

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
92/C 112/01	nr. 2609/90 af Bernard Antony til Kommissionen Om: EF-støtte til ikke-statslige organisationer, der arbejder i Chile	1
92/C 112/02	nr. 298/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Misbrug af den internationale bistand til Colombia	1
92/C 112/03	nr. 439/91 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: EF's politik i Det Nære Østen	2
92/C 112/04	nr. 861/91 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Forbedring af Kommissionens interne procedure for forslag på socialområdet	2
92/C 112/05	nr. 1054/91 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Kombineret transport i Portugal	2
92/C 112/06	nr. 1091/91 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Et instrument til udvikling af Fællesskabets teknologiske kapacitet	3
92/C 112/07	nr. 1150/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Klassificering af hoteller og campingpladser	3
92/C 112/08	nr. 1249/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Eksport af oksekød til Brasilien	4
92/C 112/09	nr. 1320/91 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Nordsomalias uafhængighed	5
92/C 112/10	nr. 1328/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Oparbejdning af atombrændsel	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 112/11	nr. 1454/91 af Joan Colom I Naval til Kommissionen Om: INTERREG-programmerne i det spansk/franske grænseområde	6
92/C 112/12	nr. 1489/91 af Heinz Köhler til Kommissionen Om: Støtte fra både Regionalfonden og andre EF-programmer	6
92/C 112/13	nr. 1497/91 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Forbedring af overfladevandets kvalitet	7
92/C 112/14	nr. 1509/91 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Kvinder som repræsentanter for Kommissionen i tredjelande	7
92/C 112/15	nr. 1576/91 af George Patterson til Kommissionen Om: Lotterier i Europa	8
92/C 112/16	nr. 1591/91 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Den spanske madolie-forgiftningsulykke i 1981	8
92/C 112/17	nr. 1605/91 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: Situationen vedrørende eksprespost i Europa	9
92/C 112/18	nr. 1611/91 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Mærkning af farlige kemiske stoffer	9
92/C 112/19	nr. 1621/91 af David Bowe til Kommissionen Om: Havne og konkurrenceregler	10
92/C 112/20	nr. 1636/91 af Willem van Velzen til Kommissionen Om: Problemer i forbindelse med udbetaling af den nederlandske folkepension	10
92/C 112/21	nr. 1647/91 af Christian de la Malène, Pierre Lataillade, Gene Fitzgerald og Carlos Perreau De Pinninck Domenech til Kommissionen Om: De forskellige opfattelser, der kom til udtryk med hensyn til Den Økonomiske og Monetære Union på mødet mellem De Tolvs finansministre den 25. og 26. februar 1991 i Bruxelles	11
92/C 112/22	nr. 1665/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Situationen for papirfremstilling i »neutralt miljø« i EF	12
92/C 112/23	nr. 1666/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Skøn over antallet af bøger, der udgives på genbrugspapir i EF	12
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1665/91 og nr. 1666/91	12
92/C 112/24	nr. 1667/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Anvendelse af EF-direktivet om udledninger af cadmium i Spanien	12
92/C 112/25	nr. 1689/91 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Forskelsbehandling af EF-borgere på grundlag af tilhørsforhold til et bestemt område ...	13
92/C 112/26	nr. 1691/91 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Gennemførelsen af det sociale handlingsprogram	13
92/C 112/27	nr. 1696/91 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Anvendelse af den smalle udsvingsmargin i EMS på den spanske peseta	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 112/28	nr. 1698/91 af Carlos Robles Piquer til Rådet Om: Påbegyndelse af det europæisk-arabiske universitets aktiviteter i Granada (Spanien)	14
92/C 112/29	nr. 1703/91 af Juan Bandrés Molet til Kommissionen Om: Genåbning af jernbanelinjen Canfranc-Olorón	15
92/C 112/30	nr. 1750/91 af Heinz Köhler til Kommissionen Om: Det tyske sprogs rolle i EF's oversættelsestjeneste	15
92/C 112/31	nr. 1778/91 af Georgios Romeos til Kommissionen Om: Trussel fra et atomkraftværk i Bulgarien	16
92/C 112/32	nr. 1871/91 af Filippas Pierros til Kommissionen Om: Samarbejde mellem EF og Bulgarien om sikkerheden i atomkraftanlæggene i Kozlodou i Bulgarien	16
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 1778/91 og nr. 1871/91	17
92/C 112/33	nr. 1827/91 af José Happart til Kommissionen Om: Bekæmpelse af luftforureningen	17
92/C 112/34	nr. 1829/91 af Giuseppe Mottola til Kommissionen Om: Faren for deklassering af den »internationale« citrusvaremesse i Reggio Calabria	18
92/C 112/35	nr. 1836/91 af Maxime Verhagen til Kommissionen Om: De tropiske regnskove og lokalbefolkningen i Sarawak	18
92/C 112/36	nr. 1857/91 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: EF-lovgivning om brug af katalysator	19
92/C 112/37	nr. 1873/91 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Anlæggelse af jernbanelinjer i EF-landene	20
92/C 112/38	nr. 1900/91 af Miguel Arias Cañete, lord Bethell, Elmar Brok, sir Fred Catherwood, Patrick Cox, Willy De Clercq, Gijs de Vries, James Elles, Ingo Friedrich, Klaus Hänsch, Geoffrey Hoon, Alan Lamassoure, Manuel Medina Ortega, Hemmo Muntingh, Luis Planas Puchades, lord Plumb, Hans-Gert Poettering, Manuel Porto, Dieter Rogalla, Leo Tindemans, John Tomlinson, Michael Welsh, Karl von Wogau og Eisso Woltjer til Kommissionen Om: Forbindelserne mellem EF og USA	20
92/C 112/39	nr. 1926/91 af Gérard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Projekt vedrørende et forbrændingsanlæg i Fos-sur-Mer (Bouches-du-Rhône, Frankrig)	21
92/C 112/40	nr. 1930/91 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Lovgivning for regulære lotterier	22
92/C 112/41	nr. 1941/91 af Gérard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Overholdelse af direktivet om giftigt og farligt affald	22
92/C 112/42	nr. 1944/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Dambrug og følgerne heraf	23
92/C 112/43	nr. 1960/91 af Anthony Simpson til Kommissionen Om: Direktiv for brandsikkerhed i den europæiske møbelindustri — skal det være eller skal det ikke være?	23

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 112/44	nr. 1966/91 af Wilfried Telkämper til Kommissionen Om: Udmøntning af VVM-direktivet i tysk lovgivning	23
92/C 112/45	nr. 1967/91 af Wilfried Telkämper til Kommissionen Om: Definition af motortrafikveje i henhold til VVM-direktivet	24
92/C 112/46	nr. 1971/91 af Elio Di Rupo til Kommissionen Om: Beskatning af belgiske skatteborgere med bopæl i udlandet	25
92/C 112/47	nr. 1990/91 af Alf Lomas til Kommissionen Om: Ubeboelige boliger i London	25
92/C 112/48	nr. 1991/91 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Kontrol ved Fællesskabets interne og eksterne grænser	26
92/C 112/49	nr. 2005/91 af Thomas Maher til Kommissionen Om: Undersøgelse af deltidslandbrug	26
92/C 112/50	nr. 2039/91 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Jobskabelse i forbindelse med miljøprojekter	27
92/C 112/51	nr. 2046/91 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Indfangning af dyr med fælder	27
92/C 112/52	nr. 2047/91 af James Ford til Kommissionen Om: Harmonisering af betegnelsen arbejdsdygtighed og definition af invaliditet	28
92/C 112/53	nr. 2050/91 af Detlev Samland til Kommissionen Om: Ekspertrapporten om indvandringspolitikker og social integration af indvandrere i EF ...	28
92/C 112/54	nr. 2051/91 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Organdonorer	29
92/C 112/55	nr. 2059/91 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Gennemførelse af forordninger om fødevarer og hygiejne	29
92/C 112/56	nr. 2070/91 af Ursula Schleicher til Kommissionen Om: Problemer med affaldsbortskaffelse i forbindelse med ægte og syntetiske pelse	30
92/C 112/57	nr. 2079/91 af Kenneth Stewart til Kommissionen Om: Den britiske miljøministers »City Challenge«-påfund	31
92/C 112/58	nr. 2113/91 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Betingelser for dyretransport	31
92/C 112/59	nr. 2120/91 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: Tab af arbejdspladser i forbindelse med nedlæggelse af toldstationer	32
92/C 112/60	nr. 2121/91 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: Bestemmelser vedrørende pressen i Europa	32
92/C 112/61	nr. 2127/91 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: Honningproduktionen i EF	32
92/C 112/62	nr. 2161/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse til national ret af direktiv 88/314/EØF	33

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 112/63	nr. 2162/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse til national ret af direktiv 88/315/EØF	33
92/C 112/64	nr. 2163/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 88/449/EØF	33
92/C 112/65	nr. 2164/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 88/658/EØF	33
92/C 112/66	nr. 2165/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 89/107/EØF	33
92/C 112/67	nr. 2166/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 89/108/EØF	33
92/C 112/68	nr. 2167/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 89/384/EØF	34
92/C 112/69	nr. 2168/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 89/424/EØF	34
92/C 112/70	nr. 2169/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 89/519/EØF	34
92/C 112/71	nr. 2170/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 89/676/EØF	34
92/C 112/72	nr. 2171/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 90/214/EØF	34
92/C 112/73	nr. 2172/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 90/425/EØF	34
92/C 112/74	nr. 2173/91 af José Valverde López til Kommissionen Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 90/604/EØF	35
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2161/91 til nr. 2173/91	35
92/C 112/75	nr. 2188/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Salg af medicin indeholdende fenothiazin	35
92/C 112/76	nr. 2201/91 af Christian de la Malène til Kommissionen Om: Kommissionens tilladelse til opførelse af en automobilfabrik i form af et joint venture i Portugal	35
92/C 112/77	nr. 2211/91 af Lyndon Harrison til Kommissionen Om: EF's fattigdomsprogram	36
92/C 112/78	nr. 2228/91 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Medansvarsafgift for korn	37
92/C 112/79	nr. 2251/91 af Luigi Vertemati til Kommissionen Om: Begrænsning af fast affald og emballage	37

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 112/80	nr. 2263/91 af Ernst Glinne til Rådet Om: Domstolens afgørelse om afvisning af forbuddet mod natarbejde for kvinder (Sag C-345/89)	38
92/C 112/81	nr. 2264/91 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Politiets diskrimination imod udenlandske førere	39
92/C 112/82	nr. 2311/91 af Jean-Pierre Raffarin til Rådet Om: Verdensmiljøkonferencen	39
92/C 112/83	nr. 2322/91 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Miramonti-garveriernes krise	40
92/C 112/84	nr. 2324/91 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: EF-præmie til avlere af risarten Indica	40
92/C 112/85	nr. 2343/91 af Ernest Glinne til Rådet Om: Planer om anlæg af vandkraftværker ved Donau	41
92/C 112/86	nr. 2356/91 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Toldembedsmænds chikane	41
92/C 112/87	nr. 2371/91 af Yves Verwaerde til Rådet Om: Forhandlingerne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Polen om indgåelse af en associeringsaftale	42
92/C 112/88	nr. 2390/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: NGO-u-landsfrivilliges ret til social sikring	42
92/C 112/89	nr. 2407/91 af María Izquierdo Rojo, José Vázquez Fouz, Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández og Eusebio Cano Pinto til Kommissionen Om: Politikken for forebyggelse og bekæmpelse af skovbrande i Middelhavsområdet	42
92/C 112/90	nr. 2436/91 af Alonso Puerta til Kommissionen Om: Vandrende arbejdstageres pension	43
92/C 112/91	nr. 2438/91 af Gérard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Administrativ obstruktion	43
92/C 112/92	nr. 2450/91 af Imelda Read til Kommissionen Om: Akut forgiftning	44
92/C 112/93	nr. 2510/91 af Antoine Waechter til Kommissionen Om: Hindringer for den frie bevægelighed for personer i Frankrig (departementet Pyrénées Atlantiques)	44
92/C 112/94	nr. 2512/91 af Sylvie Mayer til Kommissionen Om: Udnyttelse af strukturfondene til fremme af »vildtpleje«	44
92/C 112/95	nr. 2527/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Opretholdelse af priserne for olieholdige frø	45
92/C 112/96	nr. 2581/91 af Hedwig Keppelhoff-Wiechert til Kommissionen Om: Pensionssikring af grænsependlere i det tysk-nederlandske grænseområde	45

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 112/97	nr. 2589/91 af Patrick Lalor, Gene Fitzgerald, Niall Andrews, James Fitzsimons, Mark Killilea og Patrick Lane til Rådet Om: Finansiell støtte fra EF til væsentlige investeringer i transportforbindelsesfaciliteter til og fra Irland og andre randregioner	46
92/C 112/98	nr. 2619/91 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: De handicappedes sociale integration	46
92/C 112/99	nr. 2642/91 af Virgílio Pereira til Kommissionen Om: Projekter forelagt af den autonome region Madeira vedrørende bygning og modernisering af fiskerfartøjer	47
92/C 112/100	nr. 2647/91 af Peter Beazley til Rådet Om: Import af kinesiske cykler	47
92/C 112/101	nr. 2660/91 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Den Europæiske Socialfond	48
92/C 112/102	nr. 2695/91 af David Martin til Kommissionen Om: Klassificering af EF-retsakter	48
92/C 112/103	nr. 2701/91 af Ben Fayot til Kommissionen Om: Støtte til det europæiske institut for offentlig administration og forslag om et europæisk retsakademi	48
92/C 112/104	nr. 2751/91 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: Fængselspersonale i EF	49
92/C 112/105	nr. 2798/91 af Jean-Pierre Raffarin til Rådet Om: Europæisk rundrejse for unge, »EURODYSSÉE«	49
92/C 112/106	nr. 2853/91 af Freddy Blak til Rådet Om: Fugledrab i Sydeuropa	50
92/C 112/107	nr. 3058/91 af Herman Verbeek til Rådet Om: Rapporten om menneskerettighederne og asylpolitikken i Europa	50
92/C 112/108	nr. 3187/91 af Maartje van Putten til Rådet Om: Varigheden af strukturelle tilpasningsprogrammer for Honduras	51
92/C 112/109	nr. 3192/91 af Sotiris Kostopoulos til Rådet Om: Indførelse af socialpagten	51
92/C 112/110	nr. 3246/91 af José Lafuente López til Rådet Om: Internering af borgerne fra tredjelande, som opholder sig ulovligt i EF	51
92/C 112/111	nr. 3256/91 af Sotiris Kostopoulos til Rådet Om: Forbrugerbeskyttelse mod olivenolie af ringe kvalitet	52
92/C 112/112	nr. 17/92 af Josep Pons Grau, Henry Saby, Víctor Manuel Arbeloa Muru, Maartje van Putten, Luciano Vecchi, Giorgio Rossetti, Gerardo Fernández-Albor, Antoni Gutiérrez Díaz, Dacia Valent og Pol Marck til Rådet Om: Nedsættelse af samarbejdsråd med Maghreb- og Machrek-landene	52
92/C 112/113	nr. 136/92 af Juan de la Cámara Martínez til Rådet Om: Et europæisk institut for bekæmpelse af ørkendannelse	53

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 112/114	nr. 140/92 af Juan de la Cámara Martínez til Rådet Om: Støtte til miljømæssig beskyttelse af vandressourcerne i Fællesskabet	53
92/C 112/115	nr. 172/92 af Lelio Lagorio, Maria Magnani Noya og Vincenzo Mattina til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Nedskydning af en europæisk helikopter i Jugoslavien	53
92/C 112/116	nr. 182/92 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Menneskerettighederne i Saudi-Arabien	54
92/C 112/117	nr. 215/92 af José Valverde López til Rådet Om: Et europæisk net af sundhedsoplysninger om stofmisbrug	55
92/C 112/118	nr. 219/92 af José Valverde López til Rådet Om: Medlemsstaternes foranstaltninger med henblik på at begrænse efterspørgslen efter narkotika og psykotrope stoffer	55
92/C 112/119	nr. 241/92 af Patrick Cooney, Siegbert Alber, Karla Peijs, Bryan Cassidy, Bouke Beumer, Petrus Cornelissen og John Cushnahan til Rådet Om: Taiwans medlemskab af GATT	55
92/C 112/120	nr. 274/92 af Alexander Langer til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Antisemitiske udtalelser fra den kroatiske præsident Tudjman	56
92/C 112/121	nr. 291/92 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Sortehavsgrækernes udvandring	56

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2609/90

af Bernard Antony (DR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. november 1990)

(92/C 112/01)

Om: EF-støtte til ikke-statslige organisationer, der arbejder i Chile

Kan Kommissionen oplyse, hvilke ikke-statslige organisationer, der arbejder i Chile, og hvad deres arbejde består i?

Hvor stort et nøjagtigt beløb, af de bevillinger, der er opført på budgetkonto B7-5073, tildeles hver enkelt ikke-statslige organisation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(8. november 1991)

Kommissionen har dels finansieret projekter forelagt af europæiske NGO og bestemt til gennemførelse i Chile, dels projekter forelagt direkte af chilenske NGO. De ansøgende NGO repræsenterer et stort udsnit af det civile chilenske samfund og er kommet i betragtning ikke alene på grundlag af arten af deres projekter, men også deres kapacitet til at gennemføre disse projekter med godt resultat.

I 1990 blev der indgået forpligtelse i henhold til budgetpost B. 7-5073 på ca. 4,9 mio. ecu til 64 projekter, hvori deltog 65 NGO. De vigtigste områder, som disse projekter omfattede var: uddannelse og erhvervsuddannelse, produktionsvirksomhed, sundhed, beskyttelse af menneskerettighederne, borgeruddannelse og støtte til etniske minoriteter. Fællesskabets andel i denne finansiering udgjorde i gennemsnit ca. 76 000 ecu for disse projekter.

Forpligtelsesbevillingerne for 1991 er endnu ikke afsluttet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 298/91

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. marts 1991)

(92/C 112/02)

Om: Misbrug af den internationale bistand til Colombia

I henhold til en rapport fra den amerikanske organisation »American watch« går en del af den internationale bistand til Colombia til sektorer i det colombianske samfund, som er ansvarlig for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne.

Hvilke kontrolforanstaltninger er der iværksat for at sikre, at De Europæiske Fællesskabers bistand, navnlig til bekæmpelse af narkotikahandel, ikke går til sådanne formål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(18. februar 1992)

Tilsynsproceduren og finanskontrollen er de samme som også gælder for alle Fællesskabets andre hjælpeprogrammer.

Kommissionen er ikke underrettet om nogen form for omlodning af ressourcer, der er formidlet gennem De Forenede Nationers agenturer (UNDCP), statslige og/eller ikke-statslige organisationer, som modtager finansiel støtte fra EF i Colombia.

Enhver oplysning, som det ærede medlem kan meddele herom, vil blive modtaget med taknemmelighed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 439/91
af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. marts 1991)
(92/C 112/03)

Om: EF's politik i Det Nære Østen

Har de forskellige initiativer, som EF i løbet af den sidste måned har taget over for forskellige lande i Det Mellemste og Nære Østen noget at gøre med menneskerettighedssituationen i landene eller blot med den holdning, som landenes regering har taget til Golfkrigen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes
(14. november 1991)

Det Europæiske Fællesskab traf i begyndelsen af 1991 beslutning om flere foranstaltninger til fordel for lande og befolkninger i Mellemøsten.

Disse foranstaltninger havde først og fremmest til formål enten at bidrage til at begrænse de økonomiske og finansielle virkninger af Golf-konflikten, som nogle lande i området (frontlinjestaterne: Egypten, Jordan og Tyrkiet) har lidt under, eller at afhjælpe behovet for hurtig humanitær bistand hos de befolkninger, der var ramt af konflikten. Det forhold, at Fællesskabet i forbindelse med en samordnet international foranstaltning har ydet midler til Jordan ligesom til Egypten og Tyrkiet, viser tydeligt, at overvejelserne knytter sig til landenes behov. I samme forbindelse skal det bemærkes, at Fællesskabet siden da (juli 1991) har besluttet at yde symmetrisk finansiell bistand til Israel og de besatte områder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 861/91
af Bartho Pronk (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. maj 1991)
(92/C 112/04)

Om: Forbedring af Kommissionens interne procedure for forslag på socialområdet

I »Europe« af 28. marts 1991 er der på side 11 offentliggjort en artikel, hvori man citerer den britiske minister for beskæftigelse, Michael Howard. Ifølge Howard har Vasso Papandreou erklæret, at Kommissionen agter at forbedre sin interne procedure for forslag på socialområdet gennem rådføring med nationale eksperter, inden sådanne forslag bliver definitive.

1. Er denne oplysning korrekt? Hvad vil disse forbedringer i bekræftende fald indebære?

2. a) Vil disse forbedringer medføre, at proceduren i forbindelse med udarbejdelsen af Kommissionens forslag på socialområdet forlænges, og vil Kommissionens interne procedure for disse forslag nu fremover være forskellig fra den for forslagene vedrørende økonomi?
 b) Vil dette i bekræftende fald ikke kunne indvirke negativt på gennemførelsen af den sociale dimension?
 3. Ville det ikke være nærliggende at drøfte væsentlige procedureændringer ikke blot med den britiske minister Howard, men også med Europa-Parlamentets Udvalg om Sociale Anliggender, Beskæftigelse og Arbejdsmiljø?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(13. november 1991)

Samråd med nationale eksperter indgår som led i de almindelige procedurer til forberedelse af Fællesskabets retsinstrumenter. Det foregår inden for forskellige områder af fællesskabspolitikken og medfører ikke forsinkelser for udarbejdelsen af direktivforslag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1054/91
af Sérgio Ribeiro (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. maj 1991)
(92/C 112/05)

Om: Kombineret transport i Portugal

De problemer, godstransporten over store afstande i dag står over for — f.eks. overbelastede landeveje, negative følger for miljøet, sikkerheden mv. — vil bl.a. kunne løses ved hjælp af kombineret godstransport, navnlig ad landevej/pr. jernbane, og denne form vil samtidig have andre indlysende fordele, nemlig lavere omkostninger pr. ton/km, energibesparelser osv., hvilket er af stor betydning for de afsides beliggende områder. Kan Kommissionen på baggrund heraf oplyse, hvilke projekter den i dag finansierer i Portugal, samt ligeledes hvilke den finansierer i fællesskab med EIB på området kombineret transport?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel van Miert
(14. oktober 1991)

Intet infrastrukturprojekt, der særlig omhandler kombineret transport, modtager i øjeblikket fællesskabsstøtte i Portugal.

Betydningen af multimodal transport og bl.a. kombinationen jernbane/vej/søvej for Fællesskabets perifere regioner erkendes dog fuldt ud: Kommissionen er i øjeblikket ved at udarbejde en samlet plan for fastlæggelsen af et europæisk net for kombineret transport samt betingelserne for, at det kan fungere tilfredsstillende. Kommissionen bistås af en arbejdsgruppe på højt plan, der især består af repræsentanter for medlemsstaterne. En af denne gruppes »workshops« behandler de perifere regioners særlige stilling.

I følge disse overvejelser vil Kommissionen inden udgangen af 1991 foreslå en samlet plan for kombineret transport i Europa, som omfatter specifikke forslag for de perifere regioner, herunder Portugal.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1091/91

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(29. maj 1991)

(92/C 112/06)

Om: Et instrument til udvikling af Fællesskabets teknologiske kapacitet

En efter en giver de teknologisk avancerede sektorer i Europa udtryk for bekymring over, at de sakker bagud i strukturmæssig henseende, hvilket tilsyneladende dels skyldes mangel på målsætninger og dels den svigtende evne til at iværksætte forsknings- og udviklingsforanstaltninger i forbindelse med den omfattende innovationsproces. Disse hårde realiteter er blevet analyseret inden for det bioteknologiske område og, for nylig, inden for informationsteknologien.

For få dage siden foreslog den franske post- og telekommunikationsminister, Quiles, at der blev oprettet et europæisk agentur for den elektroniske industri, inden for rammerne af hvilket der skulle fastlægges en række målsætninger og ydes handelsfremmende støtte.

Mener Kommissionen ikke, at en sådan opgave klart vedrører hele højteknologisektoren, og at den kræver et hensigtsmæssigt instrument? Kan Kommissionen i denne forbindelse nærmere redegøre for det initiativ, der ifølge næstformanden, Martin Bangemann, er taget til i den nærmeste fremtid at danne en gruppe af kommissionsmedlemmer, som skal analysere behov og muligheder med hensyn til udviklingen af Fællesskabets teknologiske kapacitet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi

(4. februar 1992)

For så vidt angår det ærede medlems første spørgsmål om forslaget om at oprette et europæisk agentur for den

elektroniske industri, råder Kommissionen ikke over andre oplysninger end det allerede offentliggjorte.

Kommissionens snævre gruppe, hvortil det ærede medlem henviser, er en uformel gruppe, som er nedsat i forbindelse med Kommissionens vedtagelse af sin meddelelse til Rådet om »Industripolitikken i et åbent og konkurrencepræget miljø«. Formand for gruppen er næstformanden Martin Bangemann, og gruppen har mandat til at behandle ethvert spørgsmål, der frembyder en industriel og teknologisk fællesskabsinteresse.

Hvad angår elektronik- og edb-industrien specielt, og som svar på det andet spørgsmål fra det ærede medlem, kan der oplyses følgende:

Den 29. april 1991 modtog Rådet (industriministrene) med stor interesse meddelelsen om »Fællesskabets edb- og elektronikindustri«⁽¹⁾ og det anmodede Kommissionen om at uddybe analysen og opfølge dialogen med industriens ledere, forbrugerne og investorerne i nært samråd med en gruppe på højt plan, bestående af repræsentanter for medlemsstaterne.

Denne gruppe, som er sammensat af generaldirektørerne for industri og forskning i medlemsstaterne, mødtes for første gang den 21. juni 1991.

(¹) Dok. SEK(91) 565 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1150/91

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 112/07)

Om: Klassificering af hoteller og campingpladser

I flere af EF's medlemsstater findes der systemer for klassificering af hoteller og campingpladser. Ville en harmonisering på EF-plan ikke være ønskelig og til gavn for turisterhvervet, for hvilket de økonomiske virkninger er indlysende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha

(13. november 1991)

Spørgsmålet om harmonisering på fællesskabsplan af normerne for udstyr i visse kategorier af turistindkvartere-

ringssteder er allerede undersøgt gentagne gange af medlemsstaterne og af fagfolk i turistsektoren.

Det har vist sig under disse drøftelser, at enhver foranstaltning på dette område måtte tage hensyn til særskilte forhold, navnlig den nuværende forskelligartethed med hensyn til normerne for indretning i de forskellige lande og de forskellige regioner inden for Fællesskabet og forskelligartetheden med hensyn til kontrolordninger, når sådanne findes.

Såvel turisterne som rejsebureauerne ønsker harmonisering af de gældende ordninger. En harmonisering vil for de små og mellemstore indkvarteringssteder og for friluftssindkvarteringssteder virke forbedrende og fremmende.

Fællesskabet vedtog således i 1986 to henstillinger om henholdsvis standardiserede oplysninger om eksisterende hoteller og om brandsikring af eksisterende hoteller⁽¹⁾. Sidstnævnte henstilling indeholdt bestemmelse om, at hoteller i løbet af fem år skulle opfylde den tvungne minimumsnorm i den pågældende medlemsstat, eller, hvis en sådan ikke fandtes, en norm, der var udarbejdet af Kommissionen, og som fandtes i bilaget til henstillingen. Medlemsstaterne er blevet anmodet om at udarbejde en rapport om henstillingens gennemførelse.

Inden for rammerne af EF-handlingsplanen på turistområdet⁽²⁾ har Fællesskabet endelig planlagt iværksættelse af særlige foranstaltninger til støtte for udvikling af turismen. Blandt disse har Kommissionen foreslået, at samordningen mellem Fællesskabets og medlemsstaternes politik og høringerne af sektorens fagfolk styrkes. I den forbindelse kan Kommissionen styrke de initiativer, som tages i fællesskab af fagfolk inden for turismen i Europa, bl.a. de overvejelser eller foranstaltninger, som disse måtte foretage med henblik på en indbyrdes tilnærmelse af de forskellige systemer for klassificering af hoteller, campingpladser eller andre turistindkvarteringsformer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 384 af 31. 12. 1986.

⁽²⁾ Dok. KOM(91) 97 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1249/91
af Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. juni 1991)
(92/C 112/08)

Om: Eksport af oksekød til Brasilien

Kommissionen bekræfter i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2577/90⁽¹⁾ om markedet for forarbejdede kødva-

rer, at forordning (EØF) nr. 2722/90⁽²⁾ om salg af oksekød fra visse interventionsorganer med henblik på eksport til Brasilien blev vedtaget på et tidspunkt hvor det direkte forbrug i Brasilien skabte et betydeligt behov for importvarer, og at, da produktionen i Brasilien havde nået et maksimalt niveau, ophørte forordningen pr. 31. januar 1991.

Ifølge forordning (EØF) nr. 910/91⁽³⁾ af 11. april 1991 sælges der ca. 100 000 tons oksekød herunder 10 000 tons fra Frankrig under henvisning til et behov for at forsyne Brasilien med oksekød.

Hvorledes forklarer Kommissionen denne nye foranstaltning, som kan skade de europæiske producenter, der producerer forarbejdede kødvarer, velvidende at dette oksekød til nedsat pris vil vende tilbage til det europæiske marked i form af konserves?

⁽¹⁾ EFT nr. C 168 af 27. 6. 1991, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 261 af 25. 9. 1990, s. 19.

⁽³⁾ EFT nr. L 91 af 12. 4. 1991, s. 45.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(29. november 1991)

Kommissionen solgte oksekød fra intervention til Brasilien i 1986. På daværende tidspunkt skete salget på anmodning af de brasilianske myndigheder, og formålet var at dække Brasiliens eget behov. Fra 1987 til 1990 var den indenlandske kødforsyningssituation i Brasilien således, at der ikke blev fremsat nogen anmodning om interventionskød.

I andet kvartal 1990, dvs. ca. fire år efter det første salg, lod de indenlandske behov i Brasilien sig igen mærke. Det kom i første omgang til udtryk i anmodning fra private erhvervsdrivende, som Kommissionen reagerede på med et salg, der blev offentliggjort i forordning (EØF) nr. 2722/90. Dette salg blev imidlertid ikke positivt modtaget fra de erhvervsdrivendes side, da det fandt sted på et tidspunkt, hvor Brasiliens indenlandske sæsonproduktion kom på markedet og derved lettede landets forsyningssituation.

Efter at denne sæsonproduktion var afsat, viste forsyningssituationen sig imidlertid fortsat vanskelig, og de brasilianske myndigheder henvendte sig i februar 1991 til Kommissionen for at bede om at købe 100 000 tons kød fra intervention, bl.a. med henblik på at opbygge et reservelager for det brasilianske marked. Kommissionen besvarede denne anmodning med et salg af 100 000 tons offentliggjort i forordning (EØF) nr. 910/91.

Det er rigtigt, at Brasilien er eksportør af forarbejdede kødprodukter, men det har ikke kunnet konstateres, at Brasilien i de pågældende år (1986 og 1987) øgede sin

udførel. I de følgende år var udførelsen ligeledes forholdsvist stabil.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1320/91

af Francesco Speroni (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1991)

(92/C 112/09)

Om: Nordsomalias uafhængighed

Ifølge forlydender i vigtige dele af pressen har Kommissionen for nylig udtalt sig imod Nordsomalias erklæring om uafhængighed.

Hvorledes retfærdiggør Kommissionen sin holdning, som er kendetegnet ved åbenlys indblanding og står i upassende modsætning til folkenes ret til selvbestemmelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(6. december 1991)

Kommissionen vil gerne påpege, at den aldrig har udtalt sig om Nordsomalias uafhængighedserklæring.

Kommissionens stilling vedrørende situationen i Somalia svarer fuldstændig til Fællesskabets og det medlemsstaters, hvilket den gav udtryk for i en fælles erklæring om Somalia af 24. maj 1991 og en af 2. august 1991.

Disse to tekster er blevet sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1328/91

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(24. juni 1991)

(92/C 112/10)

Om: Oparbejdning af atombrændsel

Vil Kommissionen i forlængelse af svar på skriftlig forespørgsel nr. 75/91⁽¹⁾ af 25. marts 1991 (Cardoso e Cunha) forklare, hvorfor detaljer fra korrespondancen mellem Kommissionen og Det Forenede Kongeriges Energidepartement om bølgeenergi ekstraordinært er

blevet offentliggjort, og vil den for de enkelte lande uden angivelse af enkeltpersoner eller organisationer oplyse, hvilke henvendelser der er gjort til Kommissionen vedrørende:

1. De nuværende atomoparbejdningsaktiviteter ved Sellafield, Dounreay, La Hague og Karlsruhe?
2. Planer om at udvide oparbejdningen af atombrændsel på disse anlæg i 1990'erne?

og vil den redegøre for sin nuværende politik for oparbejdning af atombrændsel i EF?

⁽¹⁾ EFT nr. C 150 af 10. 6. 1991, s. 29.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(5. februar 1992)

Materielt set forekommer det vanskeligt at tilstille det ærede medlem en komplet fortegnelse over samtlige de protester, Kommissionen har modtaget vedrørende de to emner, han bringer på bane. Desuden vil en specificering på enkelte lande være i modstrid med princippet om fuld fortrolighed, som Kommissionen har fastsat med hensyn til al den korrespondance, den modtager.

Med hensyn til den særlige brevveksling, der har fundet sted i forbindelse med bølgeenergi mellem det britiske energiministerium og Kommissionen, er denne korrespondance en del af det dossier, der er tilstillet Europa-Parlamentet herom, i overensstemmelse med erklæringen fra næstformand Filippo Maria Pandolfi på plenarmødet den 24. januar 1991, med det formål at bortvejre enhver mulig misforståelse mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet.

Kommissionens nuværende politik sigter fortsat frem imod gennemførelsen af Rådets resolution⁽¹⁾ af 18. februar 1980 om oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel. Denne politik er blevet videreudviklet og senere forelagt i form af det dokument⁽²⁾, der blev offentliggjort ved afslutningen på arbejdet i Det Rådgivende »Ad-hoc«-udvalg for Oparbejdning (CORECOM), Kommissionens henstilling⁽³⁾ af 3. februar på området oplagring og oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel samt i Kommissionens vejledende kerneenergi-program (PINC)⁽⁴⁾ ledsaget af udtalelsen fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, der offentliggjordes i sommeren 1985.

For så vidt angår de nærmere enkeltheder i denne politik, henvises det ærede medlem til referencedokumenterne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 51 af 29. 2. 1980.

⁽²⁾ Dok. KOM(82) 37 endelig udg.

⁽³⁾ EFT nr. L 37 af 10. 2. 1982.

⁽⁴⁾ Dok. KOM(85) 401 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1454/91

af Joan Colom I Naval (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juli 1991)

(92/C 112/11)

Om: INTERREG-programmerne i det spansk/franske grænseområde

Kan Kommissionen forelægge en liste over programmer, som EF er med til at finansiere gennem INTERREG-programmet i det spansk/franske grænseområde i 1991 samt planerne for 1992 og 1993 med angivelse i hvert enkelt tilfælde af:

1. Programmets målsætning?
2. EF's bidrag (i ecu)?
3. Den procentdel, som EF-bidraget udgør af det samlede beløb i henhold til programmet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(4. oktober 1991)

Reglerne for gennemførelsen af fællesskabsinitiativet INTERREG findes i Kommissionens meddelelse til medlemsstaterne (90/C 215/04) (¹).

Den 30. juli 1990 meddelte Kommissionen de spanske og franske myndigheder, at det vejledende EF-bidrag til det spansk/franske grænseområde udgjorde 27 mio. ecu, heraf 20 mio. ecu til selve INTERREG-initiativet og 7 mio. ecu til foranstaltninger finansieret i henhold til artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88 (²).

Den 27. februar 1991 forelagde de spanske og franske myndigheder et grænseoverskridende operativt program for perioden 1991—93 for Kommissionen.

Dette program gennemgås for øjeblikket i samarbejde mellem Kommissionens tjenestegrene og de to medlemsstater. Kommissionen bedømmer programmets kvalitet og grænseoverskridende karakter positivt. Anmodningerne om bidrag fra strukturfondene (62 mio. ecu) overstiger imidlertid langt det af Kommissionen planlagte beløb.

Kommissionen håber, at de endnu eksisterende problemer vil kunne løses i løbet af kort tid, og at programmet kan vedtages hurtigt.

Foruden INTERREG-initiativet er der i 1990 og 1991 blevet gennemført i alt 21 undersøgelser om specifikke problemer i forbindelse med den spansk/franske grænse. De samlede omkostninger til disse undersøgelser udgør 8,14 mio. ecu. EFRU har i henhold til artikel 10 i

forordning (EØF) nr. 4254/88 ydet et bidrag på 2,35 mio. ecu hertil.

(¹) EFT nr. C 215 af 30. 8. 1990.(²) EFT nr. L 375 af 31. 12. 1988.**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1489/91**

af Heinz Köhler (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juli 1991)

(92/C 112/12)

Om: Støtte fra både Regionalfonden og andre EF-programmer

Omfatter begrebet »strukturfond« i artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 (¹) (forordninger om strukturfondene) ligeledes EF-støtteprogrammer?

Er det f.eks. i overensstemmelse med reglerne, at et projekt (f.eks. renovering af en historisk bygning) modtager støtte både fra Regionalfonden og programmet for bevarelse af historisk værdifulde bygninger?

Hvilken holdning indtager Kommissionen til en sådan kumulering af støttemidler?

(¹) EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(19. november 1991)

Udtrykket »fond« som anvendt i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2052/88 omfatter alene *strukturfondene*, for hvilke der gælder de fem forordninger (EØF nr. 2052/88, (EØF) nr. 4253/88, (EØF) nr. 4254/88, (EØF) nr. 4255/88 og (EØF) nr. 4256/88) (¹) om deres indførelse.

I artikel 2 i samme forordning hedder det desuden udtrykkeligt, at de øvrige eksisterende finansielle instrumenter efter de særlige bestemmelser, der gælder for hvert enkelt instrument, kan intervenere til fordel for enhver aktion, der støttes af en eller flere af strukturfondene. Artikel 14 forudsætter tillige fastsættelse af regler om sammenlægning af EF-interventioner, hvilket efter Kommissionens opfattelse også omfatter finansiering over andre budgetkonti.

Hvis det ærede medlem har oplysninger om tilfælde af sammenlægning, der synes at være uberettigede, vil Kommissionen gerne have dem, så den kan gå videre med sådanne tilfælde.

(¹) EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1497/91
af Marijke Van Hemeldonck (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(16. juli 1991)
(92/C 112/13)

Om: Forbedring af overfladevandets kvalitet

I medfør af artikel 4, stk. 2, i direktiv 75/440/EØF ⁽¹⁾ skulle medlemsstaterne udarbejde og gennemføre en »sammenhængende aktionsplan«, der omfatter en tidsplan for forbedring af overfladevandets kvalitet, med henblik på inden 1985 at tilvejebringe væsentlige forbedringer i overfladevandets kvalitet.

Det var ligeledes i denne bestemmelse fastsat, at Kommissionen skulle foretage en grundig gennemgang af aktionsplanerne og »i givet fald« fremsætte egnede forslag herom for Rådet.

Kan Kommissionen oplyse:

1. Hvilke medlemsstater der i hénhold til direktiv 75/440/EØF har udarbejdet en »sammenhængende aktionsplan« og forelagt den for Kommissionen og hvornår?
2. Om Kommissionen er af den opfattelse, at medlemsstaterne har efterkommet deres forpligtelser i medfør af artikel 4, stk. 2, i direktiv 75/440/EØF og gennemført en »væsentlig forbedring« i overfladevandets kvalitet?
3. Hvilke foranstaltninger Kommissionen i påkommende tilfælde har truffet over for de medlemsstater, som ikke har efterkommet de nævnte forpligtelser?
4. Til hvilke konklusioner Kommissionen er kommet ved gennemgangen af de nævnte aktionsplaner, og hvorfor den ikke har anset det for nødvendigt at fremsætte forslag herom for Rådet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 26.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af Carlo Ripa di Meana
(18. oktober 1991)

Direktiv 75/440/EØF var det første af en række direktiver, der fastsætter standarder for vandkvalitet, afhængigt af hvad vandet anvendes til, i dette tilfælde overfladevand, der anvendes til fremstilling af drikkevand.

Sammen med direktiv 80/778/EØF ⁽¹⁾ om kvaliteten af drikkevand, udgør direktiv 75/440/EØF og det supplerende direktiv 79/869/EØF ⁽²⁾ Fællesskabets lovmæssige rammer hvad angår kvaliteten af drikkevand, og afspejler den betydning, Fællesskabet tillægger dette spørgsmål.

Der er dog enighed om, at mindre ændringer til direktiv 75/440/EØF er ønskelige for at styrke dets overensstemmelse med direktiv 80/778/EØF. Derfor arbejder Kommissionen sammen med medlemsstaterne på et direktivforslag om den økologiske kvalitet af overfladevand i almindelighed.

Svar på det ærede medlems konkrete spørgsmål:

1. Kommissionen har modtaget oplysninger fra flere medlemsstater om handlingsplaner for forbedring af kvaliteten af overfladevand. En del af dette vand blev anvendt til fremstilling af drikkevand og var af kategori A3. De fleste af disse planer er hverken tilstrækkelige eller omfattende nok og kan ikke betragtes som særlige aktionsplaner, som fastsat i artikel 4, stk. 2, i direktiv 75/440/EØF.
  2. På grund af manglende oplysninger fra medlemsstaterne kan Kommissionen ikke forvisse sig om, at medlemsstaterne har efterkommet deres forpligtelser i medfør af artikel 4, stk. 2, i direktiv 75/440/EØF.
  3. Kommissionen har i løbet af de sidste 13 år indledt overtrædelsesprocedurer mod de fleste medlemsstater for ikke at have efterkommet direktiv 75/440/EØF. Næsten halvdelen af disse procedurer er blevet indledt, fordi medlemsstaterne ikke har opfyldt kravene i artikel 4, stk. 2, i direktivet. Den seneste dom fra De Europæiske Fællesskabers Domstol i den forbindelse er dateret den 11. juni 1991.
- Kommissionen har til hensigt at sende en formel forespørgsel til alle medlemsstater for at få fuldstændige oplysninger om den nuværende situation og efterkommelsen af artikel 4, stk. 2, i direktiv 75/440/EØF.
4. Kommissionen kan ikke besvare dette spørgsmål, før der foreligger reelle, særlige aktionsplaner fra alle medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980.

⁽²⁾ EFT nr. L 271 af 29. 10. 1979.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1509/91
af Marijke Van Hemeldonck (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. juli 1991)
(92/C 112/14)

Om: Kvinder som repræsentanter for Kommissionen i tredjelande

1. Hvor mange kvinder leder en kommissionsdelegation eller repræsenterer Kommissionen i AVS-landene?
2. Hvor mange kvinder i kategori A repræsenterer Kommissionen i AVS-landene?

3. Hvorfor er kvinder i den grad underrepræsenteret i EF's repræsentation udadtil?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha
(9. december 1991)

I Kommissionens delegationer og lokalkontorer i AVS-landene er situationen følgende:

	Mænd	Kvinder	I alt
Samlet antal delegationer og lokalkontorer: 62			
Antal delegerede/ledere af lokalkontorer	58	1	59 (*)
Andre tjenestemænd i kategori A	169	6	175 (*)
Tjenestemænd i kategori B	25	5	30 (*)
Tjenestemænd i kategori C	—	1	1
I alt	252	13	265

(*) 3 ledige stillinger er ikke medtaget i det samlede tal.

(†) 35 ledige stillinger er ikke medtaget i det samlede tal.

Stillingerne uden for Fællesskabet besættes først og fremmest gennem den årlige turnusordning (knap 25% af det samlede antal), hvor de på skift besættes af tjenestemænd ansat uden for Fællesskabet og tjenestemænd fra GD I, VIII, X og DAD.

De stillinger, der ikke omfattes af turnusordningen, opslås efter Kommissionens normale procedure.

Der finder ingen kønsbestemt forskelsbehandling sted (jf. de seneste ansættelser i 1990 og 1991 af kvinder i delegationerne i Angola, Centralafrika, Mauretaniens, Togo, Uganda osv.), men det må konstateres, at der normalt er langt flere mandlige end kvindelige ansøgere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1576/91
af George Patterson (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. juli 1991)
(92/C 112/15)

Om: Lotterier i Europa

Kan Kommissionen oplyse, om den, eftersom alle medlemsstater undtagen Det Forenede Kongerige har strenge bevillingsbestemmelser vedrørende lotteribaserede tjenesteydelser, vil give i det mindste sin principielle støtte til, at en medlemsstat bør godkende og stole på en andens kontrolbestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(21. november 1991)

De oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, viser, at Det Forenede Kongerige ligesom andre medlemsstater underkaster lotterier og lignende aktiviteter en streng regulering. Lotteribaserede tjenesteydelser falder ind under EØF-Traktatens artikel 59, hvori er fastsat det grundlæggende princip om fri udveksling af tjenesteydelser. Ifølge Domstolens fortolkning og praksis skal enhver undtagelse fra dette princip stå i rimeligt forhold til undtagelsens formål og fortolkes således, at dens virkninger begrænses til det, der er nødvendigt for at beskytte de interesser, den tjener til at forsvare. Muligheden for at træffe foranstaltninger, der fører til samme resultat, men som er mindre restriktive eller diskriminatoriske, kan tages med i betragtning ved vurdering af gyldigheden af enhver krævet undtagelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1591/91
af Anita Pollack (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. juli 1991)
(92/C 112/16)

Om: Den spanske madolie-forgiftningsulykke i 1981

Ved Kommissionen, at det i Yorkshire-fjernsynsprogrammet »Forty Minutes« den 5. februar 1991 blev oplyst, at de mere end 700 spaniers død i 1981, som på daværende tidspunkt blev tilskrevet forurenede madolie, i virkeligheden var blevet forårsaget af tomater, der var dyrket under lærredsstof, og som var blevet forgiftet på grund af overdreven anvendelse af kemikalier?

Har Kommissionen nogen oplysninger om dette, og kan den sige noget til påstanden om, at der blev foretaget en kolossal mørkelægning af affæren, og at problemet, der skyldes tomatdyrkning snarere end forurenede madolie, kan opstå på et hvilket som helst tidspunkt?

Er det muligt, at tomater, der dyrkes på denne måde, kan forgiftes ved overdreven brug af kemikalier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(7. oktober 1991)

Som Kommissionen allerede har oplyst i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 1933/84 af Piermont og andre (*) — som den henviser det ærede medlem til — må

hypotesen om forgiftning fremkaldt af pesticider afvises, eftersom ingen plausibel forklaring har kunnet underbygge den.

(¹) EFT nr. C 248 af 30. 9. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1605/91

af Elio Di Rupo (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. juli 1991)

(92/C 112/17)

Om: Situationen vedrørende eksprespost i Europa

Eksprespost forsendes under betegnelsen »Taxipost« i Belgien, »Chronopost« i Frankrig og »Express Mail Service« eller EMS på internationalt plan.

Organisationen af EMS er centraliseret om visse store knudepunkter, som udgøres af de store lufthavne. For Belgiens vedkommende er dette den nationale lufthavn i Bruxelles og i Frankrig Orly-lufthavnen.

Hvad angår forsendelser over lange distancer har dette system i stadig højere grad vist sin effektivitet, medens det derimod ikke er særlig velegnet til interne forsendelser mellem flere lande. F.eks. skal en eksprespostforsendelse fra Mouscron (Belgien) til Wattrelos (Frankrig) passere såvel den nationale lufthavn i Bruxelles som lufthavnen i Orly, hvilket ikke er særlig effektivt, hvad angår hurtigheden.

Kan Kommissionen redegøre for de sagsakter, den er i besiddelse af?

Har ovennævnte situation medført forsinkelser i postgangen inden for den europæiske postzone?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi**

(4. februar 1992)

Når man på verdensplan analyserer hurtig post funktionen, er det rent faktisk den organisationsmodel, der er baseret på »hub«-typen, som regnes for at være den mest effektive, og som de selskaber, der sidder på den største markedsandel på dette specielle område, i vid udstrækning benytter sig af.

Dette var således tilfældet fra starten for de store amerikanske og australske selskaber (TNT, Federal Express, UPS m.fl.), og efter en vis inert er de blevet fulgt af Unipost, som er dannet af verdens store postadministrationers afdelinger for EF og international post (CEPT-landene, USA, Canada, Japan og Australien), og som har europæisk hovedkvarter i Zaventem.

Da der allerede forinden fandtes kundefunktioner for besørgelse af indenlandsk post, normalt lande med en vis udstrækning, har det vist sig nødvendigt at udvælge ét af disse til brug som forbindelsesled for den internationale post.

Postvæsenerne har brug for en smidig organisation og en korrekt forvaltning, og en kvalitetsbetonet international posttjenestes rentabilitet afhænger af tre væsentlige faktorer:

- transport og behandling ved nattetid
- anvendelse af lufttransportmidler
- behov for at kunne råde over fyldestgørende logistiske midler (omkartering) beliggende direkte ved lufthavne, som er knudepunkter for større internationale flyruter (f.eks. Zaventem eller Orly).

Behandlingen af posten (store mængder af mindre genstande) kræver en enkel og klar organisation, hvorunder behandlingen af undtagelsestilfælde skal reduceres mest muligt. Fra denne synsvinkel kan en specifik behandling for at dække de interne behov i et grænseoverskridende område af postoperatørerne anses for at være i modstrid med de kvalitetsmæssige målsætninger for tjenesten på verdensplan.

Dog er der i betragtning af, at ekspresposttjenesten nu er liberaliseret i såvel Frankrig som Belgien, intet til hinder for, at andre operatører tilbyder den service, der her er redegjort for, i det pågældende »grænseområde«, såfremt de finder lige præcis de betingelser, der skal til for at kunne yde denne service med højere kvalitet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1611/91

af Winifred Ewing (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. juli 1991)

(92/C 112/18)

Om: Mærkning af farlige kemiske stoffer

Kan Kommissionen oplyse, hvor hurtigt der i medlemsstaterne gøres fremskridt med gennemførelsen af EØF-forordningerne om klassificering og mærkning af farlige stoffer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(8. oktober 1991)

Klassificering og mærkning af farlige stoffer omhandles i Rådets direktiv 67/548/EØF (¹) om tilnærmelse af lovgivningerne om klassificering, emballering og etikettering af

farlige stoffer, senest ændret ved direktiv 79/831, om sytte ændring af ovennævnte direktiv 67/548/EØF⁽²⁾.

Gennemførelsen af dette direktiv har ikke skabt større problemer for de tolv medlemsstater, og Kommissionen har ikke modtaget klager angående utilfredsstillende gennemførelse af Rådets direktiv 79/831/EØF.

Direktiv 67/548/EØF er 13 gange blevet tilpasset den tekniske udvikling i form af direktiver fra Kommissionen. Flere medlemsstater har haft vanskeligt ved at følge med i gennemførelsen af tilpasningsdirektiverne og har først med en vis forsinkelse gennemført visse direktiver om tilpasning af direktiv 79/831/EØF til den tekniske udvikling. Kommissionen har således afgivet en begrundet udtalelse angående manglende indberetning om nationale gennemførelsesbestemmelser fra en medlemsstat vedrørende direktiv 88/302/EØF⁽³⁾ og sendt åbningsskrivelser til syv medlemsstater vedrørende manglende indberetning om nationale gennemførelsesbestemmelser angående direktiv 88/490/EØF⁽⁴⁾.

Endelig har Kommissionen indbragt to medlemsstater for Domstolen for kun delvist at have gennemført direktiv 79/831/EØF.

For at øge effektiviteten af direktiv 79/831/EØF, forelagde Kommissionen i januar 1990 Rådet forslag til syvende ændring af direktiv 67/658/EØF⁽⁵⁾. Om dette forslag fastlagde Rådet en fælles holdning den 25. juli 1991.

(¹) EFT nr. 196 af 16. 8. 1967.

(²) EFT nr. L 259 af 15. 10. 1979.

(³) EFT nr. L 133 af 30. 5. 1988.

(⁴) EFT nr. L 259 af 19. 9. 1988.

(⁵) EFT nr. C 33 af 13. 2. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1621/91

af David Bowe (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. juli 1991)

(92/C 112/19)

Om: Havne og konkurrenceregler

Hvad har Kommissionen foretaget sig efter Europa-Parlamentets vedtagelse i 1988 af Carrosino-betænkningen (A2-0251/88) med henblik på:

1. At sikre, at EF-havnene fungerer på lige økonomiske vilkår i overensstemmelse med Rom-Traktatens konkurrenceregler?
2. At tilvejebringe oplysninger om de økonomiske forbindelser mellem havne og de relevante offentlige myndigheder?

3. At hindre tildeling af statsstøtte, som kan medføre konkurrenceforvridning inden for denne sektor af transportindustrien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(4. december 1991)

Kommissionen har udarbejdet en generel undersøgelse af statsstøtte i havnesektoren. Den omfatter også oplysninger, der stammer fra en oversigt over finansielle strømme i havne under forskellige institutionelle organisationer. Undersøgelsen blev sendt til medlemsstaterne for kommentarer i maj 1989; ikke alle medlemsstater har svaret endnu. I mellemtiden overvejer Kommissionens tjenestegrene, hvilke ændringer der bør foretages i undersøgelsen på grundlag af de kommentarer, de har modtaget. På det seneste møde i EF-arbejdsgruppen vedrørende havne i maj 1991 anførte Kommissionens repræsentant, at man har i sinde i nær fremtid at gennemføre en undersøgelse af forskellige muligheder for at forbedre gennemsigtigheden af havneregnskaber. Medlemsstaterne er efter EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3, forpligtet til at underrette Kommissionen om enhver påtænkt indførelse eller ændring af statsstøtte i havnesektoren, såvel som i andre sektorer, så den kan fremsætte sine bemærkninger hertil.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1636/91

af Willem van Velzen (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. juli 1991)

(92/C 112/20)

Om: Problemer i forbindelse med udbetaling af den nederlandske folkepension

Som følge af en ændring af den nederlandske folkepensionslov i 1985 har en efterladt hustru ikke længere ret til at få udbetalt sin afdøde ægtefælles folkepension. Ifølge de foreliggende oplysninger har en række tyske kvinder, der har været gift med nederlændere, og som aldrig selv har arbejdet og boet i Nederlandene, derfor fået økonomiske problemer. De har tilsyneladende efter deres mands død heller ikke krav på en alderssydelse i Forbundsrepublikken Tyskland.

Har Kommissionen kendskab til disse problemer, og hvad agter den at foretage sig i denne problematik, som tilsyneladende forekommer i samtlige grænseregioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(25. oktober 1991)

Som De Europæiske Fællesskabers Domstol ved flere lejligheder har understreget, er sigtet med EF-forordnin-

gerne om de vandrende arbejdstagers sociale sikring (forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72) (1) ikke at harmonisere de forskellige socialsikringsordninger i medlemsstaterne, men derimod at koordinere dem. Det er derfor op til de enkelte medlemsstater at fastlægge betingelserne for ydelse af — som i dette tilfælde — enke- eller enkemandspension.

I henhold til den nugældende nederlandske lovgivning kan der kun ydes enkepension til det fyldte 65. år. Kvinder over 65 år har i henhold til den almindelige pensionslov (AOW) en individuel ret til en alderspension, hvis beløb ikke beregnes efter størrelsen eller antallet af de bidrag, den afdøde mand har betalt, men udelukkende efter enkens egne bidragsperioder. Efter den nederlandske lovgivning er den eneste betingelse for at få en sådan pension, at den pågældende skal have boet eller arbejdet i Nederlandene mellem sit 15. og 65. år.

For at lette arbejdstagernes fri bevægelighed inden for Fællesskabet indeholder bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 en række bestemmelser, der beskytter hustruer til mænd, der er forsikret i Nederlandene, når hustruerne har bopæl i en anden medlemsstat. For disse personer kan bopælsperioder i en anden medlemsstat før den 2. august 1989 tælles med som forsikringsperioder efter den almindelige pensionslov. Som betingelse herfor gælder dog, at den pågældende i den periode, der er tale om, skal have været gift med den mand, hvis forsikring hun påberåber sig omfattes af. For perioden efter den 2. august 1989 kan en ægtefælle til en arbejdstager, der er beskæftiget i Nederlandene, tegne en frivillig forsikring i henhold til den almindelige pensionslov.

Kommissionen finder derfor, at den nederlandske lovgivning suppleret med forordning (EØF) nr. 1408/71 er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

(1) EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3427/89 (EFT nr. L 331 af 16. 11. 1989).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1647/91

af Christian de la Malène, Pierre Lataillade, Gene Fitzgerald og Carlos Perreau De Pinninck Domenech (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(25. juli 1991)

(92/C 112/21)

Om: De forskellige opfattelser, der kom til udtryk med hensyn til Den Økonomiske og Monetære Union på mødet mellem De Tolvs finansministre den 25. og 26. februar 1991 i Bruxelles

På det tredje ministermøde i Bruxelles om ØMU behandlede De Tolvs finansministre især de økonomiske aspek-

ter af Unionen, som umiddelbart synes at være det vigtigste i betragtning af, at første fase af Den Økonomiske og Monetære Union skal føre til tilstrækkelig konvergens i De Tolvs økonomiske politik før den planlagte overgang den 1. januar 1994 til anden fase, der i højere grad bliver af monetær karakter.

1. Større konvergens mellem medlemsstaternes økonomier er en afgørende forudsætning for ethvert senere fremskridt henimod Den Monetære Union. Kan Kommissionen give oplysninger om de vigtigste af de konkrete foranstaltninger, der er planlagt (medlemsstaternes forpligtelser, bindende bestemmelser, kontrolforanstaltninger og eventuelle sanktioner) med henblik på i videst mulig udstrækning at fremme en samlet og sammenhængende politik til sikring af konvergens mellem medlemsstaternes økonomier?
2. Anser Kommissionen ikke overgangen til anden fase af ØMU for utopisk, så længe der ikke har kunnet konstateres tilstrækkelig konvergens mellem De Tolvs økonomier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(22. november 1991)

1. Kommissionen har altid understreget, at Den Økonomiske og Monetære Union kun kan blive en succes, hvis der skabes større konvergens. Kommissionen har på grundlag af den reviderede konvergensbeslutning 90/141/EØF (1) i sit dokument af 21. august 1990 om Den Økonomiske og Monetære Union foreslået, at medlemsstaterne skulle fremlægge strategier for udviklingen på mellemlang sigt i de tilfælde, hvor konvergensen bringes i fare ved overgangen til sidste fase af ØMU. Det Europæiske Råd i Luxembourg i juni 1991 anerkendte betydningen af disse flerårige konvergensprogrammer, og i juli 1991 blev der i Rådet (økonomi og finans) opnået enighed om, at medlemsstaterne i forbindelse med den multilaterale overvågning skulle opfordres til om nødvendigt at udarbejde justeringsprogrammer for udviklingen på mellemlang sigt og informere de øvrige medlemsstater om disse programmer.

2. Der er nu bred enighed om, at anden fase af Den Økonomiske og Monetære Union skal begynde den 1. januar 1994, og at medlemsstaterne derfor inden da om nødvendigt og så hurtigt som muligt skal fremlægge flerårige programmer for at skabe varige resultater med hensyn til konvergens. Sammenholdt med Rådets vurdering af, hvor langt man indtil da er nået med konvergen- sen, er dette tilstrækkeligt til at sikre, at alle medlemsstaterne fra starten kan deltage i anden fase.

(1) EFT nr. L 78 af 24. 3. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1665/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (6. august 1991)
 (92/C 112/22)

Om: Situationen for papirfremstilling i »neutralt miljø« i EF

I årtier har papirindustrien fremstillet papir under anvendelse af syrebad og syrebehandling. På grund af geografisk placering, tekniske fremskridt og økologiske hensyn er »syre«-teknikken gradvist ved at forsvinde til fordel for neutrale eller »basiske« behandlinger af massen og papiret. Udviklingen af papirfremstilling i »neutralt miljø« er en nødvendig betingelse for udviklingen af produktionen af genbrugspapir. Hvordan er situationen for denne produktion i EF, og hvilke foranstaltninger undersøger Kommissionen med henblik på at fremme udviklingen af papirfremstilling i »neutralt miljø«?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1666/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (6. august 1991)
 (92/C 112/23)

Om: Skøn over antallet af bøger, der udgives på genbrugspapir i EF

Anvendelsen af genbrugspapir i EF-landene synes ret begrænset, og det ville være ønskeligt, om offentlige og private organer udarbejdede pålidelige statistikker over den nuværende produktion af genbrugspapir. Kan Kommissionen oplyse om beregninger eller tal herfor? Hvor mange procent af de bøger, der udgives i EF, er trykt på genbrugspapir?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
på skriftlig forespørgsel nr. 1665/91 og nr. 1666/91
 (4. februar 1992)

Ifølge FAO og CEPAC var produktionen af træfrit tryk- og skrivepapir i EF i 1989 på cirka 5,1 mio. tons⁽¹⁾. For så vidt angår »genbrugspapir«, findes der ingen generelt accepteret definition, men der er arbejde i gang med henblik herpå i TC 172 under den europæiske standardiseringskomité (CEN). Derfor findes der for tiden ikke nogen tilgængelig pålidelig statistik med hensyn til produktionen af papir på neutralt eller basisk grundlag. Af samme grund findes der heller ingen statistiske tal for, hvor mange bøger der er trykt på »genbrugspapir«. Dog

er der over hele verden en tendens henimod produktion af tryk- og skrivepapir efter neutrale eller basiske pH-metoder. Takket være denne proces bliver det muligt at benytte mindre kostbare mineralske belastninger til papirformatet, ligesom spildvandsbehandlingen bagefter lettes.

Inden for rammerne af Fællesskabets aktiviteter vedrørende forskning og teknologisk udvikling er fremstillingsprocesserne for papirmasse og papir medtaget i det forslag til et særligt program for FTU inden for landbrug og landbrugsindustri, herunder fiskeri⁽²⁾ (1990—1994), hvorved det bliver muligt at fortsætte aktiviteterne i form af forskning og teknologisk udvikling med henblik på at forbedre fremstillingen af papir under neutrale og basiske forhold.

Set fra en anden synsvinkel har Kommissionen taget spørgsmålet om genbrugspapir op i sin meddelelse med titlen »Bøger og læsning — indsats for europæiske kulturfaktorer«⁽³⁾.

I overensstemmelse med meddelelsen fra Rådet og kulturministrene vedrørende fremme af bøger og læsning⁽⁴⁾ har Kommissionen til hensigt at uddybe denne undersøgelse yderligere i de kommende måneder i samarbejde med medlemsstaterne.

- (¹) *Kilder:* FAO. Forest Products Yearbook 1989.
 (²) Fælles indstilling fra 6. 5. 1991.
 (³) Dok. KOM(89) 258 endelig udg.
 (⁴) EFT nr. C-183 af 20. 7. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1667/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (6. august 1991)
 (92/C 112/24)

Om: Anvendelse af EF-direktivet om udledninger af cadmium i Spanien

Spanske miljøgrupper anklager til stadighed den spanske regering for ikke at overholde direktiv 83/513/EØF⁽¹⁾ vedrørende behandling af cadmiumholdige udledninger. Der gøres navnlig opmærksom på den manglende kontrol på stedet af spildevand, den manglende overholdelse af grænseværdierne for cadmium, den manglende iværksættelse af de kontrolforanstaltninger, der er fastsat i direktivet, og af andre krav.

Hvilke oplysninger kan Kommissionen give vedrørende gennemførelsen af direktivet om udledning af cadmium i Spanien?

- (¹) EFT nr. L 291 af 24. 10. 1983, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(14. oktober 1991)

I henhold til direktiv 76/464/EØF (1) om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, påhviler det medlemsstaternes kompetente myndigheder at gøre enhver udledning af farlige stoffer på liste I (artikel 3) og liste II (artikel 7.2) betinget af en forudgående tilladelse.

Udledningstilladelser skal være i overensstemmelse med betingelserne i Fællesskabets direktiver om stoffer fra liste I og de nationale programmer for reducere af stoffer fra liste II (artikel 7.1 og 7.3).

Hvad dette angår, afventer Kommissionen stadig svar fra Spanien på de generelle forespørgsler om oplysninger, den har rettet til dette land. Svarene på disse generelle forespørgsler skulle gøre det muligt for Kommissionen at danne sig et indtryk af den samlede udledning og kontrollere, om tilstrækkelige foranstaltninger er blevet eller vil blive truffet af de lokale myndigheder.

(1) EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1689/91

af Francesco Speroni (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. august 1991)

(92/C 112/25)

Om: Forskelsbehandling af EF-borgere på grundlag af tilhørsforhold til et bestemt område

Centret for Landbrugsøkonomisk Specialisering og Forskning med hovedsæde i Portici, via Università 96, har indkaldt ansøgninger til en udvælgelsesprøve med henblik på tildeling af tolv uddannelses- og forskningskontrakter til unge universitetskandidater. Et af kvalifikationskravene er, at de pågældende skal være født eller bosiddende i de sydlige områder, der omhandles i præsidentdekret nr. 218 af 6. marts 1978.

Er dette krav foreneligt med EF's bestemmelser og hvad agter Kommissionen at gøre for at ligestille alle EF-borgere og hindre forskelsbehandling som det ovenfor nævnte?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(14. januar 1992)

På grundlag af de oplysninger, der fremgår af det ærede medlems forespørgsel, må Kommissionen konkludere, at

det kriterium, der anføres af Centret for Landbrugsøkonomisk Specialisering, er i klar modstrid med EØF-Traktatens artikel 48.

Domstolen har gentagne gange bekræftet, at det i henhold til nævnte artikel er forbudt at anvende forskelsbehandling på grundlag af bopæl (se bl.a. sag 127/86 — Ledoux, Samling af Domstolens Afgørelser 88, s. 3741). Artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1612/68 (1) om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet indeholder i øvrigt det samme forbud mod forskelsbehandling baseret på bopæl. Domstolen har endvidere erklæret, at den omstændighed, at visse arbejdstagere, som har benyttet sig af retten til fri bevægelighed, har draget fordel af den pågældende bestemmelse, ikke kan opveje en eventuel forskelsbehandling af andre (sag 20/85 — Roviello, Samling af Domstolens Afgørelser 88, s. 2805).

Der skal i denne forbindelse gøres opmærksom på, at en lignende forskelsbehandling, som vedrørte den frie bevægelighed for varer, og som var til fordel for virksomheder etableret i Mezzogiorno, af Domstolen blev anset for at være i modstrid med artikel 30 i EØF-Traktaten (sag C-21/88 — Du Pont de Nemours Italiana SpA, Samling af Domstolens Afgørelser 90, I — s. 889).

Kommissionen vil følgelig henvende sig til de italienske myndigheder og udbede sig deres kommentarer til det pågældende tilfælde.

(1) EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968 (Specialudgave 1968 II).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1691/91

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. august 1991)

(92/C 112/26)

Om: Gennemførelsen af det sociale handlingsprogram

Den 5. december 1989 godkendte Kommissionen det såkaldte sociale handlingsprogram om gennemførelsen af fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmarkeds- og sociale rettigheder (KOM(89) 0568).

Kan Kommissionen give en oversigt over:

1. Alle varslede foranstaltninger?
2. Alle de forslag herom, som Kommissionen har forelagt Rådet, med angivelse af KOM- og (hvis det findes) SYN-nummer?
3. Hvordan det går med lovgivningsproceduren (behandling i Parlamentet, Rådets fælles holdning og (hvis det findes) Kommissionens ændrede forslag)?
4. De varslede foranstaltninger, der allerede er definitivt vedtaget i Rådet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(13. november 1991)**

Kommissionen kan oplyse det ærede medlem, at dens tjenestegrene for tiden er i færd med at udarbejde den første beretning om gennemførelsen af Fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder og om iværksættelsen af det dermed forbundne program.

Samtlige de oplysninger, som det ærede medlem udbeder sig, vil fremgå af denne beretning, der, når den er blevet godkendt af Kommissionen, vil blive forelagt for Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg i overensstemmelse med stk. 30, i Socialpagten.

Med mindre der indtræffer noget uforudset, vil beretningen foreligge inden udgangen af indeværende år.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1696/91
af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(6. august 1991)
(92/C 112/27)**

Om: Anvendelse af den smalle udsvingsmargen i EMS på den spanske peseta

Udviklingen i pesetakursen inden for EMS giver fortsat anledning til bekymring, især blandt spanske eksportører, som føler sig generet af overvurderingen af den spanske valuta på grund af den deraf følgende nedsatte konkurrenceevne på de internationale markeder.

Man har derfor overvejet at begrænse udviklingen i pesetakursen via anvendelse af EMS-samarbejdets smalle udsvingsmargen som en nødvendig forholdsregel over for de problemer, bevægelserne på de internationale finansmarkeder skaber for denne valuta.

Kan Kommissionen oplyse, hvordan den ser på spørgsmålet om eventuel anvendelse af den smalle udsvingsmargen i EMS på den spanske peseta, samt hvilke EF-argumenter, der ville tale for et sådant initiativ fra de spanske myndigheders side?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(13. februar 1992)**

På baggrund af Maastricht-aftalerne har Kommissionen den opfattelse, at alle medlemsstaterne bør deltage i EMS's valutakursmekanisme inden indledningen af an-

den fase af ØMU, om muligt i den smalle udsvingsmargen. I udkastet til Traktaten om ØMU står der nemlig, at et af kriterierne for vurdering af, hvilken grad af konvergens der er nået inden overgangen til tredje etape, er, at de normale udsving inden for EMS's valutakursmekanisme er blevet overholdt i mindst to år uden nedskrivning over for de andre medlemsstaters valutaer. Da rapporterne om, hvilken konvergensgrad der er nået af hver enkelt medlemsstat, bør udfærdiges senest i 1996, må derfor de medlemsstater, som agter at deltage i ØMU's afsluttende etape straks fra dennes begyndelse og uden dispensation, overholde bestemmelserne vedrørende den smalle udsvingsmargen fra 1994.

I de seneste år har den spanske økonomi gjort bemærkelsesværdige om end utilstrækkelige fremskridt med hensyn til konvergens. Væksten i BNP og investeringerne har været blandt de højeste i Fællesskabet, og i 1988 faldt inflationen endog til 5%. Over for denne vækst har produktivitetsstigningen dog fortsat været for svag, hvilket i forbindelse med løn- og omkostningsstigningen har fået inflationen til på ny at stige til ca. 7% i 1990 og 6,5% i 1991.

Alt i alt har den stramme pengepolitik, som er blevet ført, bidraget til at styrke konvergens og navnlig fremmet bekæmpelsen af inflationen. Sideløbende hermed har pengepolitikken, der har medført stigende rentesatser og været baseret på kvantitative reguleringer, også bidraget til pesetaens appreciering.

For at forstærke indhentningsprocessen gennem en bedre nominel konvergens, som er en forudsætning for at deltage i ØMU, bør forringelsen af de offentlige finanser og den alt for hastige omkostningsudvikling korrigeres. Hvis dette lykkes, vil Spanien ret hurtigt kunne beslutte at træde ind i EMS's smalle udsvingsmargen, endog inden indledningen af anden fase af ØMU den 1. januar 1994.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1698/91
af Carlos Robles Piquer (PPE)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(6. august 1991)
(92/C 112/28)**

Om: Påbegyndelse af det europæisk-arabiske universitets aktiviteter i Granada (Spanien)

Langt om længe vil det europæisk-arabiske universitet med hovedsæde i Granada i Spanien nu træde i funktion gennem afholdelse af nogle seminarer, hvor udgifterne alene oppebæres af Spanien, uden af afvente finansiering fra det internationale samfund og uden at råde over andre velegnede bygninger end rektoratet, der er stillet til rådighed af Granadas universitet.

Europa-Parlamentet tilkendegav i en beslutning i 1984 støtte til projektet, men det er siden blevet omgærdet af en

uenighed, som indtil nu har hindret tilvejebringelse af den fælles støtte, som er nødvendig for skabelse af et mødested for to verdener, som både ønsker og har behov for en indbyrdes dialog.

Er der efter Kommissionens opfattelse stadig mulighed for at skabe opbakning bag dette projekt, som går i den rigtige retning med henblik på opnåelse af større forståelse mellem arabere og europæere? Hvilke argumenter vil kunne retfærdiggøre den manglende enighed blandt europæerne?

Svar

(27. marts 1992)

Rådet er ved flere lejligheder blevet informeret om planerne om at oprette et europæisk-arabisk universitet, men har endnu ikke fået forelagt noget forslag herom. Der er indregnet dog om, at Den Almindelige Kommission under den Europæisk-Arabiske Dialog i sit slutkommuniké (punkt 4) fra 6. samling vedtog følgende tekst:

»Den Almindelige Kommission opfordrede desuden den tekniske arbejdskommission til, om nødvendigt, i samråd med den sociale og kulturelle arbejdskommission, at undersøge, hvilken rolle og hvilket aktivitetsområde et europæisk-arabisk universitet skal have, samt om det vil være økonomisk levedygtigt under hensyn til de finansielle midler, der vil være til rådighed. På baggrund af denne undersøgelse vil der senere blive taget stilling til de videre foranstaltninger, der skal træffes.«

Med henblik herpå afholdes der et møde mellem formændene, koformændene og ordførerne for arbejdsgrupperne i første halvdel af april 1992 i Lissabon.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1703/91

af **Juan Bandrés Molet (V)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(6. august 1991)

(92/C 112/29)

Om: Genåbning af jernbanelinjen Canfranc-Olorón

Tilsyneladende er Kommissionen indstillet på, under anvendelse af EFRU-midler og i overensstemmelse med bestemmelserne i INTERREG-programmet, at medfinansiere bygningen af Somport-tunnelen, som via en motorvej skal forbinde den franske region Midi-Pyrénées med den spanske region Aragón. De økonomiske (18 mia. pta.) og miljømæssige omkostninger ved dette projekt vil blive enorme.

Ved en genåbning af den internationale jernbanelinje Canfranc-Olorón (som har været lukket for al trafik siden 1970) vil man kunne opfylde de målsætninger, Kommissionen satte i forbindelse med udarbejdelsen af INTER-

REG-programmet, mindske de økonomiske omkostninger og undgå skader på miljøet.

Har Kommissionen overvejet at lade en genåbning af jernbanelinjen Canfranc-Olorón indgå blandt de projekter, der skal finansieres af INTERREG-programmet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(14. november 1991)

Kommissionen agter ikke at finansiere anlæggelsen af Somport-tunnelen i forbindelse med INTERREG-initiativet. De berørte nationale og regionale myndigheder har i øvrigt ikke regnet med denne mulighed i det udkast til program, de har indsendt til Kommissionen.

Til gengæld vil EF yde støtte til anlæggelse af tunnelen som led i transportpolitikken. Finansieringen vil ske via budgetposten for transportinfrastrukturer. Endvidere har EFRU deltaget i finansieringen af feasibility-undersøgelsen.

Med hensyn til jernbanelinjen Canfranc-Olorón har de berørte franske og spanske myndigheder hidtil ikke givet Kommissionen meddelelse om særlige planer eller ansøgninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1750/91

af **Heinz Köhler (S)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(7. august 1991)

(92/C 112/30)

Om: Det tyske sprogs rolle i EF's oversættelsestjeneste

Det hænder ofte, at EF-dokumenter af relevans for lovgivningsproceduren hverken før EF-organernes møder eller under selve møderne foreligger på tysk. Tilsvarende hører jeg klager over, at virksomheder og borgere i Forbundsrepublikken Tyskland på grund af manglende tyske oversættelser ikke kan skaffe sig det nødvendige kendskab til vigtige EF-dokumenter, og at tysksprogede borgers korrespondance med Kommissionen til dels må føres på fransk eller engelsk.

Efter hvilke kriterier besættes stillingerne i EF's sprog-tjeneste?

Er antallet af faste stillinger i overensstemmelse med det forhold, at 23 % af EF-borgerne har tysk som modersmål?

Er Kommissionen villig til at gennemføre en overproportional forøgelse af antallet af tysksprogede sekretærer og oversættere?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha
(20. januar 1992)**

Formanden og generalsekretæren for Kommissionen har givet klar instruks om at sørge for, at EF-borgere, der henvender sig til Kommissionen på deres modersmål, i overensstemmelse med forordning nr. 1 modtager svar på samme sprog.

I forbindelse med kommissionsdokumenter må der skelnes mellem oversættelse og distribution. På grund af svagheder ved distributionen kan det forekomme, at dokumenter på f.eks. tysk ikke rettidigt når frem til deres bestemmelsessted. Efter Kommissionens forretningsorden træffer denne ikke beslutning om forhold, hverken efter skriftlig eller mundtlig behandling, såfremt de relevante dokumenter ikke foreligger på mindst tre officielle sprog, herunder tysk.

Bemandingen af Kommissionens oversættelsestjeneste er principielt bestemt af behovet for oversættelse. Da dette i årenes løb konstant er steget for tysksprogede tekster, har Kommissionen taget hensyn hertil ved generelt at øge personalet i de tyske oversættelsestjenester. Således arbejder der på Kommissionens to tjenestesteder i Bruxelles og Luxembourg i øjeblikket ca. 160 tysksprogede oversættere og sprogrevisorer. Desuden sørger Kommissionen ved rettidig planlægning af udvælgelsesprøver for oversættere for, at ledige eller nyoprettede stillinger straks besættes.

I forbindelse med omstruktureringen af oversættelsestjenesten har Kommissionen oprettet et eget kontor for freelance-oversættelse. I øjeblikket finder der licitation sted vedrørende oversættelse af dokumenter til Fællesskabets ni officielle sprog. Formålet er at indgå rammekontrakter med enkelte freelance-oversættere og oversættelsesbureauer. Kommissionen håber derved yderligere at forbedre situationen ved imødekommelse af efterspørgslen efter oversættelser.

Det er som bekendt budgetmyndighederne, der træffer beslutning om antallet af stillinger til oversættere og sekretærer. Inden for det bevilgede antal stillinger udøver oversættelsestjenesten ved fordeling af stillingerne efter sprog et skøn på grundlag af en vurdering af de sproglige behov.

For nogle officielle sprog er der i Kommissionens oversættelsestjeneste tale om en akut mangel på sekretærer, som Kommissionen sørger at afhjælpe ved forstærket anvendelse af tekstbehandling og — såfremt der står budgetmidler til rådighed — ved anvendelse af private maskinskrivningsbureauer.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1778/91
af Georgios Romeos (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(92/C 112/31)**

Om: Trussel fra et atomkraftværk i Bulgarien

To af de seks atomreaktorer i kraftværket i Kozlontui i Nordbulgarien er for nylig sat ud af drift. Ekspertes fra Den Internationale Atomenergiorganisation, som foretog en undersøgelse på stedet konstaterede fejl i planlægningen, dårligt vedligehold og dårlige drifts- og sikkerhedsforhold og krævede, at anlægget midlertidigt blev sat ud af drift med henblik på reparation.

Agter Kommissionen, eftersom anlæggets fortsatte funktion også indebærer alvorlige risici for fællesskabslande, at lægge pres på den bulgarske regering for at få lukket kraftværket og samtidig skabe lettelser for Bulgariens energiforsyning via de tilgrænsende medlemsstater?

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1871/91
af Filippos Pierros (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(92/C 112/32)**

Om: Samarbejde mellem EF og Bulgarien om sikkerheden i atomkraftanlæggene i Kozlodou i Bulgarien

På det seneste møde mellem internationale eksperter i Den Internationale Atomenergiorganisation i Wien den 9. juli 1991 meddelte Bulgarien, at landet var rede til at standse driften af den centrale reaktor i Kozlodou, forudsat at det modtog økonomisk støtte fra EF, der ville være tilstrækkelig til at opveje tabet på energiområdet. Som bekendt leverer anlæggene i den pågældende region omkring 40% af Bulgariens elektricitet, hvilket medfører meget alvorlige problemer med hensyn til sikkerhedsbestemmelserne.

Sideløbende med tabene på energiområdet opstår der vigtige finansielle behov, som skyldes, at man har forpligtet sig til at foretage tekniske forbedringer i de øvrige reaktorer og opprioritere en hensigtsmæssig uddannelse af personalet. Det hævdes især, at alene den tekniske forbedring i overensstemmelse med de internationale sikkerhedsnormer vil kræve et beløb på 2 mia. DM. Hvilke — finansielle eller andre — foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i forbindelse med samarbejdet med de internationale energiagenturer (Den Internationale Atomenergiorganisation, Det Internationale

Energiagentur) med henblik på at bidrage til en løsning på de akutte problemer, som Bulgarien står overfor?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
på skriftlig forespørgsel nr. 1778/91 og nr. 1871/91
(7. februar 1992)

Kommissionens næstformand Frans Andriessen og den bulgarske vicepremierminister Tomov undertegnede den 31. juli 1991 i Bruxelles en finansieringsoverenskomst om en hjælp på 11,5 mio. ecu som led i PHARE-programmet til en nødhjælpsaktion vedrørende den nukleare sikkerhed i atomkraftværket i Kozloduy i Bulgarien.

Der er her tale om den indledende fase i et regionalt program til fordel for regionerne i Central- og Østeuropa inden for energi- og miljøsektorerne.

Som led i denne foranstaltning til fordel for Bulgarien regnes der bl.a. med iværksættelse af de mest påtrængende henstillinger fra IAEA's side samt et første udbedringsprogram, som er udarbejdet af WANO, forbedring af ordensregulativet med hensyn til sikkerhed og fastsættelse af midler, til imødegå den knaphed på elektricitet, der er blevet følgen af, at visse reaktorer er blevet standset.

Den bulgarske regering har erklæret sig helt indforstået med hensyn til at følge henstillingerne fra det eksperthold, der er etableret på stedet i samarbejde med Kommissionen: Enhed nr. 1 og 2 er allerede sat ud af drift i vinterperioden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1827/91
af José Happart (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(92/C 112/33)

Om: Bekæmpelse af luftforureningen

Luftforureningen betragtes som et af de mest foruroligende miljøproblemer for det 21. århundrede.

1. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at standse den forurening, som opstår som følge af fotokemiske oxidanter fra bilernes udstødningsgasser og som har en negativ indvirkning på sundheden (øjen- og hudirritation, hovedpine, åndedrætsbesvær, mm.)?
2. Er det på grundlag af den nuværende viden muligt at fastlægge grænseværdier for ozonkoncentrationen i luften?

3. Hvilken kontrol fører Kommissionen med hensyn til medlemsstaternes gennemførelse af de generelle normer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(9. oktober 1991)

På EF-niveau er en række foranstaltninger allerede blevet iværksat eller er under forberedelse med henblik på at nedsætte udledningen fra visse kilder af fotokemisk forurenende stoffer eller disses forløbere (kvælstofoxider og flygtige organiske forbindelser); disse foranstaltninger gælder såvel faste forureningskilder (store forbrændingsanlæg) som mobile kilder (biler/lastvogne).

Det sidste direktiv 91/441/EØF⁽¹⁾ om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emission fra motorkøretøjer, der for nylig blev vedtaget af Rådet, medfører en reduktion af udledningen af en række forurenende stoffer og især de, der medvirker til den fotokemiske forurening. Endvidere er der forslag under udarbejdelse, som går ud på at nedsætte udledningen fra lette erhvervskøretøjer og lastvogne.

For alle disse kategorier af køretøjer gælder det, at yderligere reduktioner i grænseværdier for udledninger allerede er planlagt.

De prognoser, som Kommissionen har udarbejdet, tyder på at der inden for transportsektoren, med de vedtagne og planlagte forholdsregler, i år 2000 vil være sket en reduktion på 10% af kvælstofoxider og 40% af flygtige organiske forbindelser (i forhold til niveauet for 1985).

Hvad angår spørgsmålet om en grænseværdi for ozonkoncentrationen i luften, er det med den nuværende viden muligt at fastsætte grænser for, hvornår der ikke eksisterer nogen fare for menneskers sundhed og de naturlige økosystemer; de fænomener der styrer dannelsen, transporten og omdannelsen af fotokemiske forurenende stoffer, der er ansvarlige for ozondannelsen, er imidlertid så komplekse, at det ikke er muligt at overskue dem og altså heller ikke at påvise en direkte forbindelse mellem emission og immission. På indeværende tidspunkt er det vanskeligt at fastsætte en bindende grænseværdi, der både skal hvile på objektive kriterier og som samtidig med rimelighed kan forventes overholdt af medlemsstaterne.

Kommissionen har imidlertid ønsket at kunne følge udviklingen i luftkvaliteten og har til dette formål, den 24. juni 1991⁽²⁾, vedtaget et direktivforslag om luftforurening med ozon; dette direktiv sikrer, at der i alle medlemsstater holdes øje med ozonsituationen. Det indeholder vejledende værdier og alarmværdier, der er i overensstemmelse med WHO's rekommandationer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 242 af 30. 8. 1991.

⁽²⁾ Dok. KOM(91) 220 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1829/91

af Giuseppe Mottola (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 112/34)

Om: Faren for deklassering af den »internationale« citrusvaremesse i Reggio Calabria

Byen Reggio Calabria har gennem længere tid været vært for en citrusvaremesse, der betegnes som »international«, og som finder sted under landbrugsministeriets og udenrigsministeriets protektion. Citrusvaremessens rolle med henblik på at fremme citrusvaremessens image, ikke blot fra Syditalien, men fra alle Middelhavslandene, til støtte for den økonomiske og beskæftigelsesmæssige udvikling, også i de tilknyttede sektorer. Varemessens rolle risikerer at blive deklasseret som følge af den administrative forvaltning, der har svækket alle igangsættende initiativer.

1. Kan Kommissionen intervenere med henblik på at undgå deklassering og opfordre de kompetente organer til at nedsætte et nyt administrationsråd, der er i stand til at gennemføre en afgørende drejning til fordel for et fremstød for varemessens og særlig citrusfrugtsektorens aktiviteter?
2. Kan Kommissionen træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre, at der i forbindelse med anvendelsen af strukturfondene tages behørigt hensyn til et fremstød for denne varemesse og en styrkelse af dens rolle på internationalt plan?
3. Kan Kommissionen udnævne en ekspertgruppe, som kan kontrollere og fastslå varemessens socio-økonomiske betydning i forbindelse med en politik til støtte, udnyttelse, beskyttelse og forsvar for citrusdyrknin-gen i hele Middelhavets kystområde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger

(24. januar 1992)

Kommissionen er udmærket klar over, at de handelsfrem-mende foranstaltninger har stor betydning, både når det drejer sig om at forbedre de traditionelle afsætningsmu-ligheder og finde nye markeder for landbrugsprodukter.

I Calabria, der i forvejen er en økonomisk tilbagestående region, er dyrkning af citrusfrugter stadig et af de

vigtigste områder inden for landbrugsproduktionen. Der- for mener Kommissionen, at et initiativ som den interna- tionale citrusvaremesse i byen Reggio-Calabria ikke blot fortsat bør kunne afholdes, men også bør gøres mere dynamisk, så den aktivt kan bidrage til at fremme afsætningen af landbrugsprodukter både inden for og uden for Fællesskabet.

Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at spørgsmålet vil blive uddybet nærmere som led i drøftel- serne i Styringskomitéen for det operationelle program for regionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1836/91

af Maxime Verhagen (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 112/35)

Om: De tropiske regnskove og lokalbefolkningen i Sarawak

Efter undersøgelsesrejsen til Sarawak anbefaler ITTO, at

- skovrydningen reduceres betydeligt
- skovrydningen indstilles i områder, der er genstand for konflikt, indtil der er fundet en tilfredsstillende løsning på konflikterne
- der indføres en fast ordning for høring af den indfødte befolkning, som skovrydningen går ud over.

Påser Kommissionen på baggrund heraf, at Sarawaks regering gennemfører disse henstillinger, og kan den i bekræftende fald forelægge resultaterne af sit arbejde? Vil Kommissionen handle i modstrid med de klare henstillin- ger fra ITTO, hvis arbejde den normalt støtter uforbehol- dent, og fortsat tillade import af hårdt træ fra Sarawak?

Derudover omtalte Ripa di Meana under mødeperioden i maj i Strasbourg, at Malaysia over for ITTO havde forpligtet sig til at oprette to reservater for Penan-folket og udvide arealet af beskyttede skove. Har den malaysiske regering gjort dette? Hvilke forholdsregler er truffet for at få regeringen til at overholde sine forpligtelser, dersom den forholder sig passiv?

Hvilke fremskridt er gjort med hensyn til oprettelse af biosfærer, som den malaysiske regering har lovet at tilskynde til?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(22. januar 1992)

Under den tiende samling i Rådet for ITTO, der afholdtes i Quito i juni 1991, anmodede Fællesskabet gennem Kommissionens repræsentant officielt om at blive underrettet om forløbet af de malaysiske myndigheders indsats i Sarawak på grundlag af henstillingerne fra den internationale ITTO-undersøgelingsgruppe.

Svaret fra den malaysiske delegation bekræftede, at

1. Sarawak-skovbrugsdepartementet er ved at ansætte nyt personale som led i en procedure, der forudses afsluttet hen imod udgangen af indeværende år. Ifølge de oplysninger, som en af Kommissionen udsendt gruppe indhentede i Sarawak i begyndelsen af oktober, skulle det dreje sig om ca. 400 nyansættelser i skovbrugsdepartementet, dvs. en forøgelse af det nuværende personale med ca. en tredjedel.
2. Der er oprettet nationalparker og naturreservater i Sarawak, og der er planer om oprettelse af flere. Ifølge oplysninger indhentet på stedet omfatter de nuværende fuldstændigt beskyttede områder et areal på 280 000 ha (nationalparker: 105 000 ha, naturreservater: 175 000 ha). Der er planer om otte nye nationalparker med et samlet areal på 580 000 ha og seks nye naturreservater med et samlet areal på næsten 140 000 ha.

Hvad angår omfanget af udnyttelsen af skovene, er oplysningerne fortsat uklare. Under samlingen i ITTO-Rådet mente nogle kilder, at der kunne ses en markant stigende tendens. Ifølge de officielle tal indsamlet på stedet skulle den samlede kævleproduktion i Sarawak have udgjort ca. 19 mio. m³, hvoraf ca. 16 mio. eksporteredes, overvejende til Japan (45%) og Taiwan (20%). Fællesskabet importerer ikke kævler fra Sarawak. Den gennemsnitlige årsproduktion i Sarawak skulle blive på 12 mio. m³ fra nu af og frem til 1995 og på 10 mio. m³ fra 1995 til 2000. Den skulle således til den tid nærme sig det niveau, ITTO skønner holdbart (ca. 9 mio. m³).

Under ITTO-Rådets samling i Quito ønskede Malaysias repræsentant at påvise, at det nuværende produktionsniveau skyldes et midlertidigt fænomen, eftersom en del af tømmeret kommer fra skovområder, hvor der skal ske en omstilling til landbrug. Fællesskabet anmodede om, at der blev fremlagt en nærmere redegørelse hurtigst muligt og i hvert fald på den kommende samling i ITTO-Rådet i slutningen af november.

I øvrigt har ITTO aldrig ved beslutninger eller henstillinger opfordret sine medlemmer til at afholde sig fra at

importere træ fra Malaysia, og det ville også være i strid med den internationale overenskomsts formål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1857/91
af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(92/C 112/36)

Om: EF-lovgivning om brug af katalysator

I visse af EF's medlemsstater har katalysatoren, der blev lanceret som det »universalmiddel«, der skulle fjerne en stor del af de forurenende stoffer, bilerne udsender, kun vundet ringe indpas, hovedsagelig på grund af en manglende interesse hos de nationale myndigheder, der kun i ringe grad yder støtte til de forbrugere, der er sig katalysatorens gavnlige virkninger bevidst.

Denne mangel på interesse medfører desuden, at der ikke findes et blot tilnærmelsesvist fuldt udbygget distributionsnet for brændstof til denne type køretøjer.

Kan Kommissionen i lyset af denne ligegyldighed, som visse af EF's medlemsstater udviser, oplyse, hvilke EF-regler, der gælder for brugen af katalysatorer, og hvilke magtmidler EF har til rådighed for at beskytte borgerne mod den forurening, der er en plage, navnlig i storbyerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(23. oktober 1991)

Kommissionen, der er bekendt med de problemer, det ærede medlem nævner, forelagde i februar 1990 et forslag til direktiv, der indfører grænseværdier for forurenende stoffer, der udledes fra motorkøretøjer, som er så strenge at bilindustrien for at kunne overholde disse grænser bliver nødt til at forsyne bilerne med trevejskatalysatorer, der på indeværende tidspunkt er den bedste teknik, der findes.

Rådet vedtog dette direktiv (91/441/EØF) den 26. juni 1991 (1). Det træder i kraft den 1. januar 1992; for godkendelse af nye biltyper bliver bestemmelserne heri obligatoriske den 1. juli 1992, og for indregistrering af nye biler den 31. december 1992.

(1) EFT nr. L 242 af 30. 8. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1873/91

af Thomas Megahy (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 112/37)

Om: Anlæggelse af jernbanelinjer i EF-landene

Kan Kommissionen for hvert enkelt EF-land meddele, hvor mange kilometer hovedjernbanelinje, der er blevet anlagt i løbet af de seneste ti år med offentlig støtte, samt hvor mange kilometer for hver enkelt linje,

1. Der i øjeblikket anlægges?
2. Planlægges?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(5. december 1991)

I overensstemmelse med Rådets resolution af 4. og 5. december 1989 ⁽¹⁾ har medlemsstaterne meddelt Kommissionen de projekter af betydning for Fællesskabet samt de programmer, de har udarbejdet med henblik på at udvikle jernbaneinfrastrukturen.

I nedenstående tabel gives der en oversigt pr. land over kilometerlængden af de nye linjer, der er blevet anlagt eller skal anlægges. Da nogle strækninger endnu ikke er fastlagt, er kilometerlængden for de fremtidige nye linjer skønsmæssig.

(kilometer)

Medlemsstat	afsluttet	anlæg i gang	planlagt
Belgien	—	—	155
Danmark	—	—	—
Tyskland	410	—	282
Grækenland	—	—	360
Spanien	—	471	917
Frankrig	707	560	3 440
Irland	—	—	—
Italien	248	—	1 078
Luxembourg	—	—	—
Nederlandene	—	—	85
Portugal	—	—	512
Det Forenede Kongerige	—	—	113

(¹) EFT nr. C 34 af 14. 2. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1900/91

af Miguel Arias Cañete (PPE), lord Bethell (ED), Elmar Brok (PPE), sir Fred Catherwood (ED), Patrick Cox (LDR), Willy De Clercq (LDR), Gijs de Vries (LDR), James Elles (ED), Ingo Friedrich (PPE), Klaus Hänsch (S), Geoffrey Hoon (S), Alan Lamassoure (LDR), Manuel Medina Ortega (S), Hemmo Muntingh (S), Luis Planas Puchades (S), lord Plumb (ED), Hans-Gert Poettering (PPE), Manuel Porto (LDR), Dieter Rogalla (S), Leo Tindemans (PPE), John Tomlinson (S), Michael Welsh (ED), Karl von Wogau (PPE) og Eisso Woltjer (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. september 1991)

(92/C 112/38)

Om: Forbindelserne mellem EF og USA

Hvordan skal forbindelserne mellem EF og USA efter Kommissionens opfattelse udvikle sig over de næste par måneder, nu hvor Tysklands forening er blevet en realitet, og Fællesskabet nærmer sig gennemførelsen af det indre marked?

Vil den erklæring, som nu er undertegnet af EF og USA, indebære et nærmere samarbejde mellem USA og EF inden for nye sektorer?

Mener Kommissionen, at nærmere forbindelser på længere sigt vil føre til en institutionalisering af forbindelserne mellem EF og USA?

Hvilke muligheder har EF og USA for at samarbejde inden for rammerne af CSCE med henblik på fremme af en ny europæisk sikkerhedsorden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frans Andriessen

(12. februar 1992)

1. Der er i løbet af de sidste to år sket en væsentlig forandring i forholdet mellem Det Europæiske Fællesskab og De Forenede Stater. Denne forandring er en følge af den amerikanske regerings erkendelse af den stadig højere grad af afhængighed mellem landene i verden, af udviklingen i Central- og Østeuropa og i Sovjetunionen, af den øgede økonomiske integration i Fællesskabet samt af det forhold, at Fællesskabet mere og mere fremstår med en fælles identitet på det udenrigspolitiske område.

2. Det styrkede forhold blev markeret den 23. november 1990 ved Fællesskabets og USA's undertegnelse af den transatlantiske erklæring.

Erklæringen skildrer Fællesskabets og De Forenede Staters fælles mål og principper og fastlægger grundlaget for det fortsatte bilaterale samarbejde. Den indeholder

forpligtelser for begge parter til at konsultere og informere hinanden om vigtige politiske og økonomiske anliggender af fælles interesse, til at arbejde tæt sammen i de relevante internationale organer og til at støtte GATT og OECD. Parterne aftalte desuden at videreudvikle den allerede levende og omfattende dialog om sager vedrørende handel og investeringer og at styrke det videnskabelige, uddannelsesmæssige og kulturelle samarbejde. De aftalte endvidere at gøre fælles sag i bekæmpelsen af terrorisme, narkotikamisbrug og -smugling, international kriminalitet og i indsatsen mod den hastige udbredelse af atomare, kemiske og biologiske våben samt missilteknologi. Endelig forpligtede de sig til at gøre en indsats for miljøbeskyttelse.

Erklæringen indstifter en ordning med regelmæssige konsultationer på områder af fælles interesse, navnlig med halvårslige konsultationer mellem USA's præsident og formændene for Ministerrådet og Kommissionen. Det andet møde af denne type fandt sted den 9. november 1991 i Haag mellem præsident Bush, formand Delors og premierminister Lubbers. Der forudses desuden halvårslige møder mellem Fællesskabets udenrigsministre, Kommissionen og USA's udenrigsminister samt halvårslige konsultationer mellem den amerikanske regering og Kommissionen på kabinetsplan og ad hoc-konsultationer på ministerplan.

3. Med hensyn til det sidste spørgsmål, om CSCE, er det klart, at Fællesskabet skal spille en vigtig rolle i bestræbelserne på at styrke freden og sikkerheden i Europa ved hjælp af tillidsskabende ordninger og fredelige konfliktløsninger, særlig på et tidspunkt, hvor sikkerhedssituationen i Europa undergår drastiske forandringer. Fællesskabet finder, at CSCE, hvori De Forenede Stater indtager en af de mest fremtrædende pladser, er et passende forum for disse bestræbelser. Et nært samarbejde mellem de to parter er så meget desto mere værdifuldt, som Fællesskabet og USA begge har et Europa bestående af demokratiske nationer som mål. CSCE er derfor udtrykkeligt nævnt i denne sammenhæng i præambelen til den transatlantiske erklæring.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1926/91

af Gérard Monnier-Besombes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. september 1991)

(92/C 112/39)

Om: Projekt vedrørende et forbrændingsanlæg i Fos-sur-Mer (Bouches-du-Rhône, Frankrig)

Der skal bygges et forbrændingsanlæg til forbrændning af titusinder tons kemiske produkter årligt i Fos-sur-Mer.

Projektet hævdes at overholde de europæiske normer, men kan Kommissionen alligevel oplyse:

1. Om det efter dens opfattelse er i harmoni med EF-bestemmelserne at bygge et så stort anlæg i et område, hvor luftkvaliteten i forvejen er belastet af en lang række overskridelser af EF-normerne?
2. Om princippet om, at affald skal behandles i et nærliggende anlæg med henblik på at undgå risiciene ved transport, overholdes, når det tages i betragtning, at bygherrerne ønsker at gøre anlægget rentabelt ved at importere affald fra andre EF-lande eller nabolande (Schweiz osv...)?
3. Om midlerne til at nedbringe risiciene for den stedlige befolkning og miljøet er tilfredsstillende, eller om de bør forbedres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(10. oktober 1991)

1. Blandt de forskellige forurenende stoffer, der udledes i atmosfæren fra forbrændingsanlæg, er de eneste, der på nuværende tidspunkt er omfattet af »luftkvalitets«-direktiver: svovldioxid, svævestøv og bly.

I henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 80/779/EØF (1) (SO₂-støv) om grænseværdier for luftkvalitet med hensyn til svovldioxid og svævestøv har Frankrig oplyst Kommissionen om, at Fos-Etang de Berre-regionen er et område, hvor direktivets grænseværdier muligvis overskrides.

Siden direktivet trådte i kraft, er dette område blevet opdelt i stadig mindre enheder, hvor risikoen for overskridelse af grænseværdierne er til stede. I løbet af perioden 1987/88, blev der, hvad angår SO₂, kun konstateret to overskridelser af percentil 98, der er fastsat i direktivet; ved udgangen af perioden 1988/89 var Port-de-Bouc det eneste område, der kunne tænkes at overskride grænseværdierne; i løbet af ovennævnte periode skete dette imidlertid ikke.

Hvad angår bly, er der ikke blevet konstateret nogen overskridelse af grænseværdierne.

I henhold til direktivet skal der kun i tilfælde af overskridelse af grænseværdierne afgives en officiel indberetning til Kommissionen; Kommissionens oplysninger er derfor ufuldstændige, og det er på denne baggrund vanskeligt at nå frem til en samlet konklusion; hvad angår luftkvaliteten, er Kommissionen ikke desto mindre af den mening, at de forurenende stoffers indvirkning bør analyseres, så meget desto mere som direktivets nuværende bestemmelser kun vedrører gennemførelsen af forbedringsprojekter og ikke kommer i betragtning, når det drejer sig om oprettelse af nye industrier; det er absolut nødvendigt at sørge for, at det pres, der kan blive tale om, ikke kommer til at vende de senere års positive udvikling.

2. Direktiv 84/631/EØF (2) om overvågning af og kontrol inden for Fællesskabet med grænseoverskridende

overførsel af farligt affald fastlægger en kontrolprocedure, der forudsætter, at både afsender og modtager af affald er indforstået med afsendelsen inden denne kan igangsættes. Dette direktiv giver således myndighederne mulighed for at kontrollere de foreslåede affaldsforsendelsers potentielle indvirkning på miljøet. Den konkrete gennemførelse af nærhedsprincippet, der er nævnt i direktiv 91/156/EØF om ændring til direktiv 75/442/EØF om affald, sikres ved bestemmelserne i Rådets forordning om overvågning og kontrol med overførsel af affald inden for Fællesskabet samt ved ind- og udførsel⁽¹⁾, der i øjeblikket behandles i Parlamentet og i Rådet.

3. Vedrørende farerne for den omkringboende befolkning, pålægger ovennævnte direktiv om affald, i artikel 4, myndighederne at sørge for at bortskaffelse af affald sker uden at skade folkesundheden og miljøet. Denne bestemmelse vil blive gennemført ved et direktivforslag fra Kommissionen, der i øjeblikket er under udarbejdelse, og som fastsætter normer for forbrændingsanlæg for farligt affald.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980.

⁽²⁾ EFT nr. L 326 af 13. 12. 1984.

⁽³⁾ Dok. KOM(90) 415 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1930/91
af Thomas Megahy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. september 1991)
(92/C 112/40)

Om: Lovgivning for regulære lotterier

I de seneste år er der udviklet en salgsteknik, hvor man benytter et falsk lotteri eller en præmiekonkurrence for at få solgt billige varer. Dette sker nu på tværs af grænserne, sådan at personer i Det Forenede Kongerige modtager materiale fra selskaber i andre medlemsstater. Agter Kommissionen at forelægge forslag til lovgivning om de regulære lotterier, således at man kan komme disse uhæderlige salgsmetoder til livs?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(4. oktober 1991)

Som det ærede medlem gør opmærksom på, følger salgsfremmende teknikker i kølvandet på varernes frie bevægelighed, og medvirker derved til gennemførelsen af det indre marked.

Således sendes talrige salgstilbud og reklameskrivelser til forbrugere, der er bosiddende i en anden medlemsstat end den, hvor firmaet hører hjemme.

Det er tydeligt, at sådanne bevægelser på tværs af grænserne er i stigning, og Kommissionen har allerede fået kendskab til, at visse virksomheder er gået over

stregen og har skadet forbrugernes interesser; det drejer sig navnlig om lotterier og præmiekonkurrencer, hvor der udloves præmier, som i virkeligheden slet ikke uddeles.

Med Rådets direktiv 84/450/EØF⁽¹⁾ og medlemsstaternes egen lovgivning på området burde det være muligt at løse problemer med vildledende reklame.

Ikke desto mindre har der vist sig at være visse vanskeligheder forbundet hermed, bl.a. når udgiveren/sælgeren ikke udøver nogen virksomhed i det land, vedkommende har nedsat sig i.

Kommissionen har således allerede undersøgt, hvilke muligheder der er for at styrke forbrugernes tillid samt sikre, at denne form for handel går rigtigt til.

Som det blev bekendtgjort i den treårige handlingsplan om forbrugerbeskyttelsespolitikken i EF, forbereder Kommissionen et direktivforslag om korrespondancekontrakter og har i den forbindelse ikke undladt at tage hensyn til de oplysninger, som det ærede medlem er fremkommet med.

⁽¹⁾ EFT nr. L 250 af 19. 9. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1941/91
af Gérard Monnier-Besombes (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. september 1991)
(92/C 112/41)

Om: Overholdelse af direktivet om giftigt og farligt affald

Kan Kommissionen oplyse, om de virksomheder i Bouches-du-Rhône (Frankrig), som producerer farligt affald, efter dens opfattelse overholder direktiv 78/319/EØF⁽¹⁾?

Kan Kommissionen i bekræftende fald på grundlag af erklæringerne om affaldsproduktion fra virksomhederne i dette departement oplyse, hvilke mængder der er tale om, samt angive navnene på de virksomheder, som er ansvarlige herfor?

Hvad har Kommissionen i modsat fald til hensigt at gøre for at sikre, at dette direktiv overholdes?

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978, s. 43.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(7. oktober 1991)

Kommissionen råder ikke over oplysninger om de enkelte virksomheders overholdelse af direktiv 78/319/EØF. Direktivet overlader til de kompetente myndigheder, udpeget af medlemsstaterne, at sørge for, at det overhol-

des. Kommissionen er heller ikke i besiddelse af oplysninger om de enkelte virksomheders affaldsproduktion. De oplysninger, der nævnes i direktivets artikel 14, skal afgives til de kompetente myndigheder, såfremt der anmodes herom. Disse er kun forpligtiget til at indlevere en sammenfattende rapport til Kommissionen. Kommissionen har ikke modtaget nogen specielle oplysninger angående det område, det ærede medlem omtaler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1944/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. september 1991)

(92/C 112/42)

Om: Dambrug og følgerne heraf

Under henvisning til skriftlig forespørgsel nr. 87/90 af 2. februar 1990 og Kommissionens besvarelse heraf ⁽¹⁾ bedes den oplyse, hvorvidt der forud for gennemførelsen af de pågældende arbejder er foretaget en vurdering af deres indtægtsmæssige konsekvenser for det traditionelle fiskerierhverv på lavt vand (til forskel fra fiskeri på det åbne hav), eller om der er gennemført en lignende vurdering a posteriori?

Hvis der er gennemført relevante undersøgelser, hvad har så været resultatet deraf?

⁽¹⁾ EFT nr. C 136 af 27. 5. 1991, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(5. november 1991)

Kommissionen råder ikke for øjeblikket over særlige undersøgelser af det emne, det ærede medlem nævner. Ud fra de spredte oplysninger, Kommissionen har, mener den dog, at akvakulturs indflydelse på indtjeneningen for fiskere, som driver traditionelt fiskeri, ikke er af større betydning, selv om der findes situationer, hvor nogle traditionelle fiskere frivilligt har valgt at omstille sig til akvakultur.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1960/91

af Anthony Simpson (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. september 1991)

(92/C 112/43)

Om: Direktiv for brandsikkerhed i den europæiske møbelindustri — skal det være eller skal det ikke være?

I betragtning af hvor presserende det er for den europæiske møbelindustri at få fælles brandsikringsnormer,

bedes Kommissionen oplyse, hvilke planer den har om at indføre et nyt forslag til direktiv herom (eller om at ændre det oprindelige forslag til direktiv).

Vil Kommissionen acceptere de nugældende britiske normer som en passende sikring og sørge for, at alle kommende EF-normer får dette høje sikringsniveau?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Martin Bangemann

(1. oktober 1991)

I sin pressemeddelelse af 3. juli 1991 anførte Kommissionen sine planer om at foreslå fælles væsentlige krav så snart som muligt med henblik på at et højt sundheds- og sikkerhedsniveau sikres, samtidig med at handelshindringer, der skyldes forskelligartede nationale bestemmelser, fjernes, så yderligere fragmentation af markedet undgås.

Lovgivningen i Det Forenede Kongerige indeholder krav om en række antændelighedstest, for forskellige stoffer, så materialer, der anses for at være farlige, kan fjernes fra markedet. Den nye holdning til lovgivningsharmonisering indebærer, at brandtest ikke gennemføres separat for de enkelte materialer, men derimod samlet for de forskellige materialer, der udgør fyld og betræk.

På trods af denne forskel, vil de væsentlige krav i et direktivudkast på dette område under alle omstændigheder sikre forbrugeren en høj grad af beskyttelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1966/91

af Wilfried Telkämper (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. september 1991)

(92/C 112/44)

Om: Udmøntning af VVM-direktivet i tysk lovgivning

Under henvisning til klage nr. 1011/90 (af W. Mecklenburg, modtaget af Kommissionen den 23. juli 1990) bedes følgende spørgsmål besvaret:

I henhold til artikel 2 og artikel 4, stk. 2, skal medlemsstaterne afgøre, hvilke af projekterne henhørende under de i bilag II anførte grupper der skal undergives en vurdering af virkningerne på miljøet. For de veje, der henhører under bilag II i VVM-direktivet (85/337/EØF) ⁽¹⁾, og som ikke er motortrafikveje eller motorveje, har forbundsregeringen ikke foretaget nogen typebestemmelse gennem fastlæggelse af kriterier/grænseværdier, men blot fastlagt, at alle veje, som forbundsstaten er ansvarlig for (Bundesfernstraßen), skal vurderes. Er der tale om en »Bundesfernstraße«, skal der altså foretages en vurdering

af virkningerne på miljøet. For veje under regional/kommunalt ansvar (Landstraßen osv.) er der endnu ikke indført VVM-pligt. Via minimumsstandarderne for en »Bundesfernstraße« er der implicit indført en grænseværdi for VVM-pligten for veje henhørende under direktivets bilag II.

1. Skal denne implicite grænseværdi (= minimumsstandard for en »Bundesfernstraße«) også anvendes som grænseværdi i henhold til direktivets artikel 4, stk. 2, for VVM-pligt i forbindelse med vejbyggeri henhørende under regional/kommunalt ansvar, indtil det på anden vis er klart fastsat, hvilke bilag II-vejtyper der er vurderingspligtige?
2. Betragtes en vej med standard som »Bundesfernstraße« som VVM-pligtig (forbundsregeringen har jo fastlagt, at en sådan vej kræver en vurdering)
  - a) fra udløbet af fristen for at efterkomme EF-direktivet (3. juli 1988) eller
  - b) fra den tyske forbundsstats vedtagelse af VVM-loven den 16. november 1989 eller
  - c) fra VVM-lovens ikrafttræden den 1. august 1990?

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(7. november 1991)

Rådets direktiv 85/337/EØF trådte i kraft den 3. juli 1988. Ifølge dets artikel 2 undergives de projekter, der er anført i bilag I og II, en vurdering af indvirkningen på miljøet, inden der gives tilladelse til disse; projekter fra bilag I undergives altid en sådan vurdering, medens projekter fra bilag II undergives en sådan evaluering, når disse på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet.

Forpligtelsen i medfør af artikel 2 påhviler samtlige kompetente myndigheder og dermed også territoriale myndigheder. Når derfor et projekt fra bilag II kan forventes at få væsentlig indvirkning på miljøet, skal dette undergives en vurdering af indvirkningen.

Forpligtelsen til at foretage sådanne vurderinger af indvirkningen har for projekter fra bilag I (motorveje og motortrafikveje) eksisteret, lige siden direktivet trådte i kraft.

For projekter fra liste II har der siden den 3. juli 1988 ikke automatisk været tale om en sådan forpligtelse, eftersom direktivet i forbindelse hermed ikke har nogen direkte virkning. Dog er alle myndigheder i en medlemsstat forpligtet til at sørge for, at bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF så vidt muligt overholdes fra den 3. juli

1988. Dette medfører forpligtelsen til at foretage en vurdering af indvirkningen på miljøet, så snart betingelserne i artikel 2 er opfyldt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1967/91

af Wilfried Telkämper (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. september 1991)

(92/C 112/45)

Om: Definition af motortrafikveje i henhold til VVM-direktivet

Under henvisning til klage nr. 1011/90 (af W. Mecklenburg, modtaget af Kommissionen den 23. juli 1990) bedes følgende spørgsmål besvaret:

Forespørgslen vedrører tekniske aspekter i forbindelse med den tyske forbundsstats udmøntning af EF-direktivet om vurdering af miljøindvirkning i national lov. Disse spørgsmål blev taget op i ovennævnte klage.

Ovennævnte klage skal suppleres med følgende spørgsmål (betegnelserne følger det tyske vejbyggeriregulativ RAS-Q (= »Richtlinien für die Anlage von Straßen, Teil: Querschnitte«, Forschungsgesellschaft für Straßen- und Verkehrswesen (FGSV), Köln 1982):

Kan man betragte Pinneberg-vestomkørselsvejen som en motortrafikvej i henhold til EF-direktivet om VVM, i betragtning af at den er en lukket vej i hhv. kategori AIII med dimensioneringshastighed $V_e = 80$ km/t og kategori BIII med dimensioneringshastighed $V_e = 60$ km/t, med normal profil 10/d2, med en cykel/gangsti på hele strækningen, med lyssignalregulerede skæringer i niveau og en skæring ude af niveau med et jernbanespor?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(14. oktober 1991)

Direktiv 85/337/EØF (¹) kræver en vurdering af indvirkningen på miljøet, hvad angår blandt andet motortrafikveje. Disse er defineret i den europæiske aftale af 15. november 1975 om store internationale trafikårer. I aftalen fastsættes det blandt andet, at motortrafikveje skal være forbeholdt motorkøretøjer. Ifølge oplysningerne fra de tyske myndigheder, er vejen uden om Pinneberg ikke forbeholdt motorkøretøjer. Derfor er denne vej ikke en motortrafikvej i henhold til direktiv 85/337/EØF.

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1971/91**af Elio Di Rupo (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(15. september 1991)**(92/C 112/46)*

Om: Beskatning af belgiske skatteborgere med bopæl i udlandet

En fransk-belgisk aftale af 1964 fastsatte, at belgiske skatteborgere, der arbejdede i Frankrig, kunne betale skat til Belgien for at undgå dobbeltbeskatning.

Det belgiske Parlament har imidlertid vedtaget en skatte-
lov den 22. december 1984, som skulle betyde afskaffelse
for belgiske skatteborgere af en række skattemæssige
bestemmelser (ægtefællefradrag, skattefri bundgrænse,
fradrag for børn, rentefradrag for hypoteklån . . .). Nogle
har allerede regnet ud, at disse foranstaltninger vil koste
dem 100 000 bfr. mere i skat i 1991.

Hvis dette viser sig at være rigtigt, hvad mener da
Kommissionen om disse bestemmelser? Kan den udtale
sig om, hvorvidt denne belgiske lov af 22. december 1989
er i overensstemmelse med Rom-Traktaten?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(11. december 1991)

I artikel 11, stk. 1, i dobbeltbeskatningsaftalen fra 1964
mellem Belgien og Frankrig bestemmes det, at gage, løn
og andre lignende former for vederlag kun skal beskattes i
den kontraherende stat, på hvis område den personlige
aktivitet, der er kilde til indtægterne, udøves. I samme
artikels stk. 2c fastslås det imidlertid, at grænsearbejdere,
der ved fremvisning af et grænsekort godtgør, at de rent
faktisk har denne status, kun skal beskattes i den
kontraherende stat, hvor de har bopæl.

Kommissionen formoder, at det ærede medlem i sin
forespørgsel sigter til grænsearbejdere. Eftersom perso-
ner af denne kategori har skattemæssig bopæl i Belgien,
vedrører bestemmelserne i den i den skriftlige forespørg-
sel anførte lov af 22. december 1989 alene skat-
teudlændinge, og de berører efter Kommissionens opfat-
telse således ikke grænsearbejderen skattemæssige stilling.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt den belgiske lov af
22. december 1989 er forenelig med bestemmelserne i
Rom-Traktaten, kan Kommissionen oplyse, at der for
EF-Domstolen for øjeblikket verserer en række sager
vedrørende beskatningen af visse indtægter oppebåret af
skatteudlændinge i en anden medlemsstat end den, hvori

de har bopæl. Kommissionen vil i lyset af Domstolens
afgørelser i disse sager træffe de nødvendige foranstalt-
ninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1990/91**af Alf Lomas (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(15. september 1991)**(92/C 112/47)*

Om: Ubeboelige boliger i London

I juli 1988 stillede jeg et spørgsmål (H-392/88) ⁽¹⁾, hvori
jeg spurgte, om EF på nogen måde kunne bidrage til
istandsættelsen af de mange praktisk talt ubeboelige
boliger i min valgkreds, Londons East End.

Kommissionen anførte i sit svar, at Fællesskabet forsøgte
at finde løsninger på bymæssige problemer, og gav
endvidere følgende oplysninger:

1. Undersøgelser er blevet foretaget af forfaldet og
væksten i byerne og de sociale problemer i kritiske
byzoner i Fællesskabet.
2. Det andet program i kampen mod fattigdom
(1985—88) angår særligt bymiljøet og berører lige-
des visse kvarterer i Londons East End; det kan ikke
udelukkes, at en ny aktion af større omfang bliver
besluttet af Rådet inden for de nærmeste måneder på
grundlag af beretningen om gennemførelsen af det
andet program i kampen mod fattigdom.
3. Endelig indeholder forordningen om reformen af
fondene (EØF) nr. 2052/88) ⁽²⁾, vedtaget af Rådet
den 24. juni 1988, bestemmelser om, at EF-interven-
tionen med hensyn til målsætning 2 netop kan angå
bysamfund, der skal findes på grundlag af kriterier
indeholdt i samme forordning.

Hvor langt er man nået med hensyn til ovennævnte
løsninger og hvad gøres der for at hjælpe de mennesker,
der bor i de omtalte boliger i London?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 2-369 (oktober
1988).

⁽²⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(13. november 1991)

1. Kommissionen er opmærksom på koncentrationen
af sociale problemer i nogle bykvarterer. Inden for de
generelle rammer for Kommissionens initiativer til at

bekæmpe social udelukkelse etablerede den i 1990 en forberedende arbejdsgruppe vedrørende beskæftigelse, boliger, integration og byudvikling, og ved forskellige seminarer og konferencer udviklede den en omfattende fællesaktion sammen med en række nøglepersoner på dette felt. Den har imidlertid ikke på dette stadium sådanne beføjelser og ressourcer, som kunne muliggøre en stort anlagt intervention, der især skulle rettes mod boligproblemer og bymæssige problemer.

2. Fællesskabet støtter et begrænset antal lokalprojekter som led i sit tredje fattigdomsprogram (EF-handlingsprogram for økonomisk og social integration af de dårligst stillede grupper, Rådets afgørelse 89/457/EØF) ⁽¹⁾. Programmet, som efter planen skal løbe i fem år (1989—1994), viderefører og udbygger den indsats, der allerede blev gjort i løbet af foregående første og andet europæiske fattigdomsprogram (1975—1980 og 1984—1989). Budgettet for planen er på 53 mio. ecu for hele dets løbetid. De fleste projekter er placeret i bymæssige områder og er tilrettelagt med henblik på at gennemføre integration af økonomisk og social udvikling.

Der findes imidlertid ikke noget projekt for London i forbindelse med dette program.

3. For så vidt angår strukturfondene, har Kommissionen lanceret en række pilotprojekter for byer i medfør af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4254/88 ⁽²⁾ for at finde nye veje til at bidrage til gennemførelsen af EF-politikker. Denne række pilotprojekter omfatter en foranstaltning til forøgelse af de økonomiske muligheder i offentligt ejede boligkvarterer i London og Marseille. Pilotprojektet for London omfatter områder øst og syd for City, nemlig Brixton, Tower Hamlets, Deptford, Finsbury Park, Hackney, Kings Cross og Southwark.

Kommissionen har desuden i forbindelse med regeringskonferencerne foreslået at udvide de støtteberettigede regioner under mål nr. 2 til at omfatte bymæssige områder i tilbagegang, og det kunne give mulighed for yderligere foranstaltninger ud over de ovenfor beskrevne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 2. 8. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1991/91

af Dieter Rogalla (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. september 1991)

(92/C 112/48)

Om: Kontrol ved Fællesskabets interne og eksterne grænser

1. Hvilke erfaringer har Kommissionen i den sidste rejsesæson gjort med hensyn til kontrol ved og passage af Fællesskabets interne eller eksterne grænser?

2. Hvor mange rejsende var der?

3. Hvilke klager har Kommissionen og medlemsstaterne modtaget?

4. Hvilken konklusion drager Kommissionen heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha

(4. februar 1992)

Man skal henvise det ærede medlem til Kommissionens svar på den mundtlige forespørgsel (H-827/91), som Dieter Rogalla rejste under spørgetimen i den samling, der fandt sted fra 9. til 13. september 1991 ⁽¹⁾.

Til ovennævnte svar kan der endvidere gives følgende supplerende oplysninger.

Udkastet til konvention om passage af Fællesskabets ydre grænser, jf. EF-handlingsplanen på turistområdet ⁽²⁾, indeholder bestemmelser om gensidig anerkendelse af nationale visa, der attesterer, at visse betingelser er opfyldt. På længere sigt er det også målet at indføre fælles visa. Herved vil statsborgere fra tredjelande få langt lettere ved at rejse rundt inden for Fællesskabet.

Som opfølgning af Rådets beslutning af 17. december 1990 er et toårigt program for udvikling af EF-statistikker over turisme ved at blive gennemført på foranledning af ønsker fra EF-lande og turistindustrien selv. Et snævert samarbejde mellem EF-landene vil naturligvis være noget særdeles centralt i dette program.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-408 (september 1991).

⁽²⁾ Dok. KOM(91) 97 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2005/91

af Thomas Maher (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. september 1991)

(92/C 112/49)

Om: Undersøgelse af deltidsladbrug

I min betænkning (A2-146/89) ⁽¹⁾, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet, opfordrede jeg Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse af deltidsladbrug inden for Fællesskabet.

Vil Kommissionen oplyse, om denne undersøgelse nærmer sig sin afslutning?

⁽¹⁾ EFT nr. C 158 af 26. 6. 1989, s. 373.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(29. november 1991)

Et forskningsprojekt vedrørende forandringer i landdistrikterne i Europa er under gennemførelse på Kommissionens vegne. Det omfatter 24 europæiske regioner. Blandt de principielle punkter, der blev behandlet i den foreløbige betænkning, som blev afgivet i december 1990, var

- mulighederne for at løse problemerne i forbindelse med lave eller faldende landbrugsindkomster ved at stimulere til, at landbohusholdningerne udfolder flere aktiviteter, og
- udarbejdelse af klassificering af alsidige aktiviteter, som kan være til hjælp ved formuleringen og gennemførelsen af EF-politik for landbohusholdningernes indkomster.

Det forventes, at Kommissionen får forelagt den endelige betænkning i slutningen af juni 1992.

Kommissionen er også i færd med en undersøgelse af, hvorledes man bedst kan udvide det område, Informationsnettet for Landøkonomisk Bogføring (INLB) dækker, så det giver flere oplysninger om deltidslandbrug. Også denne undersøgelse skulle blive tilendebragt i 1992.

Der vil foreligge flere statistiske oplysninger om betydningen af deltidslandbrug og af landbrugerens anden indkomstgivende aktivitet uden for landbruget, når resultaterne af EF's strukturundersøgelser (foretaget mellem 1988 og 1991) er blevet analyseret. Sideløbende indsamler EUROSTAT statistiske oplysninger om landbohusholdningernes samlede indkomster og sammensætning samt ikke-landbohusholdningers landbrugsindkomster.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2039/91
af Anita Pollack (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. september 1991)
(92/C 112/50)

Om: Jobskabelse i forbindelse med miljøprojekter

1. Er Kommissionen enig i, at der er store muligheder for at skabe arbejdspladser i forbindelse med en række miljøprojekter, såsom isolering af huse?
2. Er nogle af Socialfondens foranstaltninger rettet mod miljøprojekter, og i givet fald hvilke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(25. november 1991)

1. Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at der er gode muligheder for at skabe arbejdspladser i forbindelse med miljøprojekter.

2. Da miljøområdet ikke udtrykkeligt er omfattet af retningslinjerne for Socialfondens foranstaltninger, findes der ikke noget miljø-kapitel i fællesskabsstøtteramerne for mål 3 og 4, der direkte henhører under Socialfondens kompetence.

Dette forhindrer imidlertid ikke, at Socialfonden kan finansiere foranstaltninger, der direkte eller indirekte vedrører miljø, bl.a. som led i de operationelle programmer vedrørende mål 1, 2 og 5b og i forbindelse med ENVIREG-programmet⁽¹⁾, der er et fællesskabsinitiativ.

⁽¹⁾ EFT nr. C 115 af 9. 5. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2046/91
af Anita Pollack (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. september 1991)
(92/C 112/51)

Om: Indfangning af dyr med fælder

Kan kommissæren for miljøanliggender meddele, om Rådets direktiv 86/609/EØF af 24. november 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål⁽¹⁾, tillader, at der anvendes dyr til forskning inden for udvikling af humane fælder, og i bekræftende fald på hvilket grundlag?

⁽¹⁾ EFT nr. L 358 af 18. 12. 1986, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(28. januar 1992)

I artikel 7, stykke 1, i Rådets direktiv 86/609/EØF om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål, er det nærmere præciseret, på hvilke betingelser et forsøg kan finde sted. Der regnes her med tre forskellige modeller:

»Forsøg må kun udføres

1. af kompetente personer med tilladelse hertil (fra den kompetente nationale myndighed), eller
2. under en sådan persons direkte ansvar, eller

3. såfremt det pågældende forsøg... er tilladt i henhold til bestemmelserne i den nationale lovgivning.«

Det påhviler derfor den pågældende myndighed i hver enkelt medlemsstat at give tilladelse til forsøg, som har til formål at udvikle mere »humane« fælder. En sådan myndighed vil naturligvis forud have undersøgt (artikel 7, stk. 2), om »der på rimelig og praktisk måde kan benyttes en anden videnskabeligt tilfredsstillende metode, som ikke medfører anvendelse af dyr, for at opnå de tilstræbte resultater.« I bekræftende fald vil det forsøg, der indebærer anvendelse af dyr, ikke kunne tillades.

Endvidere må det, såfremt der gives tilladelse til at foretage et sådant forsøg, tilføjes, at samtlige direktivets bestemmelser med hensyn til at reducere dyrenes lidelser til det mindst mulige naturligvis gælder her.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2047/91

af James Ford (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. september 1991)

(92/C 112/52)

Om: Harmonisering af betegnelsen arbejdsdygtighed og definition af invaliditet

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den — hvis der skal etableres et indre arbejdsmarked under gennemførelse af Den Europæiske Fælles Akt — har til hensigt at lovgive for borgere, der af medicinske årsager er uarbejdsdygtige, og som kan få invalidepension i én medlemsstat, men som — de facto — betragtes som arbejdsdygtige i en anden?

Kommissionen bedes udforme sit svar på grundlag af de specifikke eksempler, den er i besiddelse af, på medlemsstaters holdninger til epilepsi og medicinmisbrug som følge af uagtsomhed eller overdosering (f.eks. beroligende midler) og til encephalomeningitis i hver enkelt af de tolv medlemsstater.

Har Kommissionen i denne sammenhæng til hensigt at harmonisere retningslinjerne i de enkelte medlemsstater for offentlig støtte til personer, som selv tilbyder at arbejde, men som på grund af fordomme anses for umulige at beskæftige og omvendt for personer, der søger støtte, fordi de ikke kan arbejde som følge af forhold, som (i den pågældende medlemsstat) ikke anerkendes som invaliditet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(16. december 1991)

Der findes en definition af begrebet handicap i henhold til Verdenssundhedsorganisationens klassifikation, som er blevet anvendt i HELIOS II-programmet (1992—1996).

Denne klassifikation er ved at blive udbredt til stadig flere medlemsstater. Med denne definition er det muligt at medregne alle handicappede, uanset om der er tale om et fysisk, et psykisk eller et kronisk handicap.

Betingelserne for at blive erklæret handicappet varierer fra medlemsstat til medlemsstat, og inden for den enkelte medlemsstat varierer definitionen af begrebet handicap efter de forskellige typer hjælp, der er tale om. Således fortolkes begrebet handicap på forskellige måde i relation til henholdsvis arbejdsevne, transport, økonomiske ressourcer osv.

Kommissionen har ikke til hensigt at lovgive på det af det ærede medlem omtalte område.

Som Kommissionen klart har angivet i sit handlingsprogram om gennemførelsen af Fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, er det efter dens opfattelse ikke på sin plads at harmonisere de forskellige socialsikringsordninger, som hver har deres egen historie og afspejler deres egen kultur.

Men for bl.a. at undgå, at forskelle med hensyn til det sociale tryghedsniveau i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked skal komme til at skade mobiliteten for personer og for at undgå, at konkurrence mellem de forskellige ordninger skal medføre en risiko for social devaluering, har Kommissionen fremsat forslag til en strategi om overensstemmelse mellem målene og politikken for social tryghed ved den 26. juni 1991 at vedtage et forslag til Rådets henstilling om dette emne (1).

Kommissionen sendte den 22. maj 1990 medlemsstaterne en henstilling om vedtagelse af en europæisk liste over erhvervs sygdomme (2). Denne henstilling opfordrer medlemsstaterne til at harmonisere visse aspekter i deres love og administrative bestemmelser vedrørende godkendelse af, erklæring om og skadesløsholdelse for erhvervs sygdomme, som i visse tilfælde kan medføre invaliditet.

(1) Dok. KOM(91) 228.

(2) EFT nr. L 160 af 26. 6. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2050/91

af Detlev Samland (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. september 1991)

(92/C 112/53)

Om: Ekspert rapporten om indvandringspolitikker og social integration af indvandrere i EF (1)

1. Hvorfor er der i rapporten i det store og hele sket en begrænsning til indvandring af borgere fra tredjelande?
2. I forbindelse med arbejdskraftens mobilitet inden for EF er der mange borgere fra EF-lande, der som

vandrende arbejdstagere skifter bopælsland (med deres familier). Finder Kommissionen det nødvendigt at træffe sociale, politisk-participative og kulturelle foranstaltninger med henblik på fremme af integrationen af disse borgere? I hvilken udstrækning støtter Kommissionen sådanne integrationsbestræbelser?

3. Hvilke planer har Kommissionen om at støtte den sociale, politisk-participative og kulturelle integration af

- borgere, der flytter internt inden for EF og
- borgere fra tredjelande?

4. I hvilken udstrækning støtter Kommissionen socialt arbejde til fordel for vandrende arbejdstagere?

5. Hvorledes inddrager Kommissionen de vandrende arbejdstageres egne organisationer ved udarbejdelsen af sådanne integrationskoncepter?

(¹) Dok. SEK(90) 1812 endelig udg.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(19. december 1991)**

Medlemsstaternes statsborgere, som har gjort eller gør brug af den frie bevægelighed for personer, nyder godt af en række juridiske og sociale foranstaltninger til fremme af deres integration i det land, de vælger at bosætte sig i. Disse foranstaltninger bygger på retten til ligebehandling, også på det sociale område som fastlagt i Rom-Traktaten, den afledte ret og en omfattende retspraksis.

Hertil kommer andre foranstaltninger i form af undervisning, faglig uddannelse, social sikring, bekæmpelse af fattigdom, støtte til migrantorganisationer osv.

Efter Kommissionens opfattelse sørger Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Det Rådgivende Udvalg for Arbejdskraftens frie Bevægelighed, Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation, Migrantforum og andre sektorspecifikke udvalg samt de særlige udvalg for bestemte persongrupper på fyldestgørende måde for information og tilvejebringelse af oplysninger om de behov, som EF-borgere, der bor i en anden medlemsstat end deres egen, har i en integrationsammenhæng.

Statsborgere fra tredjelande nyder ikke godt af alle de anførte juridiske bestemmelser og aktionsmidler; Kommissionen tog derfor positivt imod opfordringen fra Europarådet i Strasbourg i december 1989 til at lade nogle eksperter udarbejde en rapport om den sociale integration af statsborgere fra tredjelande, som udgør en gruppe, det er vanskeligere at integrere, og som i højere grad er udsat for farerne ved social marginalisering.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2051/91
af Jessica Larive (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 112/54)**

Om: Organdonorer

Er Kommissionen bekendt med den nederlandske regerings lovforslag om, at der skal rettes henvendelse til alle indbyggere, der er fyldt 18 år, for at spørge, om de er rede til at stille organer til disposition for transplantationer efter deres død?

Findes der tilsvarende ordninger i andre EF-medlemsstater? Kan Kommissionen give en oversigt over de lovmæssige ordninger i EF-medlemsstaterne for så vidt angår organdonation?

Er Kommissionen rede til i EF at fremme denne ordning, der utvivlsomt vil medføre en stigning i antallet af organer, der står til rådighed til transplantationer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(13. november 1991)**

Kommissionen råder ikke over nogen oversigt over medlemsstaternes lovgivning om organdonation.

Kommissionen er imidlertid i samarbejde med Europarådet ved at undersøge, hvorledes antallet af donororganer, der er til rådighed i Fællesskabet, kan øges.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2059/91
af Peter Crampton (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 112/55)**

Om: Gennemførelse af forordninger om fødevarer og hygiejne

En fjerkrævirksomhed i Humberstone (UK) har netop meddelt, at den lukker, hvilket medfører et tab på 200 arbejdspladser.

En repræsentant for virksomheden oplyste, at en del af årsagen til lukningen var »den enorme mængde af

lovgivning, som pålægges UK's fjerkræindustri som led i kravene til det indre marked fra 1992«, hvilket havde medført en vækst i omkostningerne »som mange af konkurrenterne ikke havde«.

Hvilke skridt vil Kommissionen tage for at sikre, at alle medlemsstater gennemfører forordningerne om fødevarerhygiejne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(3. december 1991)**

Hygiejnereglerne for produktion af fjerkrækød er blevet fastsat på EF-plan siden 1971 i medfør af Rådets direktiv 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fjerkrækød⁽¹⁾. De omfatter al produktion og markedsføring af fersk fjerkrækød i Fællesskabet. Kommissionen forelagde i februar 1990 et forslag til en rådsforordning om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af fersk fjerkrækød⁽²⁾ for at bringe reglerne på linje med den nye holdning på EF-plan, navnlig med hensyn til særlige betingelser for lokal produktion og afskaffelse af certifikater.

Det fremgår ikke klart af det stillede spørgsmål, hvilke særlige eksisterende eller foreslåede EF-regler, der måtte være anvendt på strengere vis på den pågældende virksomhed, så Kommissionen er ude af stand til at tage stilling til den meddelelse, det ærede medlem henviser til.

Der er allerede truffet nedenstående foranstaltninger af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne for at sikre ensartet gennemførelse af veterinærbestemmelser, der er vedtaget på EF-plan:

- udveksling af embedsmænd, der arbejder i dyrlægesektoren
- tilrettelæggelse af genopfriskningskurser for personale i medlemsstater, som skal foretage veterinærkontrol
- inspektion på stedet af virksomheder, der er godkendt ifølge EF-regler. På grund af personalemangel har denne inspektion for øjeblikket været begrænset til kun at omfatte virksomheder, der er autoriseret til handel inden for Fællesskabet med fersk kød. En styrkelse af Kommissionens veterinærinspektionstjeneste er under grundig overvejelse med henblik på at gøre det muligt at foretage inspektion på stedet på andre virksomheder, der er omfattet af EF-veterinærreglerne, så disse kan anvendes på samordnet måde i praksis overalt i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971.

⁽²⁾ EFT nr. C 84 af 2. 4. 1990.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2070/91
af Ursula Schleicher (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 112/56)**

Om: Problemer med affaldsbortskaffelse i forbindelse med ægte og syntetiske pelse

Pelsen som beklædningsgenstand er i stadig højere grad genstand for debat. Ikke blot indfangning af og drab på fritlevende dyr, men også opdræt af dyr på såkaldte pelsdyrfarme kritiseres. Branchen har reageret på denne kritik. Der tilbydes stadig flere syntetiske pelse.

1. Hvordan bortskaffes ægte pelse?
2. Hvordan bortskaffes syntetiske pelse?
3. Hvilke stoffer anvendes der ved fremstillingen af syntetiske pelse, og hvilke stoffer frigøres der ved bortskaffelsen af disse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(29. november 1991)**

1. Kommissionen råder ikke over oplysninger med hensyn til bortskaffelsesmåderne for naturlige eller syntetiske pelsvarer eller for affald fra produktionen af disse.
2. Kommissionen har ikke modtaget underretning om problemer med hensyn til bortskaffelsen af disse affaldstyper ved de almindeligt anvendte bortskaffelsesmetoder for husholdningsaffald og ufarligt industriaffald.
3. Kommissionen ligger ikke inde med specifikke oplysninger om de stoffer, der anvendes eller frigøres under fremstillingen af syntetiske pelsvarer.

Den har dog ladet foretage en undersøgelse af de tekniske og økonomiske aspekter ved foranstaltninger til nedsættelse af vandforureningen fra tekstilindustrien.

Denn undersøgelse viser, at de vigtigste stoffer, som kan medføre vandforurening, er følgende:

- pesticider og konserveringsmidler, som er til stede i visse råmaterialer (uld, bomuld),
- belastning i henseende til kemisk iltforbrug (COD) affødt af forbehandlingsprocesser
- absorberbare halogenforbindelser, som dannes under blegning med hypochlorit
- oplysningsmidler (benzin, phenoler mv.) og tungmetaller fra farvning og trykning

— en række farlige stoffer (mølbekæmpelsesmidler, pesticider), som anvendes ved appretering.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2079/91

af Kenneth Stewart (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. september 1991)

(92/C 112/57)

Om: Den britiske miljøministers »City Challenge«-påfund

Kommissionen vil være bekendt med den britiske miljøministers seneste påfund »City Challenge«, som blev lanceret i det øjemed, at lokale myndigheder i Det Forenede Kongerige skulle konkurrere om de meget påkrævede penge til sanering af de indre bydele.

Deler Kommissionen de opfattelse, at disse penge bør fordeles efter de berørte områders fortrin og behov? Det dermed forbundne beløb hævdes at udgøre 410 mio £.

Kan Kommissionen oplyse, hvorvidt der er nogen form for EF-bevillinger involveret i denne usædvanlige fordelingsmetode?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan

(19. november 1991)

»City Challenge Scheme«, som nyligt blev bekendtgjort i det Forenede Kongerige af miljøministeren, er et internt program for landet.

Lanceringen af denne ordning har ingen indflydelse på, hvorledes EFRU-midler fordeles på byer i Det Forenede Kongerige. Det vil være en lokal myndighed i et EFRU-støtteberettiget område, som kan indsende et »City Challenge«-projekt, der falder ind under FSR-prioriteterne for EFRU-støtte på præcis samme grundlag, som den nu kan søge om EFRU-støtte til et byprogram.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2113/91

af Christine Crawley (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. september 1991)

(92/C 112/58)

Om: Betingelser for dyretransport

Kommissionen takkes for sit imødekommende svar på spørgsmål nr. H-307/91 (1). Kan kommissionsmedlem-

met i forlængelse heraf oplyse, hvordan han vil stille sig til et forslag om, at der i Kommissionens forslag til Rådet indføres krav om, at den britiske bekendtgørelse vedrørende mindsteværdi (Minimum Values Order) bibeholdes, at køretøjet og chauffør skal opnå et godkendelse-certifikat med henblik på at sikre, at dyrene får en forsvarlig pleje under transporten, samt at der skal oprettes et korps af tilstrækkeligt uddannede og aflønnede inspektører til kontrol med og håndhævelse af lovgivningen?

(1) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-404 (april 1991).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry

(4. november 1991)

Det er Kommissionens opfattelse, at dens forslag til en rådsforordning om beskyttelse af dyr under transport (1), som ændret for at tage hensyn til Europa-Parlamentets udtalelse (2), giver et fornuftigt grundlag for at sikre velfærden hos heste og andre dyr under transport. Når forslaget er vedtaget af Rådet, vil det i betragtning af det indre marked være både unødvendigt og uønskeligt, at medlemsstaterne påbyder økonomiske restriktioner for flytninger af dyr over grænserne. Det kunne også være skadeligt for dyrene, hvis det f.eks. medførte, at de skulle føres over en lang afstand til et slagteri/slagtehus i deres hjemland i stedet for over en kort afstand til slagtning i et naboland.

Kommissionens forslag indeholder en bestemmelse om godkendelse af transportmidler til husdyr. Der er også en bestemmelse om chaufførernes pligter og ansvar og givet mulighed for senere at foreslå en certifikatordning.

Tilsynet med og håndhævelsen af retsforskrifterne påhviler i første række medlemsstaternes kompetente myndigheder. I forslaget er der endvidere bestemmelser om inspektion foretaget af Kommissionens veterinærinspektører for at sikre, at reglerne bliver korrekt og ensartet anvendt i hele Fællesskabet. Kommissionen er i øjeblikket ved at overveje valgmulighederne med henblik på styrkelse af dens veterinærinspektorat for at kunne klare denne og andre inspektionsopgaver, der er nødvendige for gennemførelsen af det indre marked.

(1) EFT nr. C 214 af 21. 8. 1989.

(2) EFT nr. C 154 af 23. 6. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2120/91
af Proinsias De Rossa (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 112/59)

Om: Tab af arbejdspladser i forbindelse med nedlæggelse af toldstationer

I Dundalk-området i Irland vil mellem 300 og 400 arbejdspladser i toldvæsenet gå tabt i forbindelse med afskaffelsen af toldkontrollen i januar 1993. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen foreslå med henblik på at sikre kompensation for dem, der på denne måde vil miste deres job, samt fremme skabelsen af alternative arbejdspladser i områder som Dundalk, hvis lokale økonomi vil blive hårdt ramt af de indtægtstab, som er forbundet med nedlæggelsen af toldstationer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(21. november 1991)

Kommissionen gør endnu en gang opmærksom på, at ledsageforanstaltninger med sigte på omstilling af toldtjenestemænd til andre arbejdsopgaver henhører under medlemsstaternes styring af de nationale administrative strukturer.

Endvidere henvises der igen til MATTHÆUS-programmet for udveksling af toldtjenestemænd, som er kommet i stand på Kommissionens initiativ.

Hvad angår speditørvirksomhedernes fremtid, henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1797/91 af Jaoa Cravinho ⁽¹⁾.

Det understreges i øvrigt, at Irland inden for rammerne af de europæiske strukturfonde omfattes af målsætning nr. 1.

INTERREG-initiativet er udformet med henblik på at hjælpe grænseområderne inden for Fællesskabet med at overvinde en række udviklingshæmmende faktorer og at fremme samarbejdet på tværs af de indre grænser i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked. Kommissionen godkendte i juli 1991 det af Det Forenede Kongerige og Irland fremlagte program for de støtteberettigede områder i Nordirland og i Den Irske Republik. De samlede udgifter til programmet forventes at beløbe sig til 102 mio. Ir. £ hvoraf 58 mio. Ir. £ skal komme fra Fællesskabets strukturfonde. Da Dundalk er beliggende i et støtteområde, kan der ydes støtte til projekter i området, som opfylder kriterierne for støtte under INTERREG-programmet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 323 af 13. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2121/91
af Proinsias De Rossa (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 112/60)

Om: Bestemmelser vedrørende pressen i Europa

Hvilke forslag overvejer Kommissionen at fremsætte i forlængelse af den konference om pressen, som den arrangerede for nogle måneder siden, med henblik på at sikre, at kontrollen med dette nyhedsmedie ikke samles på for få hænder, og at enkeltpersoner beskyttes mod misbrug af pressens magt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger
(11. december 1991)

Det ærede medlems spørgsmål vedrører områder af lovgivningen, der kan have relation til både Fællesskabets og medlemsstaternes interesser og ansvarsområder. Kommissionen har taget de synspunkter vedrørende pressens særlige situation og dens nationale og kulturelle særpræg til efterretning, der kom til udtryk på den europæiske konference om pressen i Luxembourg den 2. til 4. juli. Kommissionen har på nuværende stadium ingen specifikke forslag under overvejelse, men er ved at undersøge spørgsmålet om, hvad det betyder for en pluralistisk anskuelse, at massemedierne er samlet på få hænder samt hvilke foranstaltninger der eventuelt kan træffes i denne henseende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2127/91
af Proinsias De Rossa (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 112/61)

Om: Honningproduktionen i EF

Overvejer Kommissionen at fremsætte forslag om fremme af og støtte til udviklingen og udvidelsen af honningproduktionen i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray mac Sharry
(29. november 1991)

Kommissionen har ikke forslag om fremme af biavl under udarbejdelse for øjeblikket. Den følger imidlertid udviklingen i denne sektor regelmæssigt og med stor interesse, som det ærede medlem vil se af de svar, der er givet på mange mundtlige og skriftlige forespørgsler i de seneste

år, nyligst svar på skriftlig forespørgsel nr. 1708/91 af Pasty og nr. 1938/91 af Musso ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 66 af 16. 3. 1992, s. 29.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2161/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
(92/C 112/62)

Om: Spaniens manglende gennemførelse til national ret af direktiv 88/314/EØF

Vil Kommissionen oplyse, om den har sendt åbningsskrivelse til den spanske regering, fordi denne har undladt at give oplysninger om nationale gennemførelsesforanstaltninger og dermed ikke har opfyldt bestemmelserne i Rådets direktiv 88/314/EØF ⁽¹⁾ om forbrugerbeskyttelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 142 af 9. 6. 1988, s. 19.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2162/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
(92/C 112/63)

Om: Spaniens manglende gennemførelse til national ret af direktiv 88/315/EØF

Vil Kommissionen oplyse, om den har sendt åbningsskrivelse til den spanske regering, fordi denne har undladt at give oplysninger om nationale gennemførelsesforanstaltninger og dermed ikke har opfyldt bestemmelserne i Rådets direktiv 88/315/EØF ⁽¹⁾ om forbrugerbeskyttelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 142 af 9. 6. 1988, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2163/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
(92/C 112/64)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 88/449/EØF

Det ønskes oplyst, om Kommissionen har fremsendt åbningsskrivelse til den spanske regering under henvis-

ning til , at der ikke er givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 88/449/EØF om transportmidler ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 222 af 12. 8. 1988, s. 10.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2164/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
(92/C 112/65)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 88/658/EØF

Det ønskes oplyst, om Kommissionen har fremsendt åbningsskrivelse til den spanske regering under henvisning til, at der ikke er givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 88/658/EØF om landbrug ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 382 af 31. 12. 1988, s. 15.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2165/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
(92/C 112/66)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 89/107/EØF

Det ønskes oplyst, om Kommissionen har fremsendt åbningsskrivelse til den spanske regering under henvisning til, at der ikke er givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 89/107/EØF om det indre marked ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 27.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2166/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
(92/C 112/67)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 89/108/EØF

Det ønskes oplyst, om Kommissionen har fremsendt åbningsskrivelse til den spanske regering under henvisning til, at der ikke er givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 89/108/EØF om det indre marked ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 34.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2167/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
 (92/C 112/68)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 89/384/EØF

Det ønskes oplyst, om Kommissionen har fremsendt åbningsskrivelse til den spanske regering under henvisning til, at der ikke er givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 89/384/EØF om landbrug ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 28. 6. 1989, s. 50.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2170/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
 (92/C 112/71)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 89/676/EØF

Det ønskes oplyst, om Kommissionen har fremsendt åbningsskrivelse til den spanske regering under henvisning til, at der ikke er givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 89/676/EØF om det indre marked ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 398 af 30. 12. 1989, s. 18.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2168/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
 (92/C 112/69)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 89/424/EØF

Det ønskes oplyst, om Kommissionen har fremsendt åbningsskrivelse til den spanske regering under henvisning til, at der ikke er givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Kommissionens direktiv 89/424/EØF om landbrug ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 196 af 12. 7. 1989, s. 50.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2171/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
 (92/C 112/72)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 90/214/EØF

Det ønskes oplyst, om Kommissionen har fremsendt åbningsskrivelse til den spanske regering under henvisning til, at der ikke er givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Kommissionens direktiv 90/214/EØF om landbrug ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 113 af 4. 5. 1990, s. 39.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2169/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
 (92/C 112/70)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 89/519/EØF

Det ønskes oplyst, om Kommissionen har fremsendt åbningsskrivelse til den spanske regering under henvisning til, at der ikke er givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Kommissionens direktiv 89/519/EØF om det indre marked ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 265 af 12. 9. 1989, s. 30.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2172/91
af José Valverde López (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
 (92/C 112/73)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 90/425/EØF

Det ønskes oplyst, om Kommissionen har fremsendt åbningsskrivelse til den spanske regering under henvisning til, at der ikke er givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 90/425/EØF om landbrug ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2173/91

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 112/74)

Om: Spaniens manglende gennemførelse af direktiv 90/604/EØF

Det ønskes oplyst, om Kommissionen har fremsendt åbningsskrivelse til den spanske regering under henvisning til, at der ikke er givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 90/604/EØF om økonomiske enheder og selskabsret⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 317 af 16. 11. 1990, s. 57.

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Delors

på skriftlig forespørgsel nr. 2161/91 til nr. 2173/91

(21. januar 1992)

Samtlige de direktiver, som det ærede medlem henviser til, er omtalt i en åbningsskrivelse vedrørende manglende underretning om nationale gennemførelsesforanstaltninger.

Kommissionen har i mellemtiden afsluttet to af disse procedurer (vedrørende direktiv 89/108/EØF og 89/519/EØF, som der refereres til i skriftlig forespørgsel nr. 2166/91 og nr. 2169/91), eftersom de nationale gennemførelsesforanstaltninger er blevet meddelt Kommissionen. I et andet tilfælde (direktiv 89/676/EØF, som er genstand for skriftlig forespørgsel nr. 2170/91) har Kommissionen fremsendt en begrundet udtalelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2188/91

af Raymonde Dury (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 112/75)

Om: Salg af medicin indeholdende fenothiazin

Belgien har netop forbudt håndkøbssalg af medikamenter til børn indeholdende fenothiazin. Kommissionen bedes oplyse, hvordan situationen er i de øvrige medlemsstater,

og om den overvejer at indføre ensartede EF-bestemmelser for afsætningen af disse medikamenter.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(5. november 1991)

Belgien meddelte i februar 1990 Udvalget for Farmaceutiske Specialiteter, at det agtede at kræve recept i forbindelse med salg af lægemidler til børn indeholdende fenothiazin. Dette udvalg, som er nedsat under Kommissionen for at gøre det lettere for medlemsstaterne at indtage en fælles holdning med hensyn til markedsføringstilladelse, har givet sin arbejdsgruppe vedrørende lægemiddelovervågning til opgave at undersøge sagen.

Det belgiske medlem af arbejdsgruppen foretog i løbet af 1990 en undersøgelse af situationen vedrørende disse lægemidler i hele Fællesskabet, og en endelig rapport blev afleveret til Det Rådgivende Udvalg for Farmaceutiske Specialiteter i februar 1991. Det fremgik af denne, at vilkårene for udlevering af fenothiazin ikke var ens i alle medlemsstaterne, men at disse lægemidler dog rent faktisk var kontraindiceret til børn eller receptpligtige.

Kommissionen var klar over disse afvigelser med hensyn til udleveringsvilkårene, og den oversendte i januar Rådet et forslag til direktiv⁽¹⁾ med henblik på at harmonisere vilkårene for udlevering af lægemidler. Rådet har netop vedtaget en fælles holdning hertil.

⁽¹⁾ Dok. KOM(89) 607.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2201/91

af Christian de la Malène (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 112/76)

Om: Kommissionens tilladelse til opførelse af en autobilmfabrik i form af et joint venture i Portugal

Kommissionen har for kort tid siden officielt givet grønt lys til finansieringsplanerne for opførelse i Setubal-regionen i Portugal af en Ford-Volkswagen-fabrik til fremstilling af multibilere.

Kan Kommissionen oplyse, efter hvilke kriterier og på hvilket retsgrundlag dette projekt er blevet behandlet, og kan den endvidere præcisere, ved hjælp af hvilke fonde og programmer støtten er tilvejebragt, og af hvilke beløb den består?

Kan Kommissionen ligeledes præcisere, hvordan den vil sikre og kontrollere, at de infrastrukturinvesteringer og andre investeringer, som foretages i forbindelse med

ovennævnte projekt, men som ikke har noget at gøre med de forskellige støttebeløb fra Fællesskabet, ikke giver anledning til en betydelig konkurrencefordrejning?

Er Kommissionen også i stand til at påvise, at de mange projekter af denne størrelsesorden, der gennemføres uden nogen lokal sammenhæng, ikke vil få tungtvejende følger for de steder, hvor der traditionelt har fundet automobilproduktion sted i de andre lande i Fællesskabet?

Finder Kommissionen ikke, at Fællesskabet gennem sin massive støtte til et sådant projekt, i form af offentlig støtte, risikerer at skabe en overkapacitet, som vil få alvorlige følger for beskæftigelsen inden for automobilsektoren og dens leverandør- og aftagervirksomheder?

Mener Kommissionen endelig, at det er acceptabelt at anvende offentlige støttemidler til et projekt, der på lang sigt kommer til at tegne sig for 50% af den europæiske produktion af multibilere, samtidig med at Kommissionen har travlt med at give andre lande lektioner i liberalismen, og at man for at skabe arbejdspladser i visse af Fællesskabets regioner øger arbejdsløsheden i andre, der traditionelt har været hjemsted for automobilproduktion?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan
(4. december 1991)**

Hvad angår statsstøtten til dette projekt, henvises det ærede medlem til resuméet af Kommissionens beslutning af 3. juli 1991, som er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾. Heri beskrives begrundelsen for Kommissionens beslutning, og der gives en gennemgang af de forskellige spørgsmål om statsstøtte, som det ærede medlem nævner. Med hensyn til det generelle spørgsmål om, hvilken betydning det vil få for de regioner, hvor der traditionelt har fundet en bilproduktion sted, at de nye fabrikker placeres i endnu ikke industrialiserede områder (forespørgslets fjerde afsnit), henvises det ærede medlem til EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til motorkøretøjsindustrien, som blev vedtaget i 1989 ⁽²⁾ og udvidet i december 1990 ⁽³⁾. Formålet med rammebestemmelserne er at skabe fuldstændig gennemsigtighed i støtten til branchen og samtidig at indføre en strengere disciplin i støtteydelsen. Et af de vigtigste kriterier for vurderingen af den planlagte støtte i henhold til rammebestemmelserne er, at støtten skal stå i et rimeligt forhold til de problemer, der søges løst. Hvad angår EF's regionalstøtte, må Kommissionen sammenholde de fordele, som hvert enkelt projekt kan få for regionaludviklingen, med eventuelle negative virkninger for sektoren som helhed. Formålet med dette er at sikre, at andre aspekter af Fællesskabets interesse, såsom udviklingen af Fællesskabets industri, også tages i betragtning. Med hensyn til det foreliggende projekt mente Kommissionen, at den godkendte støtte stod i et rimeligt forhold til projektdeltagerens ekstra nettoomkostninger ved at placere projektet i Setubal og til behovet for at indrømme særlige incitamenter for at tiltrække investeringer til dette ugunstigt stillede

område. Projektet vil derfor kun i begrænset omfang få en negativ indvirkning på andre produktionscentre.

Hvad angår Fællesskabets deltagelse i finansieringen af dette projekt, udgør den samlede offentlige støtte til denne investering 500 mio. ecu. Under den nuværende fællesskabsstøtteramme indtil 1993 vil der blive udbetalt 375 mio. ecu; EFRU's andel vil andrage 70% eller 263 mio. ecu. I 1994 vil der blive ydet endnu 125 mio. ecu i støtte, og der vil senere blive forhandlet om Fællesskabets andel heraf. EFRU's andel kommer fra investeringsincitamentsordningen for Portugal, PNICIAP. Infrastrukturprojekter knyttet til investeringen vil også indgå i det integrerede udviklingsprogram for Setubal-halvøen.

Den Europæiske Socialfond vil deltage i finansieringen af de uddannelsesforanstaltninger, der er knyttet til projektet. Efter et foreløbigt skøn kan der blive tale om 50—60 mio. ecu fra ESF inden udgangen af 1993. Hovedparten af efteruddannelserne kommer til at indgå i det integrerede udviklingsprogram for Setubal-halvøen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 257 af 3. 10. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. C 123 af 18. 5. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. C 81 af 26. 3. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2211/91

af Lyndon Harrison (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 112/77)

Om: EF's fattigdomsprogram

Vil Kommissionen under henvisning til dens baggrundsdokument ISEC/B24/91 af 19. august 1991 om EF's fattigdomsprogram tilføje en ny kategori omfattende hjemløse unge i listen over aktionsmodeller og nyskabende initiativer i det tredje fattigdomsprogram?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(17. december 1991)

Valget af projekter under EF's Fattigdomsprogram nr. 3 er foretaget for alle de fem år, programmet varer. Der er ikke planer om at tilføje andre projekter, bortset fra to eller tre projekter i de nye tyske delstater som følge af Tysklands forening. Disse projekter vil blive udvalgt efter de samme kriterier, som blev anvendt ved udvælgelsen af de 39 igangværende projekter.

For så vidt angår Kommissionens initiativer til fordel for hjemløse unge henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på hans skriftlige forespørgsel nr. H-889/91 (¹).

(¹) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-409 (oktober I 1991).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2228/91
af Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(4. oktober 1991)
(92/C 112/78)

Om: Medansvarsafgift for korn

Hvordan kan det over for landmændene i de enkelte medlemsstater på en kortfattet og overbevisende måde begrundes, at Rådet (landbrug) har truffet afgørelse om at hæve medansvarsafgiften for korn fra 3 til 5%?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(29. november 1991)

Formålet med medansvarsafgiften for korn er bidrag til finansieringen af afsætning af overskudskorn. Ved overskud forstås i dette tilfælde den mængde korn, der ikke kan udnyttes uden budgetudgifter, minus den mængde af bestemte kornsubstitutter, der indføres.

Siden afgiften blev indført i 1986 til en sats på 3%, er overskuddet praktisk taget fordoblet fra 12 mio. tons til 21,5 mio. tons. Desuden var beslutningen om at forhøje afgiften til 5% ledsaget af en beslutning om fuldstændig afgiftsfritagelse af producenter, der var villige til at hjælpe med til at begrænse overskuddet ved at gå ind på at udtage 15% af deres agerjord.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2251/91
af Luigi Vertemati (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. oktober 1991)
(92/C 112/79)

Om: Begrænsning af fast affald og emballage

Da det haster mere og mere at harmonisere EF-landenes politik vedrørende begrænsning, genanvendelse og bort-

skaffelse af fast kommunalt affald især for så vidt angår emballage, bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Hvilke retningslinjer og særaktioner vil Kommissionen fastlægge med hensyn til de nye lovgivningsforanstaltninger, som Tyskland, Frankrig og Nederlandene har indført vedrørende emballage, og som kan begrænse de frie varebevægelser og skade den selektive indsamling i de andre lande?
2. Hvor langt er man nået med direktivforslaget om emballageaffald? Hvornår påtænkes det godkendt, og hvornår agter man at inddrage Parlamentet?
3. Vil Kommissionen pålægge produktionen af emballageaffald restriktioner — og i så fald hvilke — uden at begrænse den økonomiske udvikling og væksten inden for industrien?
4. Tager Kommissionen hensyn til de forskelligartede forhold i EF-landene med hensyn til ordningerne for bortskaffelse af fast kommunalt affald, og i så fald hvorledes?
5. Hvorledes vil Kommissionen favorisere recirkulering i forhold til forbrænding med energigenvinding og yderligere fremme og udvikle de nuværende ordninger med selektiv indsamling samt støtte udviklingen af disse ordninger i de lande, der er mindre aktive på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(28. januar 1992)

1. Såvidt det er Kommissionen bekendt, har man i Frankrig endnu ikke vedtaget nye retningslinjer for emballageaffald. Det ser dog ud til, at der i dette land er ved at blive udfærdiget et udkast til dekret om genudnyttelse af husholdningsemballageaffald. I Nederlandene har forhandlingerne mellem regeringen og de berørte erhvervsgrupper resulteret i en frivillig aftale.

Indtil nu er det kun i Tyskland, at der for nylig er vedtaget egentlige lovbestemmelser i form af en bekendtgørelse af 12. juni 1991. Kommissionen er for øjeblikket i gang med at foretage en nærmere undersøgelse af situationen i Tyskland set i lyset af de klager, der er indgået i forbindelse med en række konkrete punkter. Kommissionen har besluttet at berøre forskellige spørgsmål vedrørende denne bekendtgørelse i en skrivelse stilet til de tyske myndigheder.

2. Kommissionens tjenestegrene arbejder i samråd med EF-medlemsstaterne og en række organisationer, som repræsenterer handel, industri, forbrugere og miljøforkæmpere, på at udarbejde et forslag til Rådets direktiv om alle former for emballage. Som arbejdet er nået i dag, vil Kommissionen kunne foretage den første behandling

af et forslag først på året 1992; de øvrige EF-institutioner vil derpå kunne drøfte dette forslag i løbet af 1992.

3. Forebyggelse er den højest prioriterede opgave i Fællesskabets strategi for affaldsforvaltning. Kommissionens tjenestegrene er i gang med at undersøge, hvorledes de fælles målsætninger vil kunne fastlægges, og dernæst, hvilke foranstaltninger det vil være hensigtsmæssigt at foreslå. Forvaltningen af emballageaffald manifesterer sig på tre forskellige planer: reduktion og forebyggelse, genopfyldning og genudnyttelse samt genbrug af materialer og genindvinding af energi.

4. Selv om der i den aktuelle situation med hensyn til metoderne til fjernelse af affaldet kan blive tale om vidt forskellige fremgangsmåder i de enkelte EF-medlemsstater, er det vigtigt, at man overalt stiler mod de samme mål, for at der kan sikres en høj grad af miljøbeskyttelse. Disse mål vil derfor blive knyttet sammen med realistiske tidsfrister.

5. Der kan ikke blive tale om udelukkende at fremme energigenudnyttelsen. Enhver form for genudnyttelse skal fremmes, idet der lægges ganske særlig vægt på genbrug af økologisk og økonomisk set forsvarlige materialer. Der må skabes motivering for at forbedre genbrugskapaciteten og genudnyttelsen generelt set. For at opnå dette må man ty til særlige instrumenter som f.eks. de økonomiske beslutningstageres ansvar, økonomiske instrumenter mv.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2263/91

af Ernst Glinne (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(18. oktober 1991)

(92/C 112/80)

Om: Domstolens afgørelse om afvisning af forbuddet mod natarbejde for kvinder (Sag C-345/89)

Den 25. juli 1991 afsagde Domstolen i Luxembourg en dom, hvori det hedder, at der ikke længere er grundlag for den beskyttelse, der oprindeligt tilstræbtes med forbuddet mod natarbejde for kvinder, idet det understreges, at et sådant forbud er i modstrid med EF-direktivet om ligebehandling af mænd og kvinder. Domstolen har hermed givet den franske virksomhedsleder, Stoeckel, medhold. Stoeckel var anklaget ved kriminalretten i Ilkirch i departementet Bas-Rhin for i 1988 med de kvindelige arbejderes og fagforeningernes samtykke at lade 77 kvindelige arbejdere udføre natarbejde i hans virksomhed, som fremstiller kassetter. Den franske og italienske regering havde over for dommerne gjort gældende, at kvinderne ikke kunne arbejde om natten på grund af deres familiære forpligtelser og på grund af faren for overfald.

Det er almindelig kendt, at der er mange undtagelser fra forbuddet mod natarbejde for kvinder, som egentlig

fjerner grundlaget for dets berettigelse. Hvad er helt konkret forskellen mellem et forbud med diverse undtagelser og en tilladelse med ledsageforanstaltninger til beskyttelse af kvindelige arbejdstagere under graviditet eller efter barsel som fastsat i Kommissionens forslag til direktiv⁽¹⁾, som især indeholder bestemmelser om en arbejdsfri periode med løn (14 uger, heraf to uger inden den forventede fødsel og to uger efter)?

Rådet bedes derfor oplyse:

1. Har regeringen i en medlemsstat i Ministerrådet sat sig imod vedtagelsen af Kommissionens forslag, fordi vedtagelsen af dette ville føre til stigende produktionsomkostninger? Hvorledes er et sådant »argument« blevet formuleret? Er det blevet fremført før eller efter Domstolens dom af 25. juli 1991? Hvad sker der nu med det blokerede forslag? Er det nødvendigt med et nyt forslag til direktiv med henvisning til Domstolens afgørelse?
2. Den belgiske regering udstedte den 4. juli 1991 (jf. »Moniteur Belge« af 28. august 1991) en kongelig anordning til stadfæstelse af den kollektive overenskomst nr. 49, som blev indgået i Conseil du Travail (Det Nationale Arbejdsråd) den 21. maj 1991, og ifølge hvilke skifteholdsarbejdere og andre arbejdstagere med natarbejde (mellem kl. 23 og kl. 6) uanset køn skal have udbetalt et særligt tillæg. Betyder ydelsen af et pristalsreguleret tillæg på 30/36 bfr. til arbejdstagere uanset køn, at Belgien afstår fra at anvende forbuddet mod natarbejde for kvinder?
3. Hvilke medlemsstater forbyder eller tillader for øjeblikket natarbejde for kvinder?

(¹) Dok. KOM(90) 0406 endelig udg. — SYN 303.

Svar

(31. marts 1992)

1. På samlingen den 6. november 1991 gav Rådet sin tilslutning til en fælles holdning til forslaget til direktiv om beskyttelse af kvinder under graviditet og efter barsel eller som ammer, som bl.a. indeholder bestemmelser vedrørende natarbejde og barselsorlov.
2. Det tilkommer ikke Rådet at tage stilling til en bestemt medlemsstats lovgivning.
3. Rådet har ingen relevante oplysninger om, hvilke medlemsstater der forbyder eller tillader natarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2264/91
af Madron Seligman (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. oktober 1991)
(92/C 112/81)

Om: Politiets diskrimination imod udenlandske førere

Som Kommissionen ved, anerkendes i Traktatens Præambel princippet om højnelse af levestandarden og arbejdsvilkårene for folkene i EF. En stor del af fællesskabslovgivningen, herunder fri bevægelighed for medlemsstaternes borgere, er afledt af dette princip.

Det er derfor en kilde til alvorlig bekymring for mig, at nogle af mine vælgere beretter om anti-britisk diskrimination fra færdselspolitiets side i både Frankrig og Spanien. Jeg har modtaget detaljerede oplysninger vedrørende påståede overtrædelser og bøder opkrævet på stedet. Det, der har vakt generel bestyrtelse, er, at det pågældende lands egne statsborgere (endda i samme kø af køretøjer, der bevægede sig i samme hastighed) ikke pågribes.

Jeg forstår, at tyske og nederlandske førere udsættes for en lignende diskrimination i ovennævnte medlemsstater, og at det derfor ikke kun er et spørgsmål om at straffe dem, der har rattet i højre side.

Det er en kendsgerning, at Kommissionen ikke har kompetence til at blande sig i administrationen af de nationale polititjenester. Den har dog ikke desto mindre en vis overtalelsesevne over for medlemsstaternes regeringer.

Vil Kommissionen i lyset af 1992 og det indre marked overveje at udsende en meddelelse til Rådet om nødvendigheden af ligebehandling af EF-borgere i alle medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(10. december 1991)

Kommissionen er ikke bekendt med de forhold, der nævnes af det ærede medlem.

I henhold til EØF-Traktatens artikel 7 er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt. Finder det ærede medlem, at der er grund til at formode, at dette princip er overtrådt i de forhold, som han har hørt om, opfordres han til at forelægge Kommissionen nøjagtige oplysninger, så den kan henvende sig til de pågældende medlemsstater.

Kommissionen mener ikke, at det skulle være nødvendigt at gøre Rådet opmærksom på, at alle EF-borgere bør have sikkerhed mod at blive forskelsbehandlet af politiet i de enkelte medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2311/91
af Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(21. oktober 1991)
(92/C 112/82)

Om: Verdensmiljøkonferencen

Det er meget foruroligende, at forslaget til en konvention om beskyttelse af skovene med henblik på behandling på FN's verdensmiljøkonference i Rio de Janeiro i 1992 har fået en så hård medfart. Dette er udtryk for den manglende forståelse, der fortsat præger forholdet mellem de industrialiserede lande og den tredje verden med hensyn til det miljømæssige aspekt, der er forbundet med udviklingen. Hvilke skridt kan EF-institutionerne tage for at sørge for, at beskyttelsen af skovene bliver taget op til behandling på denne verdensmiljøkonference?

Svar

(31. marts 1992)

Det spørgsmål, som det ærede medlem har rejst, skal ses under den dobbelte synsvinkel af de foranstaltninger, Fællesskabet har truffet eller påtænker til beskyttelse af skovene — som et signal om Fællesskabets virkelige forpligtelse på dette område — og af de holdninger, Fællesskabet og dets medlemsstater har givet udtryk for i forbindelse med forberedelsen af FN's Konference om Miljø og Udvikling.

For så vidt angår den første synsvinkel, kan man bl.a. anføre følgende:

- Fællesskaberne deltager i den internationale overenskomst om tropisk træ, som bl.a. skal bidrage til at bevare skovene
- Fællesskaberne samarbejder med Verdensbanken om udarbejdelse af pilotprogrammet til bevarelse af Brasiliens tropeskov, hvor retningslinjerne blev fastlagt på G7-topmødet i juli 1991
- Fællesskaberne deltager i gennemførelsen og revisionen af handlingsplanen om tropisk skovbrug
- forskningsaktionerne om tropeskov er medtaget i STEP/EPOCH-programmerne

- beskyttelse af tropeskovene er opført blandt de fem prioriterede områder for miljøbistand i Lomé IV. Med hensyn til samarbejdet med udviklingslandene i Asien og Latinamerika er der afsat 10 %, hvilket er det vægtede gennemsnit for de nødvendige finansielle ressourcer til bistanden for perioden 1991/95, til projekter, som specifikt vedrører miljøbeskyttelse, herunder især beskyttelse af tropeskovene.

Med hensyn til den anden synsvinkel har Fællesskabet fra begyndelsen fremført, at det betragter truslen mod og ødelæggelsen af skovene som et af de tre globale miljøproblemer på linje med klimaændringer og tab af biologisk diversitet. I den forbindelse ønsker Fællesskabet specielt som led i Rio-konferencen i 1992, at der udvikles folkeretlige instrumenter med det formål at sikre en bæredygtig forvaltning, udnyttelse og udvikling af skovene, som der yderligere er blevet mindet om i Kommissionens meddelelse: »Et fælles udgangspunkt. Retningslinjer for Fællesskabet med henblik på UNCED 1992«.

På baggrund af skovenes mangeartede økologiske rolle kan disse instrumenter få form af:

- en tillægsprotokol til konventionen om klimaændringer, der afspejler den rolle, som skovene spiller som kulstofdepoter og klimastabilisatorer
- en specifik protokol i forbindelse med forhandlingerne om en konvention om biodiversitet
- en konvention om beskyttelse, forvaltning og udvikling af skovene, hvis udarbejdelse i første omgang skal gå via en principerklæring, der skal vedtages på Rio-konferencen, og som i anden omgang straks skal følges op af internationale forhandlinger om et bindende juridisk instrument.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2322/91

af **Cristiana Muscardini (NI)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. oktober 1991)

(92/C 112/83)

Om: Miramonti-garverierne's krise

Miramonti-garverierne i Castano Primo, som er en del af fire landsdækkende virksomheder inden for denne sektor, befinder sig i en alvorlig krise med hensyn til beskæftigelse og drift.

Da Miramonti ikke som de øvrige virksomheder i sektoren har gennemført omstruktureringer, har den set sig nødsaget til at afskedige halvdelen af sine ansatte, hvilket har sat produktionen i stå, og afskedigelserne vil undgåeligt snart ramme de øvrige arbejdstagere.

Kan Kommissionen på baggrund af den alvorlige arbejdsløshed i området, der allerede er hårdt ramt af krisen i

garverisektoren, gribe ind for at omgøre beslutningen om afskedigelse, der har ramt over 100 arbejdstagere?

Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at bidrage til den omstrukturering, der nødvendigvis hurtigt må gennemføres? Hvordan vil Kommissionen hjælpe garverisektoren, der er i krise i hele EF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(12. december 1991)

Kommissionen har ikke beføjelser til at tage initiativer som dem, det ærede medlem forventer i første del af sin forespørgsel.

Som det blev anført i Kommissionens meddelelse om »Industripolitik i et åbent og konkurrencebaseret miljø« af 16. november 1990 må hovedinitiativet til og -ansvaret for strukturtilpasninger ligge hos de økonomiske beslutningstagere.

Kommissionens og de offentlige myndigheders opgave er i det væsentlige at stimulere synergieffekter for at forbedre det nødvendige miljø for industriel udvikling ved hjælp af ledsageforanstaltninger, som er af horisontal art og ikke forbeholdt specifikke sektorer. Der udfoldes i den forbindelse store bestræbelser i nær kontakt med industrien, f.eks. for at gøre det multilaterale handelssystem for læder tilgængeligt og for at udvikle EF-forskning og -udvikling samt uddannelses- og videreuddannelsesprogrammer, som er af særlig interesse for læderindustrien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2324/91

af **Francesco Speroni (ARC)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(21. oktober 1991)

(92/C 112/84)

Om: EF-præmie til avlere af risarten Indica

En række risavlere, som dyrker arten Indica i Italien, klager over, at EF's præmie for produktion kun ydes, hvis frøene kommer fra Spanien.

Kommissionen bedes oplyse, hvad årsagen til dette krav er, og om den ikke har til hensigt at afskaffe denne bestemmelse med henblik på at fremme den fri konkurrence mellem frøavlerne i EF og give risavlerne mulighed for at træffe deres valg uden betingelser.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(6. december 1991)**

EF-præmien for produktion af Indica-ris afhænger ikke af, at der bruges udsæd fra Spanien, men udsæd som opfylder bestemte formkrav.

Det er rigtigt, at den sort, der for øjeblikket anvendes mest på markedet, er Thaibonnet, som især dyrkes i Spanien. Denne sort opfylder i enhver henseende kvalitetskravene, og den var til rådighed på det tidspunkt, da støtten for Indica-ris blev indført i 1988. Siden da er de italienske producenters muligheder for at anvende andre sorter blevet stærkt forøget som følge af udviklingen i støtteberettigede sorter. Blandt de tolv rissorter på listen over sorter, der er berettiget til producentstøtten for ris af Indica-typen (bilag B til forordning (EØF) nr 3878/87), er der syv, som er foreslået af Italien (Artiglio, Dedalo, Graldo, Icaro, Idra, Pegaso og Star) (1).

(1) EFT nr. L 365 af 24. 12. 1987.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2343/91
af Ernest Glinne (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(21. oktober 1991)
(92/C 112/85)**

Om: Planer om anlæg af vandkraftværker ved Donau

Det viser sig, at der fortsat er gang i de tretten år gamle planer om at anlægge vandkraftværker i Gabcikovo-Nagymaros i Slovakiet som en del af Hydro-Stas-komplekset (ledet af Carnogursky, bror til premierministeren og næstformand i det slovakiske parlament). Der blev tidligere demonstreret voldsomt mod dette program på grund af de følger det ville få for Donau, og det gav anledning til foruroiligelse i de berørte nabolande.

Vil Fællesskabets udøvende instanser i betragtning af områdets betydning og af, at vesteuropæiske virksomheder deltager i projekterne, redegøre for deres holdning til dette spørgsmål, der naturligvis er yderst ømtåleligt, da det berører den nationale selvbestemmelsesret?

Svar

(31. marts 1992)

Rådet har opmærksomt noteret sig det ærede parlamentsmedlems oplysninger om udviklingen inden for vandkraftenergi i Donaualden.

Det tilkommer ikke Rådet at gribe ind i dette spørgsmål, som vedrører energiforsyningen i tredjelande og de mulige følger for disse landes geografiske miljø.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2356/91
af Dieter Rogalla (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. oktober 1991)
(92/C 112/86)**

Om: Toldembedsmænds chikane

1. I slutningen af december 1989 bad en selvbygger i Strasbourg en bekendt fra Kehl om at tage nogle byggematerialer (gipsplader) med til Strasbourg for ham. Det franske toldvæsen tvang ovennævnte bekendte til at lade de medbragte varer fortolde til en værdi af 123 DM, fordi han ikke var ejer men kun optrådte som leverandør. Han kunne dog slet ikke fungere som leverandør, der skulle bruges et ekspeditionsfirma. Proceduren i tolden tog tilsammen over to timer og kostede for en vare til en værdi af 123 DM yderligere 96,60 DM. Dertil kommer de franske toldembedsmændes arrogante behandling.

2. Er Kommissionen bekendt med dette forhold? Er den i givet fald parat til at forelægge medlemsstaterne dette som et eksempel på en situation, der ikke burde kunne opstå?

3. Hvad gør Kommissionen i øvrigt for at informere offentligheden om EF-borgernes rettigheder?

4. Er Kommissionen parat til at forsøge at få de franske myndigheder til at betale det den gang opkrævede beløb tilbage?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(6. december 1991)**

Kommissionen er ikke blevet underrettet om det af det ærede medlem nævnte tilfælde.

Kommissionen gør opmærksom på, at der for varer indeholdt i rejsendes personlige bagage anvendes fritagelsesordning, der er defineret i Rådets direktiv 69/169/EØF (1). Der er dog fastsat gennemførelsesbestemmelser i dette direktiv, som skal overholdes, da denne fritagelse ellers kan bortfalde.

Det fremgår ikke særlig klart i det af det ærede medlem nævnte tilfælde, på hvilken måde og på hvilke betingelser varerne blev frembudt for de franske myndigheder ved indførslen. En nærmere undersøgelse af dette tilfælde forudsætter derfor, at der fremsendes yderligere oplysninger.

Kommissionen er indstillet på at undersøge ethvert sagsmateriale, den måtte få forelagt, og eventuelt gribe ind over for de franske kompetente myndigheder i tilfælde af, at det efter gennemgangen af de forelagte dokumenter skulle vise sig, at der kan være tale om en forkert anvendelse af fællesskabsretten i denne sag.

(¹) EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2371/91

af Yves Verwaerde (LDR)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(22. oktober 1991)
(92/C 112/87)

Om: Forhandlingerne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Polen om indgåelse af en associeringsaftale

Vil Rådet redegøre for, hvor langt forhandlingerne er nået mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Polen vedrørende indgåelse af en associeringsaftale på grundlag af EØF-Traktatens artikel 238?

Svar

(31. marts 1992)

Efter forhandlingerne med Polen, såvel som med Ungarn og Tjekkoslaviet, om indgåelse af europæiske associeringsaftaler, har Rådet undertegnet aftalerne den 16. december 1991.

Rådet har inden for rammerne af de eksisterende procedurer givet Europa-Parlamentets kompetente udvalg detaljerede fortrolige oplysninger om aftalernes indhold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2390/91

af Raymonde Dury (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. oktober 1991)
(92/C 112/88)

Om: NGO-u-landsfrivilliges ret til social sikring

Kommissionen og Rådet har begge vist vilje til at fremme sagen om social beskyttelse af u-landsfrivillige (Rådets henstilling 85/308/EØF) (¹). En evalueringsrapport fra Kommissionen forventedes offentliggjort inden for to år.

Tør man håbe på, at denne rapport vil blive udarbejdet hurtigst muligt?

Er EF's instanser opmærksomme på, at enhver forsinkelse på dette område giver anledning til uro og skuffelse hos de EF-borgere, som føler trang til konkret handling og selv ønsker at deltage i u-landsarbejdet?

(¹) EFT nr. L 163 af 22. 6. 1985, s. 48.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(19. november 1991)**

Kommissionen vil i løbet af første halvår af 1992 forelægge rapporten om anvendelsen i medlemsstaterne af Rådets henstilling af 13. juni 1985 om social beskyttelse af u-landsfrivillige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2407/91

af María Izquierdo Rojo, José Vázquez Fouz,
Pedro Bofill Abeilhe, Francisco Sanz Fernández
og Eusebio Cano Pinto (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(30. oktober 1991)
(92/C 112/89)

Om: Politikken for forebyggelse og bekæmpelse af skovbrande i Middelhavsområdet

På baggrund af Rådets beslutninger af 29. maj 1989 vedrørende en fælles skovbrugspolitik samt forordning (EØF) nr. 1614/89 om beskyttelse af skovene mod brande (¹) og i lyset af det forhold, at de hermed forbundne foranstaltninger til finansiering af forebyggelsesprojekter ophører i slutningen af 1991, bedes Kommissionen oplyse følgende:

Har den planer om at opretholde eller udbygge disse foranstaltninger i fremtiden?

(¹) EFT nr. L 165 af 15. 6. 1989, s. 10.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(10. december 1991)**

Som det ærede medlem påpeger, udløber gyldigheden af forordning (EØF) nr. 3529/86 (¹), ændret ved forordning (EØF) nr. 1614/89, med udgangen af 1991.

Disse forordninger har muliggjort, at der efter deres anvendelse i fem år er blevet finansieret 244 projekter for beskyttelse af skove mod brand, som medlemsstaterne har forelagt Kommissionen, med et EF-tilskud på 43 mio. ecu.

Desuden har Den Stående Skovbrugskomité, der blev oprettet ved Rådets afgørelse 89/367/EØF⁽¹⁾, nedsat en arbejdsgruppe vedrørende beskyttelse af skovene mod brand, som skal undersøge brandårsagerne og midler til brandbekæmpelse samt midler til at forbedre beskyttelsesanstaltningerne.

Dette arbejde har således givet sig udslag i forslag om fornyelse og styrkelse af ovennævnte to forordninger.

Kommissionen vil foreslå en videreførelse af foranstaltningen, idet EF-bestræbelserne dog koncentrerer sig om områder, hvor brandrisikoen er høj, og den vil anmode medlemsstaterne om at forelægge deres samlede planer for brandbeskyttelse og således gøre det muligt at finansiere projekter på betingelse af, at de indgår i sådanne planer, og at EF-interventionen afpasses efter risikograden. Fællesskabets intervention skulle også bidrage til indførelse af et decentraliseret EF-informations-system for skovbrande, så lederne på stedet kan analysere årsagerne for at kunne bekæmpe brande bedre og forbedre anlæggene til beskyttelse mod brand.

⁽¹⁾ EFT nr. L 326 af 31. 11. 1986.

⁽²⁾ EFT nr. L 165 af 15. 6. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2436/91

af Alonso Puerta (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1991)

(92/C 112/90)

Om: Vandrende arbejdstageres pension

Der arbejdes for øjeblikket på en reform af forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾ og (EØF) nr. 574/72⁽²⁾ om alderspensioner og beregning heraf.

Spanien har foreslået, at beregningsgrundlaget baseres på de beløb, som rent faktisk var gældende for den pensionsberettigede i Spanien i sidste del af pensionsop-tjeningsperioden. Det derved fremkomne beløb justeres med de forhøjelser, der er foretaget i de efterfølgende år frem til et år før, den pensionsberettigede når pensionsalderen for pensioner af samme art.

Denne formel vil forhindre den ufordelagtige behandling, som vandrende arbejdstagere for øjeblikket er udsat for, hvor det er mindstebeløbet for den sidste erhvervskategori, arbejdstageren har tilhørt i Spanien, som finder anvendelse.

1. Hvorledes forholder Kommissionen sig til dette spørgsmål?

2. Hvornår påregnes reformen af forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 at træde i kraft?

⁽¹⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(12. december 1991)

1. Kommissionens holdning er kommet til udtryk i dens forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72, som Kommissionen forelagde den 26. juli 1989⁽¹⁾. Dette forslag indeholder bl.a. nogle bestemmelser om anvendelse af den spanske lovgivning, som går i den retning, det ærede medlem ønsker.

2. Datoen for, hvornår de omtalte bestemmelser træder i kraft, afhænger af Rådets vedtagelse af forordningen, og indtil da er der ikke truffet nogen afgørelse om forslaget.

⁽¹⁾ EFT nr. C 206 af 11. 8. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2438/91

af Gérard Monnier-Besombes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1991)

(92/C 112/91)

Om: Administrativ obstruktion

Mener Kommissionen, at det er normalt, at en fransk præfekt nægter at give oplysninger om relevante kommunikationsmidler i forbindelse med et dokument, som et medlem af Europa-Parlamentet ønsker at sende vedkommende?

Den 26. september 1991 forsøgte forespørgeren at sende præfekten for Pyrénées-Atlantiques et dokument vedrørende Somport-vejtunnelen, som er et EF-finansieret byggeprojekt.

Præfektkontoret nægtede at videregive sit telefaxnummer til parlamentsmedlemmet, som ønskede at anvende dette kommunikationsmiddel. Er denne administrative obstruktion forenelig med skik og brug i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(26. november 1991)

Det af det ærede medlem rejste spørgsmål henhører ikke under Kommissionens, men helt og holdent under de ansvarlige nationale myndigheders kompetence.

Kommissionen følger naturligvis den praksis at meddele tjenestegrenenes adresser samt telefon- og telefaknumre til dem, der anmoder herom. Endvidere giver tjenestegrene i deres korrespondance altid disse oplysninger for at lette kommunikationen med dem, de henvender sig til.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2450/91

af Imelda Read (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1991)

(92/C 112/92)

Om: Akut forgiftning

Kan Kommissionen oplyse, om den overvejer at indføre fælles EF-metoder til at angive om akut forgiftning er den primære eller sekundære årsag til dødsfald?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(12. december 1991)

Der foreligger ikke noget konkret forslag om at indføre en EF-klassificering af dødsfald, som skyldes akutte forgiftninger hos mennesker.

Muligvis kan Rådets resolution fra 1990 ⁽¹⁾ om forbedret forebyggelse og behandling af akutte forgiftninger hos mennesker samt Rådets beslutning 86/138/EØF ⁽²⁾ vedrørende et EF-informationssystem for ulykker, der sker i forbindelse med forbrugsprodukter, tjene som grundlag for indhentelsen af oplysninger på dette område.

I nogle medlemsstater kan sådanne oplysninger fremskaffes fra de nationale registre over dødsårsager.

⁽¹⁾ EFT nr. C 329 af 31. 12. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2510/91

af Antoine Waechter (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. november 1991)

(92/C 112/93)

Om: Hindringer for den frie bevægelighed for personer i Frankrig (departementet Pyrénées Atlantiques)

Den 1. oktober 1991 var spørgeren ledsaget af sin kollega J. P. Raffin i Aspe-dalen for at besigtige arbejderne i

forbindelse med anlæg af Somporttunnelen, der finansieres af Kommissionen. Han kunne ikke få adgang til anlægsområdet, hvor departementets direktør for materiel ventede ham. Tilgangen til Aspe-dalen var nemlig spærret af en flok rasende fanatikere deriblandt nogle lokalpolitikere, som er kendt for deres voldelige adfærd.

De repræsentanter for politiet, der var til stede, prøvede ikke på at genskabe fri passage, men lod de besøgende sidde indespærret i deres bil i over to timer, hvor man overøste dem med ukvemsord og sjofelheder og bombarderede dem med forskellige materialer, deriblandt gødningsvand.

Præfekten i departementet Pyrénées Atlantiques, som ved andre lejligheder effektivt har sørget for overholdelse af den offentlige ro og orden, når fredelige demonstranter har taget tunnelområdet i besiddelse, tillod denne voldelige spærring uden at røre en finger for at sikre den frie passage på en hovedvej.

Finder Kommissionen det normalt, at en EP-parlamentariker ikke kan færdes frit på en hovedvej i Frankrig? Hvad agter den at gøre for, at der skrives ind over for en sådan optræden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(24. januar 1992)

Efter Kommissionens opfattelse indebærer de begivenheder, som det ærede medlem beskriver, ikke en tilsidesættelse af bestemmelserne om medlemmerne af Europa-Parlamentet i Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter eller af andre bestemmelser i EØF-Traktaten.

Kommissionen finder, at det med hensyn til opretholdelsen af den offentlige orden på en del af en medlemsstats område henhører under de pågældende nationale myndigheders kompetence at træffe de relevante foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2512/91

af Sylvie Mayer (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. november 1991)

(92/C 112/94)

Om: Udnyttelse af strukturfondene til fremme af »vildtpleje«

For at sikre bevarelsen af vildtlevende dyr giver jægersammenslutningerne en del af medlemmernes kontingenter til

beskyttelse af levesteder for vildtlevende dyr og dermed til beskyttelse af miljøet.

Finder Kommissionen ikke, at disse foranstaltninger bør fremmes ved, at der ydes EF-støtte hertil, f.eks. ved udnyttelse af bevillingerne til strukturformål under mål nr. 5b) til fremme af vildtpleje i de områder, hvor landbrugerne har brakmarker?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**
(15. januar 1992)

Udvikling af jagtaktiviteter kan være en interessant form for diversificering af aktiviteterne i landdistrikter og bidrage til, at man finder frem til at udnytte det åbne land til noget nyt. Derfor har Kommissionen medtaget denne linje i de fleste af de operationelle programmer, der ydes EF-tilskud til under mål nr. 5b).

De midler, Kommissionen har tilgodeset, sigter på at udvikle en selvstændig økonomisk aktivitet i lighed med f.eks. landboturisme eller kunsthåndværk. Midlerne er derfor af samme art som for de to andre tilfælde, nemlig forundersøgelser, fremme, uddannelse, investering og afsætning. Der er efter Kommissionens opfattelse ikke grund til at forbeholde sådanne aktiviteter til braklagte områder, men nærmere at skabe et i sig selv »økonomisk produkt«, der kan knyttes til såvel agerjord, der er udtaget af landbrugsproduktionen, som andre arealer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2527/91
af Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. november 1991)
(92/C 112/95)

Om: Opretholdelse af priserne for olieholdige frø

Selv om der er stor mangel på proteinstoffer i EF, agter Kommissionen at lade prisen på olieholdige frø falde drastisk næste år.

Denne foranstaltning, som vil begunstige importen fra USA, vil ligeledes kunne tvinge producenterne til at opgave at dyrke olieholdige frø, især solsikkefrø fra området Poitou-Charentes.

Vil Kommissionen på baggrund af de vanskeligheder, en sådan prisnedgang vil volde producenterne af olieholdige

frø, være rede til at tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse og bibeholde den hidtil gældende pris til producenter af solsikkefrø på tre gange prisen for hvede?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**
(6. december 1991)

Det ærede medlem henviser sandsynligvis til de følger, som den nye støtteordning for producenter af oliefrø, der er fastsat fra 1992-høsten, vil have for producentprisen af sådanne frø og særlig solsikkefrø.

Hvis Kommissionens forslag (*) bliver vedtaget af Rådet efter udtalelse fra Europa-Parlamentet, vil producentprisen for oliefrø blive bestemt af verdensnoteringernes udvikling. Imidlertid får producenterne en direkte støtte, der beregnes regionalt ud fra de dyrkede arealer.

Størrelsen af denne støtte sigter på, at ligevægten mellem interessen for dyrkning af korn og dyrkning af oliefrø ikke forandres.

(*) Dok. KOM(91) 318.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2581/91
af Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. november 1991)
(92/C 112/96)

Om: Pensionssikring af grænsependlere i det tysk-nederlandske grænseområde

Når en person arbejder på den anden side af grænsen, er der ikke altid tale om et frivilligt valg, eftersom personens eget land ikke altid kan byde på arbejdsmuligheder.

1. Mener Kommissionen ikke også, at en nederlandsk grænsearbejder, som førtidspensioneres, behandles uretfærdigt, når vedkommende for en del af sin pension, som modtages fra Tyskland, skal betale en præmie på over 23% til folkepensionssikringen og derved ofte kommer ned under et eksistensminimum?
2. Ved Kommissionen, at en nederlandsk grænsearbejders hustru ikke kan få tilskrevet børnepasningsperioder i Tyskland, fordi børnene er blevet passet i udlandet (Nederlandene)?
3. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at iværksætte for at løse disse problemer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(16. januar 1992)

Det første problem, som det ærede medlem omtaler, henhører under artikel 17a i forordning (EØF) nr. 1408/71 som ændret ved forordning (EØF) nr. 2195/91⁽¹⁾. Denne nye bestemmelse sigter på at undgå overflødig medlemskab af pensionsordninger. En pensionist, der modtager tilstrækkelig pension i henhold til en medlemsstats lovgivning, men som er bosiddende i en anden medlemsstat, hvis sikringsordning anvender bopælsstedet som kriterium, er således ikke forpligtet til i sidstnævnte medlemsstat at indbetale bidrag, der ikke indbringer ham eller hende tilsvarende ydelser.

Ifølge forordning (EØF) nr. 2195/91 er der ligeledes, med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 1986, blevet tilføjet et nyt punkt 19 til bilag VI i forordning (EØF) nr. 1408/71, afsnit C, Tyskland. Dette punkt drejer sig netop om det andet problem, som det ærede medlem omtaler.

⁽¹⁾ EFT nr. L 206 af 29. 7. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2589/91

af Patrick Lalor, Gene Fitzgerald, Niall Andrews, James Fitzsimons, Mark Killilea og Patrick Lane (RDE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(14. november 1991)

(92/C 112/97)

Om: Finansiel støtte fra EF til væsentlige investeringer i transportforbindelsesfaciliteter til og fra Irland og andre randregioner

Når Kanaltunnelen først er åbnet i 1993, vil Irland være den eneste EF-medlemsstat uden fast forbindelse til det europæiske hovedland. Desuden har Irland usædvanlige transportbehov, fordi det er den eneste ø-nation og en af de mest fjerntliggende regioner i Fællesskabet. Det har desuden en af de mest åbne økonomier i Europa og er meget stærkt afhængigt af udenrigshandelen for at kunne opnå en bæredygtig økonomisk vækst og skabe beskæftigelse.

Kan Rådet på baggrund af ovennævnte og den undersøgelse om transportforbindelser, som KPMG/SKC har gennemført for Irland, oplyse, hvorledes den stiller sig til følgende spørgsmål:

1. Princippet om EF-midler til væsentlige investeringer i transportfaciliteter til og fra Irland?
2. Indledende, særligt prioriterede investeringer i direkte forbindelser til det europæiske hovedland, såvel roll-on/roll-off (Ro/Ro) og lift-on/lift-off (Lo/Lo),

der finansieres med Irlands tildelte midler fra strukturfondene?

3. En betydelig (op til 50%) EF-støtte til sådanne investeringer?
4. Tildeling af EF-midler til fremtidige, yderligere investeringer i transportforbindelsesfaciliteter?

Svar

(31. marts 1992)

Rådet er klar over de særlige problemer med hensyn til forbindelsen mellem Irland og resten af Fællesskabet. Det er imidlertid Kommissionen, der i sin egenskab af forvaltningsmyndighed skal yde en eventuel fællesskabsstøtte på transportområdet inden for rammerne af EFRU.

Rådet har fået oplyst, at det ærede parlamentesmedlem har stillet det samme spørgsmål til Kommissionen, og beder ham derfor henholde sig til det svar, som han modtager fra denne institution.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2619/91

af Yves Verwaerde (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. november 1991)

(92/C 112/98)

Om: De handicappedes sociale integration

Kan Kommissionen i fortsættelse af svaret på skriftlig forespørgsel nr. 1269/91⁽¹⁾ om det andet handlingsprogram for handicappedes sociale og økonomiske integration (HELIOS) fremlægge oplysninger om etableringen af et databaseret informationssystem om handicappedes problemer (HANDYNET)?

Kan dette system medvirke til at forbedre udbredelsen af oplysninger til handicappede?

⁽¹⁾ EFT nr. C 311 af 2. 12. 1991, s. 28.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(12. december 1991)

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 18. april 1988 er der oprettet et europæisk edb-baseret informationssystem, HANDYNET.

HANDYNET-systemet har fra starten været koncentreret om tekniske hjælpemidler og rummer oplysninger, indsamlet i medlemsstaterne, på de ni officielle EF-sprog.

I dag kan brugerne gennem HANDYNET-systemet få oplysning om over 7 000 forskellige tekniske hjælpemidler, der fremstilles i Europa, samt om ca. 5 000 producenter og forhandlere i Det Europæiske Fællesskab.

For at lette og udbygge informationsformidlingen over for de handicappede er der for tiden ved at blive udarbejdet en version af HANDYNET på compactdisc, og denne ventes at være til rådighed inden udgangen af 1991.

I kraft af den flersprogede europæiske database sikrer HANDYNET-systemet alle handicappede, der bruger det, oplysninger af ensartet kvalitet overalt i Det Europæiske Fællesskab.

Medlemsstaternes repræsentanter i det rådgivende udvalg for HELIOS-programmet er blevet anmodet om at overveje mulighederne for en yderligere udbygning af denne informationsformidling.

Sideløbende med databasen har HANDYNET etableret en elektronisk nyheds- og postformidling, der giver brugerne mulighed for hurtigt at sende og modtage oplysninger om begivenheder, nyskabelser og erfaringer på alle områder af betydning for de handicappede.

I kraft af sit indhold, sin struktur, sin flersprogethed og sit europæiske net af centre for indsamling og udbredelse af oplysninger bidrager HANDYNET-systemet til en bedre informationsformidling over for de handicappede.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2642/91

af Virgílio Pereira (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. november 1991)

(92/C 112/99)

Om: Projekter forelagt af den autonome region Madeira vedrørende bygning og modernisering af fiskerfartøjer

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange projekter vedrørende bygning og modernisering af fiskerfartøjer den autonome region Madeira har forelagt siden januar 1986, samt hvor mange projekter, der allerede er godkendt?

Hvilke beløb er der blevet investeret, og hvor stor en del heraf tegner Fællesskabet sig for?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(22. januar 1992)

Kommissionen henviser det ærede medlem til nedenstående oplysninger som svar på spørgsmålet om bygning og modernisering af fiskerfartøjer på Madeira.

Projekter til bygning og modernisering af fiskerfartøjer fra det autonome område Madeira

(Esc.)

År	Antal	Investeringer	EF-Støtte
1986	1 bygning	64 899 017	22 714 655
1987	4 bygning	275 593 262	102 453 021
	1 modernisering	17 570 630	6 149 720
1988/02	1 modernisering	21 273 600	7 445 760
1989/01	1 modernisering	11 610 000	4 063 500
	5 bygning	419 951 813	152 745 455
1989/02	1 bygning	59 098 324	22 977 162
1990/02	4 bygning	433 264 170	163 601 852
	2 modernisering	43 402 998	15 191 049
1991/02	—	—	—

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2647/91

af Peter Beazley (ED)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(19. november 1991)

(92/C 112/100)

Om: Import af kinesiske cykler

Kan Rådet under henvisning til, at hovedformålet med det indre marked er at styrke den europæiske industris konkurrenceevne i både Europa og på verdensmarkedet forklare:

1. Hvorfor blev der først den 10. september 1991 genindført told på kinesiske cykler, når importloftet for kinesiske cykler (9,3 mio. ecu) allerede var overskredet i februar 1991?
2. Hvad agter Rådet at foretage sig for at nå frem til en aftale om den tiårige generelle toldpræferenceordning med Kina, som skulle have været klar i 1991, men nu er udskudt til 1992?

Svar

(31. marts 1992)

1. Kommissionen har ansvaret for forvaltningen af den generelle præferenceordning (GSP), herunder også bestemmelserne om genindførelse af told på ikke følsomme industrivarer (artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3831/90). Første del af spørgsmålet henhører derfor under Kommissionens kompetenceområde.

2. Det forventes, at Rådet i 1992 indgående vil drøfte en revision af hele GSP-ordningen, når det har fået forelagt de relevante forslag fra Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2660/91
af Hugh McMahon (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. november 1991)
(92/C 112/101)

Om: Den Europæiske Socialfond

Kommissionen bedes oplyse, om den i forbindelse med den næste ændring af socialfondsforordningen agter at foreslå, at arbejdsmarkedets parter i fuld udstrækning bliver inddraget i beslutningsprocessen på alle niveauer, herunder i tilsynsudvalgene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(12. december 1991)

Kommissionen erkender, at det ikke blot er Kommissionens og de nationale og regionale myndigheders bestræbelser, der er bestemmende for, om Fællesskabets strukturpolitik fører til de ønskede resultater. Det afhænger også af de bestræbelser, der udfoldes af arbejdsmarkedets parter og andre aktører i erhvervslivet.

Selvom de gældende bestemmelser sætter grænser for, i hvilken udstrækning der kan inddrages repræsentanter for regionerne og arbejdsmarkedsparterne, har Kommissionen sammen med medlemsstaterne søgt at finde frem til principper, der sikrer, at arbejdsmarkedets parter holdes løbende informeret og inddrages i tilsynsudvalgenes arbejde.

Der foregår således allerede en åben og konstruktiv debat mellem alle interesserede parter.

Kommissionen ønsker at fremme arbejdsmarkedsparternes aktive medvirken. Denne holdning vil også komme til udtryk, når der til sin tid skal fremsættes nye forslag til Rådet om en reform af strukturfondenes bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2695/91
af David Martin (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(19. november 1991)
(92/C 112/102)

Om: Klassificering af EF-retsakter

Hvorfor har Kommissionen ikke besvaret de tre sidste spørgsmål i min skriftlige forespørgsel nr. 940/91 (*)?

Vil Kommissionen nu være rede til at besvare følgende spørgsmål:

1. Findes der eksempler på, at Kommissionen har vedtaget en forordning til gennemførelse af et rådsdirektiv?
2. Hvor ofte vedtager Kommissionen beslutninger til gennemførelse af rådsdirektiver?
3. Har Kommissionen nogen sinde vedtaget et direktiv til gennemførelse af en rådsforordning?

Har Kommissionen fortsat til hensigt at kræve spørgsmålet om klassificering af EF-retsakter og deres rangorden behandlet under regeringskonferencerne, eller er dens tæven med at besvare min tidligere forespørgsel et tegn på, at den ligeså stille vil lade dette spørgsmål falde?

(*) EFT nr. C 259 af 4. 10. 1991, s. 32.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(21. januar 1992)

1. & 3. Kommissionen mener ikke, at den nogensinde som led i sine gennemførelsesbeføjelser har vedtaget en forordning til gennemførelse af et rådsdirektiv eller et direktiv til gennemførelse af en rådsforordning.

2. Kommissionen vil sende det ærede parlamentsmedlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat en liste med eksempler på beslutninger, Kommissionen har vedtaget i medfør af sine gennemførelsesbeføjelser ifølge et rådsdirektiv.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2701/91
af Ben Fayot (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. november 1991)
(92/C 112/103)

Om: Støtte til det europæiske institut for offentlig administration og forslag om et europæisk retsakadem

Kan Kommissionen i tilslutning til Janssen van Raay-betænkningen om oprettelse af et europæisk retsakademi i Trier (A3-198/91) og i betragtning af det allerede langt fremskredne projekt fra det europæiske institut for offentlig administration (European Institute of Public

Administration — EIPA) i Maastricht om at oprette en filial i Luxembourg tæt ved Domstolen og Den Europæiske Investeringsbank udtale sig om, hvilken politik den agter at føre i så henseende?

Vil det ikke være hensigtsmæssigt at undgå dobbeltarbejde og et stigende antal institutioner med analoge for ikke at sige identiske opgaver og koncentrere midlerne om en institution som EIPA, som har bevist sin anvendelighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(20. januar 1992)

Det er Kommissionens politik at søge at fremme de europæiske initiativer, som med størst sandsynlighed vil kunne få en direkte og positiv indflydelse på den offentlige forvaltnings kvalitet og på gennemførelsen af EF-retten i medlemsstaterne.

I denne forbindelse forsøger Kommissionen at forhindre, at der sker overlappinger, samtidig med at den er på vagt over for en høj grad af centralisering. Det er Kommissionens opfattelse, at der bør gøres en indsats for, at den mangfoldighed af ekspertviden, der findes i medlemsstaterne, kan komme Fællesskabet som helhed til gode.

Det ærede medlem henvises endvidere til Jean Dondeliners udtalelse til Parlamentet den 9. november 1991, hvor han understregede, at initiativer som et europæisk retsakademi i Trier ikke ville blive gennemført på bekostning af andre institutioner med tilsvarende opgaver.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2751/91
af Proinsias De Rossa (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(22. november 1991)
(92/C 112/104)

Om: Fængselspersonale i EF

Kan Kommissionen oplyse, om den overvejer at fremsætte forslag vedrørende rettigheder, pligter og kompetence for fængselspersonalet i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(12. december 1991)

Kommissionen har ingen planer om at fremsætte forslag til foranstaltninger, der specifikt omhandler rettigheder og pligter for fængselspersonale i EF.

Da der ikke findes særlige fællesskabsbestemmelser på området, er dette personales arbejdsvilkår således fortsat omfattet af national lovgivning og de generelle bestemmelser i Fællesskabsretten, der finder anvendelse på det.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2798/91
af Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(22. november 1991)
(92/C 112/105)

Om: Europæisk rundrejse for unge, »EURODYSSÉE«

Den europæiske rundrejse for unge, hvis nye benævnelse er »EURODYSSÉE«, er et initiativ, der har til formål at tilbyde unge europæere et ophold, hvor de får en sammenhængende oplæring og en faglig efteruddannelse i sproglige, menneskelige og sociale omgivelser, der afviger fra deres egne.

Af de oplysninger, man har modtaget efter at ordningen har været i kraft i fem år, fremgår det, at af de 3 000 unge, der allerede har gennemført et ophold på 4-5 måneder i en »fremmed« region, finder langt de fleste let et endeligt arbejde efter deres ophold.

Men den største vanskelighed, som de der administrerer EURODYSSÉE støder på, ligger i de nationale procedurer for udstedelse af visa, arbejds- og opholdstilladelser mm.

Er Rådet parat til, for at fjerne de hæmskoer, der i denne henseende findes i de nationale lovgivninger, at træffe de nødvendige forholdsregler, så der hurtigt kan ske en anerkendelse på hele kontinentet af den status, man har som omfattet af EURODYSSÉE?

Svar
(27. marts 1992)

Rådet har ikke beføjelse til at anbefale, at den status, man har som omfattet af EURODYSSÉE, anerkendes på hele kontinentet som foreslået af det ærede parlamentsmedlem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2853/91**af Freddy Blak (S)****til Rådet for De Europæiske Fællesskaber***(5. december 1991)**(92/C 112/106)**Om: Fugle drab i Sydeuropa*

Millioner af fugle — rødhalse, bogfinker, nattergale, vipstjerner, sangdrosler, kærhøge og mange andre, heriblandt fredede fugle, bliver dræbt i Sydeuropa. Fuglene er vores alles.

Hvad vil Rådet gøre for at stoppe disse grusomheder?

Svar*(31. marts 1992)*

Som det ærede parlamentsmedlem vil vide, påhviler det Kommissionen i henhold til Traktatens bestemmelser at overvåge, at medlemsstaterne overholder de forpligtelser, som fællesskabsretten i almindelighed og bestemmelserne om beskyttelse af vilde fugle i særdeleshed pålægger dem.

Det kan i forbindelse med Rådets vedtagelse af de nævnte særlige bestemmelser anføres, at Rådet til stadighed bestræber sig på at styrke den gældende fællesskabslovgivning.

Det kan således fremhæves, at Rådet — ud over de ændringer i direktiv 79/409/EØF, der fandt sted ved de nye staters indtræden, og de ændringer, der på navnlig en medlemsstats anmodning blev foretaget med sigte på at tilpasse bilagene til nævnte direktiv til udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden (artikel 10 og 15) — har taget følgende skridt til beskyttelsen af vilde fugle:

- Fællesskabet har tiltrådt forskellige konventioner såsom konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (1982), konventionen om beskyttelse af migrerende arter af vilde dyr (1982) og konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder (1982)
- i Fællesskabets handlingsprogrammer på miljøområdet medtages systematisk et afsnit om beskyttelse af dyrelivet og dyrs levesteder, som også omfatter vilde fuglearter
- det har tiltrådt en række retsakter, som særlig sigter på at beskytte vilde fugle og deres levesteder:
  - i) direktivet vedrørende Levesteder om beskyttelse af vilde dyr og planter samt af disses naturlige og delvis naturlige leve- og voksesteder
  - ii) Acnat-forordningen om fællesskabsaktioner med henblik på naturbevaring, som i sin målsætning henviser udtrykkeligt til direktiv 79/409/EØF

- iii) Life-forordningen, hvorefter der kan ske finansiering af aktioner til beskyttelse af vilde fuglearter og deres levesteder. (1)

(1) ACNAT-forordningen vil blive indarbejdet i LIFE-forordningen, så snart denne træder i kraft.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3058/91**af Herman Verbeek (V)****til Rådet for De Europæiske Fællesskaber***(13. januar 1992)**(92/C 112/107)**Om: Rapporten om menneskerettighederne og asylpolitikken i Europa*

1. Tilslutter Rådet sig den kritik med hensyn til de europæiske regerings asylpolitik, som Amnesty International har fremsat i sin rapport om menneskerettighederne og asylpolitikken i Europa?
2. Deler Rådet den opfattelse, at det er absurd at kræve, at asylansøgere skal være i besiddelse af et gyldigt visum, og er Rådet rede til at tage skridt for at sikre, at sådanne krav ikke længere stilles inden for Fællesskabet?
3. Hvilke foranstaltninger vil efter Rådets opfattelse kunne bevirke, at asylansøgere får bedre oplysning om deres rettigheder?
4. Deler Rådet Amnesty Internationals opfattelse, at den italienske og irske asylprocedure er absolut utilstrækkelig, og vil det opfordre disse lande til snarest muligt at indføre en hensigtsmæssig ordning på dette område?
5. Agter Fællesskabet i den nærmeste fremtid at tage den såkaldte »liste over sikre lande« i anvendelse, hvilket vil gøre det næsten eller helt umuligt for asylansøgere fra disse lande at blive anerkendt som flygtninge i Fællesskabet?
6. Agter Rådet at reagere på de indvendinger, som Amnesty International i ovennævnte rapport har fremført mod en sådan liste, herunder navnlig den, at man ved valg af kriterier, der lægges til grund for listen, ikke vil være påvirket af politiske interesser?

Svar*(31. marts 1992)*

Rådet skal hverken behandle eller tage stilling til den rapport, det ærede medlem nævner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3187/91
af Maartje van Putten (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
 (24. januar 1992)
 (92/C 112/108)

Om: Varigheden af strukturelle tilpasningsprogrammer for Honduras

Har Rådet kendskab til, at en delegation fra Verdensbanken og IMF som led i et strukturelt tilpasningsprogram har foreslået Honduras' regering at lade alle landets skove privatisere og udbyde dem til salg på det internationale marked?

Er Rådet enig i, at denne fremgangsmåde til løsning af betalingsbalanceproblemer sker på bekostning af naturen og miljøet i lande med finansielle problemer og således ikke kan betragtes som en permanent strategi?

Hvilke foranstaltninger kan og vil Rådet træffe for at dreje den af Verdensbanken og IMF indledte strategi, især hvad angår Honduras, i retning af en mere permanent løsning?

Svar

(27. marts 1992)

Rådet er ikke i detaljer blevet underrettet om det projekt vedrørende skovene i Honduras, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, og endvidere tilkommer det ikke Rådet at kommentere de henstillinger, som Bretton Woods-institutionerne giver.

I øvrigt er De Europæiske Fællesskaber ikke medlem af Bretton Woods-institutionerne og har derfor ikke som sådan nogen indflydelse på den linje, de følger ved udførelsen af deres opgaver.

Under alle omstændigheder kan det ærede parlamentsmedlem ikke være i tvivl om, at Rådet i særlig grad søger at fremme en varig forvaltning af skovene, hvilket de mange tilfælde, hvor De Europæiske Fællesskaber har engageret sig i beskyttelse af skovene⁽¹⁾, således igen i konklusionerne fra Rådet (miljø) den 12. december 1991 om »retningslinjer for Fællesskabet ved FN's Konference om Miljø og Udvikling (UNCED) 1992«, da også vidner om.

Envidere understreger Fælleskabet og dets medlemsstater i de relevante internationale fora, herunder især inden for rammerne af UNCED 1992, at en varig udvikling er vigtig for samtlige lande, hvordan deres økonomi end ser ud i dag, og »forpligter sig til at fremme udarbejdelsen og vedtagelsen af en erklæring på UNCED om forvaltning, bevarelse og en bæredygtig udvikling af skovene som

grundlag for en international, retligt bindende konvention«.

(¹) Det ærede parlamentsmedlem henvises med hensyn til dette punkt til Rådets svar på forespørgsel nr. 2311/91 af Raffarin og nr. 2525/91 af Arbeloa Muru.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3192/91
af Sotiris Kostopoulos (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
 (24. januar 1992)
 (92/C 112/109)

Om: Indførelse af socialpagten

Socialpagten, som blev vedtaget i 1989, er et væsentligt element i det indre marked. Er Rådet enig i, at det må træffe afgørelse om en omgående gennemførelse af det program, som Kommissionen har udarbejdet for indførelse af socialpagten med henblik på tilpasning af de nationale politikker på området?

Svar

(27. marts 1992)

Rådet fortsætter systematisk gennemførelsen af Kommissionens handlingsprogram, som det ærede parlamentsmedlem henviser til.

Desuden er forslaget med henblik på Rådets henstilling om overensstemmelse mellem målene og politikken for social beskyttelse under behandling i den kompetente arbejdsgruppe under Rådet, og Rådet vil på en af de kommende samlinger træffe afgørelse efter at have modtaget Europa-Parlamentets udtalelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3246/91
af José Lafuente López (PPE)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
 (28. januar 1992)
 (92/C 112/110)

Om: Internering af borgerne fra tredjelande, som opholder sig ulovligt i EF

EF-bestemmelserne om ikke-EF-borgeres bevægelsesfrihed i medlemslandene rejser bl.a. spørgsmålet om, hvor statsborgere fra tredjelande, mod hvem der føres udvisningssager, fordi de opholder sig ulovligt i Fællesskabet, skal interneres.

Eftersom det i visse medlemslande er sædvanligt, at de pågældende interneres i fængselsinstitutioner, indtil de udvises fra Fællesskabets område, henledes opmærksomheden på, at frihedsberøvelsen i sådanne tilfælde ifølge bestemmelserne ikke bør have karakter af en streng straf, hvorfor de pågældende ikke bør interneres i fængsler eller arrester.

Mener Rådet ikke, at det, for at de berørte myndigheder i Fællesskabet endelig følger ovenstående retningslinier, bør afgive en utvetydig udtalelse om, at borgere fra tredjelande, mod hvem der føres udvisningssager, ikke bør interneres i fængselsinstitutioner, indtil udvisningen finder sted, heller ikke selv om myndighederne påberåber sig, at der ikke findes andre steder at internere dem?

Svar

(31. marts 1992)

De vilkår, hvorunder statsborgere fra tredjelande, som opholder sig ulovligt i medlemsstaterne, tilbageholdes, henhører under disse medlemsstaters myndigheders kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3256/91

af Sotiris Kostopoulos (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(29. januar 1992)

(92/C 112/111)

Om: Forbrugerbeskyttelse mod olivenolie af ringe kvalitet

Er Rådet enig med forbrugerorganisationerne i, at man som et minimum omgående må kræve, at EF-olie, der er blandet med olie af ringe kvalitet, registreres — især hvis olien kommer fra lande uden for EF, for derigennem at forhindre en vildledning af forbrugerne? Kan Rådet oplyse, hvornår det agter at fremme vedtagelsen af en forordning om angivelse af produktionssted, og om det ser velvilligt på en eventuel angivelse af blandingsforholdet mellem de forskellige typer olie?

Svar

(31. marts 1992)

Rådet kan støtte alle foranstaltninger, der tager sigte på at beskytte forbrugerne ved hjælp af fyldestgørende oplys-

ninger om produkternes kvalitet. Det vil derfor se velvilligt på ethvert forslag fra Kommissionen med dette formål for øje.

For så vidt angår olivenolie-sektoren vedtog Rådet på samlingen den 11. og 12. februar 1992 en forordning om ændring af grundforordning nr. 136/66/EØF med henblik på at sikre større præcision og klarhed med hensyn til betegnelserne og definitionerne på olivenolie og olie af olivenpresserester.

Kommissionen har ikke forelagt Rådet noget særligt forslag om beskyttelse af oprindelsesbenævnelser for olivenolie. Rådet er dog i færd med at behandle Kommissionens rammeforslag vedrørende specificitetsattestering af levnedsmidler og beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser på landbrugsprodukter og levnedsmidler; Europa-Parlamentet afgav udtalelse om forslagene i november 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 17/92

af Josep Pons Grau, Henry Saby, Victor Manuel Arbeloa Muru, Maartje van Putten (S), Luciano Vecchi, Giorgio Rossetti (GUE), Gerardo Fernández-Albor (PPE), Antoni Gutiérrez Díaz, Dacia Valent (GUE) og Pol Marck (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(4. februar 1992)

(92/C 112/112)

Om: Nedsættelse af samarbejdsråd med Maghreb- og Machrek-landene

Under henvisning til, at Det Europæiske Fællesskab finder det særdeles væsentligt, at menneskerettighederne fremmes og respekteres, og at der finder en demokratisering af samfundet sted i udviklingslandene således som det fremgår af Kommissionens dokument (SEK(91) 0061), samt til Europa-Parlamentets behandling af finansprotokollerne med Maghreb- og Machrek-landene med henblik på afgivelse af samstemmende udtalelse,

1. Finder Rådet da ikke, at de organer, der er oprettet i henhold til samarbejdsaftalerne med Maghreb- og Machrek-landene, bl.a. Samarbejdsrådet, som i Syriens og Jordans tilfælde ikke er blevet anvendt, bør tildeles nye opgaver?
2. Mener Rådet ikke, at der er behov for mindst ét årligt møde i disse samarbejdsråd, således at de kan foretage en vurdering af både de økonomiske og politiske aspekter af samarbejdet, hvilket ville muliggøre dels en regelmæssig uddybning af samarbejdet, dels — om

nødvendigt — en midlertidig indstilling af finansprotokollerne i tilfælde af en negativ udvikling, navnlig på menneskerettighedsområdet?

Svar

(31. marts 1992)

Rådet henviser det ærede parlamentsmedlem til Rådets svar på skriftlig forespørgsel nr. 237/92 og nr. 242/92 samt til rådsformandens svar af 12. februar 1992 på spørgsmål H-54/92 af Belo.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 136/92

af Juan de la Cámara Martínez (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(7. februar 1992)

(92/C 112/113)

Om: Et europæisk institut for bekæmpelse af ørkendannelse

Er der ikke behov for, at Rådet overvejer muligheden for at oprette et europæisk institut for bekæmpelse af ørkendannelse, som kan sikre en effektiv beskyttelsespolitik i landene i den sydlige del af Fællesskabet, som er stærkt truet af en fremadskridende ørkendannelse og erosion?

Svar

(31. marts 1992)

1. Som Rådet allerede har understreget i sit svar på en tidligere forespørgsel (nr. 493/90) fra det ærede medlem, er det fuldt ud klar over, at det er nødvendigt at bekæmpe ørkendannelse.

Dette bekræftede det f.eks. igen for nylig i sine konklusioner af 12. december 1991 vedrørende retningslinjer for Fællesskabet ved De Forenede Nationers konference om miljø og udvikling, som afholdes i Rio i juni 1992.

2. På fællesskabsplan fortsætter Rådet som led i reformen af den fælless landbrugspolitik sine bestræbelser på at integrere miljøhensyn i landbrugsaktiviteterne ved navnlig at sørge for, at der opretholdes en fundamental ligevægt for så vidt angår jord, vandføring, klima, dyr og planter.

Hvad angår navnlig Middelhavsområdet har Rådet i forordning (EØF) nr. 563/91 om MEDSPA-aktionen (*) åbnet mulighed for finansiel EF-støtte til visse priorite-

rede foranstaltninger, især foranstaltninger til beskyttelse af jord, der er truet eller ødelagt af brande eller ørkendannelse, og til beskyttelse af land mod kysterosion.

3. Hvad angår mere specielt oprettelsen af et europæisk institut for bekæmpelse af ørkendannelse, som det ærede medlem nævner i sin forespørgsel, har Kommissionen ikke forelagt Rådet nogen specifikke forslag på dette punkt.

(¹) EFT nr. L 63 af 9. 3. 1991, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 140/92

af Juan de la Cámara Martínez (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(7. februar 1992)

(92/C 112/114)

Om: Støtte til miljømæssig beskyttelse af vandressourcerne i Fællesskabet

Hvad vil Rådet gøre for at gennemføre en politik til støtte for den miljømæssige beskyttelse af de nuværende vandressourcer i Fællesskabet. Hvordan vil det fastlægge regler for en rationel udnyttelse af disse og for de økonomiske muligheder for støtte til denne politik?

Svar

(31. marts 1992)

Det ærede parlamentsmedlem henvises til punkt 2 i Rådets svar på skriftlig forespørgsel nr. 112/92.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 172/92

af Lelio Lagorio, Maria Magnani Noya og Vincenzo Mattina (S)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(10. februar 1992)

(92/C 112/115)

Om: Nedskydning af en europæisk helikopter i Jugoslavien

Den 7. januar blev en italiensk helikopter med EF-kendemerke nedskudt af et kampfly fra den jugoslaviske forbundshær. På baggrund af vejrforholdene og det sted, nedskydningen fandt sted, er det umuligt at tro, at der var tale om en tragisk fejltagelse.

Kan Det Europæiske Politiske Samarbejde oplyse følgende:

1. Hvilke foranstaltninger agter Det Europæiske Fællesskab at træffe over for de politiske myndigheder i Beograd?
2. Vil Fællesskabet foreslå medlemsstaternes regeringer øjeblikkeligt at trække deres akkrediterede ambassadører tilbage fra Beograd?
3. Mener Fællesskabet, at den efterhånden åbenlyse opløsning af Den Føderative Republik Jugoslavien skal besvares ved:
  - a) en øjeblikkelig anerkendelse af de tidligere jugoslaviske stater, som har erklæret deres uafhængighed?
  - b) en international pression med alle hensigtsmæssige midler på de myndigheder, der har magten i Beograd, for at få Serbien til efter sin udtrædelse af den fejlslagne føderation at fremtræde for verden som en statsmagt, der er i stand til fuldt ud at påtage sig ansvaret for sine egne handlinger.

Svar

(25. marts 1992)

Nedskydningen af en helikopter, som medførte, at fem medlemmer af EF's observatørkorps i Jugoslavien omkom, er blevet fordømt af Fællesskabet og dets medlemsstater i deres erklæring af 7. januar 1992. De har ligeledes anmodet om en indgående undersøgelse af de omstændigheder, som førte til denne alvorlige hændelse, for at fastlægge ansvaret i størst muligt omfang. Til dette formål blev det pålagt lederen af observatørkorpsset øjeblikkeligt at nedsætte en tresidet undersøgelseskommissionen, medens formandskabets repræsentant i Beograd fik instruks om at møde de lokale myndigheder for at opnå tilsagn om deres fulde samarbejde i forbindelse med ovennævnte undersøgelse. Fællesskabet og dets medlemsstater mindede også om, at alle parter, der er involveret i denne krise, havde givet tilsagn om at sørge for alle de udsendte EF-observatørers sikkerhed, og anmodede dem indtrængende om at afholde sig fra enhver handling, som kunne gå ud over den nuværende våbenhvile, som er nøgleelementet i tilvejebringelsen af en fredelig forhandlingsløsning. Efter hændelsen besluttede lederen af observatørkorpsset midlertidigt at indstille observatørernes aktiviteter i området. Fællesskabet og dets medlemsstater traf ingen beslutning om samlet at hjemkalde deres ambassadører fra Beograd.

EF-observatørkorpssets undersøgelse fortsætter. Efter at der er fremkommet presserapporter om resultaterne af undersøgelserne i en særskilt forbundsundersøgelses-

kommission, udpeget af myndighederne i Beograd, hvori det hævdes, at observatørkorpssets helikoptere ikke havde den nødvendige flytilladelse til den rute, de benyttede, da hændelsen indtraf, og heller ikke de relevante EF-kendemerker, har formandskabets ambassadør anmodet om at få forelagt en kopi af rapporten snarest muligt. EF-observatørkorpsset vil kommentere resultaterne, så snart det har afsluttet sine egne undersøgelser.

Ministrene vedtog i deres erklæring af 16. december 1991 at anerkende uafhængigheden af samtlige jugoslaviske republikker, som opfylder alle de betingelser, der er nævnt i erklæringen. I overensstemmelse med denne erklæring og på grundlag af Voldgiftskommissionens anbefaling vedtog Fællesskabet og dets medlemsstater den 15. januar 1992 i overensstemmelse med disse bestemmelser og deres respektive procedurer at anerkende Slovenien og Kroatien. For så vidt angår de to andre republikker, som har givet utryk for ønske om at blive uafhængige, er der stadig vigtige spørgsmål, som skal afklares, før et lignende skridt kan tages af Fællesskabet og dets medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 182/92

af Sotiris Kostopoulos (S)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(10. februar 1992)

(92/C 112/116)

Om: Menneskerettighederne i Saudi-Arabien

Med en helsidesannonce i International Herald Tribune for nylig krævede Den Internationale Komité for Forsvar af Muhamed Al Fasi for nylig, at han løslades fra fængsler i Saudi-Arabien. Hans forbrydelse består i, at han har krævet demokratiske ændringer i Saudi-Arabien og har hjulpet med at sende fødevarer til børn i Irak. Agter EF at anmode myndighederne i Saudi-Arabien om at overholde menneskerettighederne og om at løslade Muhamed Al Fasi sådan som utallige personligheder fra hele verden har krævet?

Svar

(25. marts 1992)

Den bestemte sag, som det ærede medlem nævner, har ikke været drøftet inden for rammerne af EPS. De saudiarabiske myndigheder er imidlertid fuldt ud klar over, hvor stor betydning Fællesskabet og dets medlemsstater tillægger respekten for menneskerettighederne, herunder ytringsfriheden. Fællesskabet og dets medlems-

stater har gentagne gange understreget, at beskyttelsen af menneskerettighederne er verdenssamfundets og de enkelte staters legitime opgave, og at respekten for menneskerettighederne fortsat vil være et vigtigt element i deres forbindelser med tredjelande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 215/92

af José Valverde López (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(13. februar 1992)

(92/C 112/117)

Om: Et europæisk net af sundhedsoplysninger om stofmisbrug

I henhold til Rådets resolution af 16. maj 1989 skal der oprettes et europæisk net af sundhedsoplysninger om stofmisbrug ⁽¹⁾.

Kan Rådet give en vurdering af det samarbejde, som medlemsstaterne har iværksat, samt af den nuværende situation med hensyn til nettets funktion?

⁽¹⁾ EFT nr. C 185 af 22. 7. 1989, s. 1.

Svar

(31. marts 1992)

1. Det arbejde, medlemsstaterne har udført med henblik på navnlig at indsamle, behandle og udsende sociale og sundhedsmæssige oplysninger om stofmisbrug på nationalt plan, er omhandlet i en første regelmæssig rapport fra Kommissionen om de nationale programmer for begrænsning af narkotikaefterspørgslen i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾. Det ærede medlem vil heri kunne finde alle de oplysninger, han ønsker.

2. Endvidere har Kommissionen — til opfølgning af Rådets resolution af 16. maj 1989 og af konklusionerne fra samlingen i Det Europæiske Råd den 28. og 29. juni 1991 til den 3. december 1991 forelagt Rådet et forslag til forordning om oprettelse af et europæisk narkotikaovervågningscenter og et europæisk informationsnet vedrørende narkotika og narkotikamisbrug ⁽²⁾.

Dette forordningsforslag er nu ved at blive behandlet i Rådets organer.

⁽¹⁾ Dok. KOM(90) 527 endelig udg.

⁽²⁾ Dok. KOM(91) 463 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 219/92

af José Valverde López (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(13. februar 1992)

(92/C 112/118)

Om: Medlemsstaternes foranstaltninger med henblik på at begrænse efterspørgslen efter narkotika og psykotrope stoffer

I konklusionerne vedtaget af Rådet den 3. december 1990 om begrænsning af efterspørgslen efter narkotika og psykotrope stoffer ⁽¹⁾ forpligter medlemsstaterne sig til at intensivere initiativer med henblik på forebyggelse af misbrug og stofmisbrugeres behandling og integration i social og uddannelsesmæssig henseende samt til regelmæssigt at udarbejde en rapport om politikkerne til begrænsning af efterspørgslen. Kan Rådet give oplysninger om disse foranstaltninger?

⁽¹⁾ EFT nr. C 329 af 31. 12. 1990, s. 20.

Svar

(31. marts 1992)

1. Siden vedtagelsen af konklusionerne af 3. december 1990 om begrænsning af efterspørgslen efter narkotika og psykotrope stoffer har Rådet ikke modtaget nogen rapport vedrørende foranstaltningerne til begrænsning af efterspørgslen efter narkotika i Det Europæiske Fællesskab.

2. Det er i øvrigt meningen, at denne rapport skal fremsendes til Europa-Parlamentet til underretning samtidig med, at den forelægges for Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 241/92

af Patrick Cooney, Siegbert Alber, Karla Peijs, Bryan Cassidy, Bouke Beumer, Petrus Cornelissen og John Cushnahan (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(13. februar 1992)

(92/C 112/119)

Om: Taiwans medlemskab af GATT

En betydningsfuld handelspartner, Taiwan (Republikken Kina på Taiwan), ansøgte i januar 1990 om medlemskab af GATT. Taiwan har betydelige investeringer i Asien og et omfattende investeringsprogram i EF, samtidig med at

bestemmelserne om medlemskab af GATT åbner mulighed for deltagelse af delegerede fra »ikke-suveræne« territorier.

1. Har Rådet på baggrund heraf overvejet at støtte Taiwans ansøgning om medlemskab af GATT?
2. Vil Rådet være rede til officielt at støtte Taiwans ansøgning og til at arbejde for nedsættelsen af en arbejdsgruppe inden for GATT, som straks skal gå i gang med at behandle ansøgningen?

Svar

(31. marts 1992)

Rådet erkender Taiwans økonomiske betydning for Fællesskabets handel og investeringer. Rådet undersøger i øjeblikket de forskellige vanskeligheder, der er forbundet med territoriets ansøgning om medlemskab af GATT.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 274/92

af Alexander Langer (V)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(24. februar 1992)

(92/C 112/120)

Om: Antisemitiske udtalelser fra den kroatiske præsident Tudjman

Det fremgår af pressen, at der i 1990 i Zagreb (Kroatien) er udkommet en bog med titlen »Bespuca Povijesne Zbiljnosti« (den historiske sandheds forvirring), og at forfatteren skulle være Franjo Tudjman, Republikken Kroatiens præsident. Bogen skulle indeholde meget alvorlige og utrolige udtalelser om nazisternes holocaust mod jøderne (hvor nazisternes ansvar og udryddelsens omfang skulle relativiseres), hvor den kroatiske deltagelse i denne udryddelsesproces næsten fuldstændig skulle fornægtes, og ansvaret blev lagt over på ofrene.

Selv om denne bog tilsyneladende er blevet trukket tilbage fra handelen, er det stadig en kendsgerning, at præsidenten for en ny og uafhængig stat, hvis eksistens i så betydelig grad afhænger af Det Europæiske Fællesskabs anerkendelse, gør sig bemærket på grund af udtalelser og holdninger, der uden tvivl udgør en alvorlig fare for det »nye Europa«, der med så store vanskeligheder er ved at opstå.

Hvordan bedømmer udenrigsministrene i Europæisk Politisk Samarbejde denne sag, og hvilke skridt agter de

at tage for at gøre den kroatiske præsident og regering opmærksom på, at Det Europæiske Fællesskab vanskeligt kan have tillid til én, der gør sig bemærket for den slags udtalelser?

Svar

(25. marts 1992)

Publikationer, der giver udtryk for synspunkter som skitseret af det ærede medlem, fortjener kun foragt. Fællesskabets og dets medlemsstaters utvetydige holdning i denne henseende er endnu engang kommet klart til udtryk i den erklæring om racisme og fremmedhad, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 9. og 10. december 1991 i Maastricht.

I den erklæring om Jugoslavien, der blev udsendt den 16. december 1991, understreges det klart, at princippet om respekt for menneskerettighederne og for menneskets værdighed, som længe har været hjørnesteinen i Fællesskabets og dets medlemsstaters forbindelser med tredjelande, ligeledes gælder for Kroatien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 291/92

af Sotiris Kostopoulos (S)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(24. februar 1992)

(92/C 112/121)

Om: Sortehavsgrækernes udvandring

Situationen bliver stadig værre i mange af de tidligere sovjetrepublikker, hvor adskillige tusinde sortehavsgrækere har deres bopæl. Kan EPS udvirke, at disse som hidtil får lov til at udvandre med deres ejendele?

Svar

(25. marts 1992)

Det ærede medlem gøres opmærksom på svaret på sit spørgsmål nr. H-32/92, hvori det konkluderedes, at der ikke kan være tvivl om, at princippet om respekt for menneskerettighederne og for menneskets værdighed, som længe har været hjørnesteinen i Fællesskabets og dets medlemsstaters forbindelser med tredjelandene, vil fortsætte med at være det i fremtiden.